

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

INTEGRAAL VERSLAG

COMPTE RENDU INTÉGRAL

MET HET BEKNOPT VERSLAG

AVEC LE COMPTE RENDU ANALYTIQUE

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

COMMISSION DE LA JUSTICE

dinsdag

mardi

17-04-2001

17-04-2001

14:15 uur

14:15 heures

AGALEV-ECOLO	<i>Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
CVP	<i>Christelijke Volkspartij</i>
FN	<i>Front National</i>
PRL FDF MCC	<i>Parti Réformateur libéral – Front démocratique francophone-Mouvement des Citoyens pour le Changement</i>
PS	<i>Parti socialiste</i>
PSC	<i>Parti social-chrétien</i>
SP	<i>Socialistische Partij</i>
VLAAMS BLOK	<i>Vlaams Blok</i>
VLD	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>
VU&ID	<i>Volksunie&ID21</i>

<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties :</i>		<i>Abréviations dans la numérotation des publications :</i>	
DOC 50 0000/000	<i>Parlementair document van de 50e zittingsperiode + nummer en volgnummer</i>	DOC 50 0000/000	<i>Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° et du n° consécutif</i>
QRVA	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>	QRVA	<i>Questions et Réponses écrites</i>
CRIV	<i>Integraal Verslag (op wit papier, bevat de bijlagen en het beknopt verslag, met kruisverwijzingen tussen Integraal en Beknopt Verslag)</i>	CRIV	<i>Compte Rendu Intégral (sur papier blanc, avec annexes et CRA, avec renvois entre le CRI et le CRA)</i>
CRIV	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (op groen papier)</i>	CRIV	<i>Version Provisoire du Compte Rendu Intégral (sur papier vert)</i>
CRABV	<i>Beknopt Verslag (op blauw papier)</i>	CRABV	<i>Compte Rendu Analytique (sur papier bleu)</i>
PLEN	<i>Plenum (witte kaft)</i>	PLEN	<i>Séance plénière (couverture blanche)</i>
COM	<i>Commissievergadering (beige kaft)</i>	COM	<i>Réunion de commission (couverture beige)</i>

<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>	<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>
<i>Bestellingen :</i>	<i>Commandes :</i>
<i>Natieplein 2</i>	<i>Place de la Nation 2</i>
<i>1008 Brussel</i>	<i>1008 Bruxelles</i>
<i>Tel. : 02/ 549 81 60</i>	<i>Tél. : 02/ 549 81 60</i>
<i>Fax : 02/549 82 74</i>	<i>Fax : 02/549 82 74</i>
<i>www.deKamer.be</i>	<i>www.laChambre.be</i>
<i>e-mail : alg.zaken@deKamer.be</i>	<i>e-mail : aff.generales@laChambre.be</i>

INHOUD

Vraag van mevrouw Géraldine Pelzer-Salandra aan de minister van Justitie over "de moeilijkheden waaraan de leden van de Executieve van de Moslims in België het hoofd moeten bieden" (nr. 4348)

Sprekers: **Géraldine Pelzer-Salandra, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Vraag van mevrouw Simonne Creyf aan de minister van Justitie over "het Penitentiair Onderzoeks- en Klinisch Observatiecentrum en de taalkaders" (nr. 4367)

Sprekers: **Simonne Creyf, Marc Verwilghen**, minister van Justitie, **Servais Verherstraeten**

Vraag van mevrouw Fientje Moerman aan de minister van Justitie over "de opvang en behandeling van geïnterneerden" (nr. 4371)

Sprekers: **Fientje Moerman, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Vraag van de heer Geert Bourgeois aan de minister van Justitie over "het gebrek aan speurders voor de (pro-actieve) bestrijding van informaticacriminaliteit" (nr. 4379)

Sprekers: **Geert Bourgeois, Marc Verwilghen**, minister van Justitie, **Karel Van Hoorebeke**

Samengevoegde vragen van
- de heer Geert Bourgeois aan de minister van Justitie over "zijn voornemen om gevangenisdirecteurs te bestraffen bij overschrijding van het gevangenispopulatiequotum" (nr. 4382)

- de heer Bart Laeremans aan de minister van Justitie over "zijn voornemen om gevangenisdirecteurs strafrechtelijk te sanctioneren bij overbevolking" (nr. 4412)

Sprekers: **Geert Bourgeois, Bart Laeremans, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Samengevoegde vragen van
- de heer Hugo Coveliers aan de minister van Justitie over "de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers" (nr. 4360)

- de heer Jan Mortelmans aan de minister van Justitie over "de wet op de kansspelen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers" (nr. 4415)

Sprekers: **Hugo Coveliers**, voorzitter van de VLD-fractie, **Jan Mortelmans, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Vraag van de heer Servais Verherstraeten aan de minister van Justitie over "de wetgeving inzake

SOMMAIRE

Question de Mme Géraldine Pelzer-Salandra au ministre de la Justice sur "les problèmes rencontrés par les membres de l'Exécutif des musulmans de Belgique" (n° 4348)

Orateurs: **Géraldine Pelzer-Salandra, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

Question de Mme Simonne Creyf au ministre de la Justice sur "le Centre pénitentiaire de Recherche et d'Observation clinique et les cadres linguistiques" (n° 4367)

Orateurs: **Simonne Creyf, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice, **Servais Verherstraeten**

Question de Mme Fientje Moerman au ministre de la Justice sur "l'accueil et le traitement de personnes internées" (n° 4371)

Orateurs: **Fientje Moerman, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

Question de M. Geert Bourgeois au ministre de la Justice sur "le manque d'enquêteurs pour la lutte (pro-active) de la criminalité informatique" (n° 4379)

Orateurs: **Geert Bourgeois, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice, **Karel Van Hoorebeke**

Questions jointes de
- M. Geert Bourgeois au ministre de la Justice sur "son intention de sanctionner les directeurs de prison en cas de dépassement du quota prévu pour la population carcérale" (n° 4382)

- M. Bart Laeremans au ministre de la Justice sur "son intention de sanctionner les directeurs de prison en cas de surpopulation" (n° 4412)

Orateurs: **Geert Bourgeois, Bart Laeremans, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

Questions jointes de
- M. Hugo Coveliers au ministre de la Justice sur "la loi du 7 mai 1999 sur les jeux de hasard, les établissements de jeux de hasard et la protection des joueurs" (n° 4360)

- M. Jan Mortelmans au ministre de la Justice sur "la loi sur les jeux de hasard, les établissements de jeux de hasard et la protection des joueurs" (n° 4415)

Orateurs: **Hugo Coveliers**, président du groupe VLD, **Jan Mortelmans, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

Question de M. Servais Verherstraeten au ministre de la Justice sur "la législation relative

bewakingscamera's" (nr. 4384)

Sprekers: **Servais Verherstraeten, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

aux caméras de surveillance" (n° 4384)

Orateurs: **Servais Verherstraeten, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

Vraag van de heer Geert Bourgeois aan de minister van Justitie over "het experiment in het Brusselse Hof van Beroep met de actieve rechter" (nr. 4393)

Sprekers: **Geert Bourgeois, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Question de M. Geert Bourgeois au ministre de la Justice sur "l'expérience de la Cour d'appel de Bruxelles consistant à faire jouer un rôle actif au juge" (n° 4393)

Orateurs: **Geert Bourgeois, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

Samengevoegde vragen van
- de heer Geert Bourgeois aan de minister van Justitie over "de toestand in het Antwerpse parket" (nr. 4395)

- de heer Bart Laeremans aan de minister van Justitie over "de schrijnende situatie bij het Antwerpse parket" (nr. 4414)

- de heer Tony Van Parys aan de minister van Justitie over "het open conflict tussen het parket van Antwerpen en de minister van Justitie" (nr. 4417)

Sprekers: **Geert Bourgeois, Bart Laeremans, Tony Van Parys, Marc Verwilghen**, minister van Justitie, **Hugo Coveliers**, voorzitter van de VLD-fractie

Questions jointes de
- M. Geert Bourgeois au ministre de la Justice sur "la situation au sein du parquet d'Anvers" (n° 4395)

- M. Bart Laeremans au ministre de la Justice sur "la situation pénible au parquet d'Anvers" (n° 4414)

- M. Tony Van Parys au ministre de la Justice sur "le conflit ouvert entre le parquet d'Anvers et le ministre de la Justice" (n° 4417)

Orateurs: **Geert Bourgeois, Bart Laeremans, Tony Van Parys, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice, **Hugo Coveliers**, président du groupe VLD

Vraag van de heer Karel Van Hoorebeke aan de minister van Justitie over "de vervolging van de grow shop in Antwerpen" (nr. 4407)

Sprekers: **Karel Van Hoorebeke, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Question de M. Karel Van Hoorebeke au ministre de la Justice sur "la poursuite à l'encontre des exploitants du grow shop à Anvers" (n° 4407)

Orateurs: **Karel Van Hoorebeke, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

Samengevoegde vraag en interpellatie van
- de heer Bart Laeremans aan de minister van Justitie over "de versoepeling van de taalexamen voor de Brusselse magistraten" (nr. 4413)

- de heer Geert Bourgeois tot de minister van Justitie over "de functionele tweetaligheid in gerechtszaken" (nr. 756)

Sprekers: **Geert Bourgeois, Bart Laeremans, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Question et interpellation jointes de
- M. Bart Laeremans au ministre de la Justice sur "l'assouplissement des examens linguistiques pour les magistrats bruxellois" (n° 4413)

- M. Geert Bourgeois au ministre de la Justice sur "le bilinguisme fonctionnel en matière judiciaire" (n° 756)

Orateurs: **Geert Bourgeois, Bart Laeremans, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

Moties

38

Motions

38

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

van

DINSDAG 17 APRIL 2001

14:15 uur

De vergadering wordt geopend om 14.30 uur door de heer Tony Van Parys, voorzitter.
La séance est ouverte à 14.30 heures par M. Tony Van Parys, président.

01 Question de Mme Géraldine Pelzer-Salandra au ministre de la Justice sur "les problèmes rencontrés par les membres de l'Exécutif des musulmans de Belgique" (n° 4348)

01 Vraag van mevrouw Géraldine Pelzer-Salandra aan de minister van Justitie over "de moeilijkheden waaraan de leden van de Executieve van de Moslims in België het hoofd moeten bieden" (nr. 4348)

01.01 **Géraldine Pelzer-Salandra** (ECOLO-AGALEV): Monsieur le président, monsieur le ministre, cela fait deux ans que sont élus les sept membres de l'Exécutif des musulmans de Belgique. Ces personnes sont en place pour les trois années à venir et elles rencontrent de nombreux problèmes. Notamment, elles manquent de temps afin d'exercer leur mission. En effet, seul le président de l'Exécutif possède un statut spécifique lié à son mandat et il peut donc consacrer suffisamment de temps à sa fonction.

La gestion d'un culte s'avère être une tâche lourde. Actuellement, l'équipe des bénévoles qui s'occupent du culte musulman, arrive à un stade d'inquiétude important vis-à-vis de certaines tranches extrémistes qui n'ont jamais reconnu leur légitimité et qui réalisent un travail énorme sur le terrain afin de créer un contre-pouvoir.

La légitimité des membres de l'Exécutif est mise en doute. Pour asseoir cette légitimité et la qualité du travail fourni, il serait nécessaire de lier un statut spécifique à la fonction de certains membres de cet Exécutif.

Vous avez réalisé un premier pas en promettant le

COMMISSION DE LA JUSTICE

du

MARDI 17 AVRIL 2001

14:15 heures

financement de trois temps plein: deux secrétaires universitaires et un comptable. On ne peut que saluer votre engagement mais il me semble insuffisant. Dans ce sens, votre décision paraît très lente à se concrétiser car vous avez décidé de soumettre cette proposition lors du contrôle budgétaire du mois de mai, ce qui risque d'ajourner toute possibilité d'engagement.

Le délai qui va s'écouler risque de rendre la situation encore plus inconfortable et irrémédiablement ingérable. En outre, votre proposition ne créant aucune liaison entre le mandat de certains membres de l'Exécutif et les emplois créés, le problème de légitimité reste.

Pour terminer, monsieur le ministre, la professionnalisation de trois temps plein supplémentaires parmi les membres de l'Exécutif semble nécessaire pour permettre à cet Exécutif de réaliser correctement son travail.

M. le ministre pourrait-il nous informer du détail des décisions prises et de ses intentions par rapport aux diverses remarques que je viens de formuler?

01.02 **Marc Verwilghen**, ministre: Monsieur le président, madame Pelzer, jusqu'à présent, un crédit permettant de couvrir les frais de fonctionnement de l'Exécutif des musulmans de Belgique est inscrit au budget du ministère de la Justice sous forme de subsides.

C'est une situation provisoire car une augmentation de 3,8 millions a été demandée pour ce subside qui s'élevait initialement, pour l'année 2001, à 24,2 millions de francs. Cette demande est intervenue dans le cadre du contrôle budgétaire et il n'est effectivement possible de mettre les moyens à disposition qu'après l'approbation par le parlement du budget ajusté.

C'est la loi et même la Constitution qui l'oblige ainsi.

Dans l'intervalle, c'est le budget tel qu'il a été fixé dans la loi du 22 décembre 2000 qui doit être appliqué. Toute autre méthode de travail pourrait donner lieu à la réclamation des sommes versées et susciter des observations de la part de la Cour des comptes.

En l'occurrence, il s'agit de l'attribution de trois emplois de secrétaires pour lesquels deux universitaires et un comptable réviseur doivent être recrutés. Ils assureront, sous le contrôle des membres de l'Exécutif responsables d'un département, la préparation et le suivi des dossiers au sein de l'Exécutif afin de permettre aux membres de l'Exécutif de moins s'occuper du traitement journalier des dossiers et de se consacrer à leur mission en termes de politique à suivre.

Toutefois, il ne m'appartient pas, en tant que ministre, de surveiller le lien existant entre les membres de l'Exécutif et les membres du personnel. C'est une question qui est interne à l'Exécutif.

Je souhaite indiquer que, dans ce cadre, l'Exécutif est invité à établir, chaque année, une estimation des différentes dépenses en fonction du subside qui sera inscrit au budget.

C'est à l'Exécutif qu'il revient de remplir les différents postes de son budget en fonction des besoins de la communauté musulmane.

Lorsqu'au cours de l'année 2002, la reconnaissance des communautés locales sera acquise et que le traitement des imams des mosquées reconnues seront à charge du budget du ministre de la Justice, il faudra examiner quels sont les besoins en personnel de l'Exécutif. Il faudra également étudier quels mandats, dans le cadre de l'Exécutif, outre le traitement des secrétaires, peuvent entrer en ligne de compte pour un traitement à charge du Trésor. Ce ne sera toutefois pas possible pour tous les membres de l'Exécutif. Il a déjà été indiqué à plusieurs reprises que la qualité de membre de l'Exécutif ne donne droit à aucune rétribution de la part des autorités. Les membres qui ont posé leur candidature connaissaient de prime abord les responsabilités qu'ils endosseraient. Ils savaient qu'il s'agirait, au début, d'une lourde tâche, qu'ils devraient assumer en plus de leurs activités professionnelles.

Voilà, monsieur le président, la réponse que je voulais donner aux questions que m'a posées Mme Pelzer-Salandra.

01.03 **Géraldine Pelzer-Salandra** (ECOLO-AGALEV): J'entends bien, monsieur le ministre, que votre intention est effectivement d'améliorer la situation. Les mesures que vous proposez seront appliquées dans quelques mois. La prise en charge des salaires des secrétaires, notamment, ne se fera pas avant l'année prochaine. Ceux des imams seront pris en charge en 2002. J'ai également noté qu'il y aurait éventuellement une adaptation du budget, pour voir s'il ne faut pas prendre en charge un salaire pour quelques membres de l'Exécutif.

Les intentions sont donc effectivement exprimées. Toujours est-il que sur le terrain, ces personnes se trouvent actuellement dans une situation très difficile. La mise en place d'un Exécutif musulman était au départ motivée pour essayer de donner une légitimité à toute une série de personnes qui n'émanent pas de milieux extrémistes.

Ces gens savaient effectivement qu'ils auraient une lourde tâche à assumer, mais ils sont confrontés à une masse de travail tellement importante qu'il leur est impossible d'être suffisamment présents sur le terrain puisqu'ils ont tous des obligations professionnelles en dehors de l'Exécutif.

Je suppose que vous n'ignorez pas l'ampleur de la tâche qui est la leur. Je suis persuadée que l'Etat a eu raison de vouloir intervenir dans ce domaine et de tenter d'encadrer une communauté dans le but d'éviter les dérives que l'on connaît ailleurs. Mais je reste malgré tout sur ma faim et vraiment insatisfaite par votre réponse.

01.04 **Marc Verwilghen**, ministre: Madame Pelzer, permettez-moi de vous dire deux choses.

Premièrement, lorsque j'ai déposé le budget, j'avais prévu 46 millions pour l'Exécutif musulman. Cette somme n'a pas été acceptée. Et je vous conseillerais de rechercher qui est à la base de ce refus.

Par ailleurs, j'espère que dans le courant de cette année, les choses évolueront. Et une fois les reconnaissances faites, j'espère que l'on pourra effectivement investir – dans le sens positif du terme – beaucoup plus de moyens dans cette communauté.

01.05 **Géraldine Pelzer-Salandra** (ECOLO-

AGALEV): Monsieur le ministre, je retiens donc votre volonté d'améliorer la situation.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

02 Vraag van mevrouw Simonne Creyf aan de minister van Justitie over "het Penitentiair Onderzoeks- en Klinisch Observatiecentrum en de taalkaders" (nr. 4367)

02 Question de Mme Simonne Creyf au ministre de la Justice sur "le Centre pénitentiaire de Recherche et d'Observation clinique et les cadres linguistiques" (n° 4367)

02.01 Simonne Creyf (CVP): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, in het Belgisch Staatsblad van 28 maart 2001 staat een koninklijk besluit tot vaststelling van de taalkaders in het Penitentiair Onderzoeks- en Klinisch Observatiecentrum. De zetel daarvan is in Brussel gevestigd, maar de werking van het centrum bestrijkt het hele land. In het Belgisch Staatsblad van 30 maart 2001 konden wij ook de personeelsformatie vernemen: het taalkader voorziet op niveau 1, exclusief de hoogste trap van directeur, in een verhouding van 55% Franstaligen en 45% Nederlandstaligen.

Mijn eerste reactie was dat dit een vergissing moest zijn. Dit is niet aanvaardbaar, tenzij u argumenteert dat er meer Franstalige zware misdadigers dan Nederlandstalige zijn. Mijnheer de minister, is dit een vergissing? Ik heb het Staatsblad sindsdien nauwlettend gelezen en er verscheen geen correctie. Als dit geen vergissing is, kunt u deze taalverhouding dan uitleggen?

02.02 Minister Marc Verwilghen: Mijnheer de voorzitter, mevrouw Creyf, u weet dat een koninklijk besluit met betrekking tot de vaststelling van de taalkaders wordt opgesteld rekening houdend met een advies dat door de Vaste Commissie voor Taaltoezicht wordt verstrekt. Deze commissie heeft haar advies op 29 juni 2000 gegeven naar aanleiding van een vraag die ik op 24 september 1999 formuleerde.

Artikel 43, § 3 van de wetten op het gebruik van de talen in de bestuurszaken, gecoördineerd bij het Koninklijk Besluit van 18 juli 1966, bepaalt in zijn nieuwe leden 1 en 2, en ik citeer: "De Koning bepaalt voor een duur van ten hoogste zes jaar, die kan worden verlengd zo een wijziging optreedt, voor iedere centrale dienst het percentage betrekkingen dat aan het Nederlands en aan het Frans kader dient toegewezen, met inachtneming op alle trappen van de hiërarchie van het wezenlijk

belang dat de Nederlandse en Franse taalgebieden respectievelijk voor iedere dienst vertegenwoordigen. Nochtans, voor de graden van rang 13 en hoger en de graden die gelijkwaardig zijn, worden de betrekkingen op alle trappen van de hiërarchie in gelijke percentages verdeeld tussen de twee kaders. Het tweetalig kader omvat 20% van de betrekkingen van de graden van rang 13 en hoger en van de graden die gelijkwaardig zijn. Die betrekkingen worden op alle trappen van de hiërarchie in gelijke mate verdeeld tussen de twee taalrollen."

Men heeft het dus over percentages en vanaf rang 13 en hoger over gelijke percentages. De in de percentages weergegeven taalkaders blijven in principe zes jaar geldig en zijn vernieuwbaar wanneer geen wijzigingen optreden in de verdeling van het volume van de in het Nederlands en in het Frans te behandelen zaken. Daar legt men het verband met het volume.

Volgens de Raad van State is de functie van de taalkaders ervoor te zorgen dat de overheid in de dienst over de effectieven beschikt die nodig zijn om de afhandeling van de zaken mogelijk te maken, met inachtneming van de voorschriften betreffende het gebruik van de talen in bestuurszaken.

Het POKOC omvat twee departementen en vijf afdelingen. Het eerste departement is het klinisch departement, bestaande uit drie afdelingen; met name de beklagden, de geïnterneerden en de veroordeelden.

Het gaat dan over de afdelingen beklagden, geïnterneerden en veroordeelden. Het tweede departement is het departement onderzoek en bestaat uit de afdelingen wetenschappelijk onderzoek en vorming en stages. Omdat het POKOC nog niet operationeel is, beschikken we uiteraard nog niet over gegevens in verband met de werklast. Het werkvolume op basis waarvan het taalkader werd opgesteld, werd afgeleid uit de gemiddelde dagelijkse bevolking van de inrichtingen in de periode 1997-1998.

Ik geef u een overzicht van die bevolking. In 1997 waren er 837 Nederlandstalige beklagden en 963 Franstalige in voorhechtenis. Geïnterneerd waren 382 Nederlandstaligen en 550 Franstaligen. Veroordeeld waren 832 Nederlandstaligen tegenover 969 Franstaligen. In totaal geeft dit 2.051 Nederlandstaligen en 2.482 Franstaligen. De cijfers voor 1998 dan. In voorhechtenis waren 1.332 Nederlandstalige en 1.081 Franstalige beklagden. Geïnterneerd waren 423

Nederlandstaligen en 543 Franstaligen. Veroordeeld waren 838 Nederlandstaligen en 1.067 Franstaligen. Samengeteld gaat dit over 2.593 Nederlandstaligen en 2.891 Franstaligen. De verhoudingen lopen dus gelijk.

Voor deze periodes geeft het vastgestelde gemiddelde een percentsgewijze verhouding van 46,36 Nederlandstalige tegenover 53,64 Franstalige dossiers. Ik stelde daarom de verhouding van 45% Nederlandstalig tegenover 55% Franstalig voor. De Vaste Commissie voor Taaltoezicht heeft dit trouwens gunstig geadviseerd. Vanzelfsprekend kan deze verdeling worden herzien in functie van de dossiers die daadwerkelijk door het POKOC zullen worden behandeld, zodat enige soepelheid mogelijk is. Dit steunt dus niet op een vergissing, maar op de naakte cijfers. Ik zal er wel over waken dat indien zich een wijziging in de toestand voordoet, ook de nodige aanpassingen zullen worden aangebracht.

De **voorzitter**: Mevrouw Creyf, hebt u de vierkantswortel uit de cijfers kunnen trekken?

02.03 Servais Verherstraeten (CVP): Mijnheer de voorzitter, zelfs dan blijven er nog wanverhoudingen.

02.04 Simonne Creyf (CVP): Mijnheer de minister, ik ben wel verrast door deze cijfers. Mijn hypothese dat de cijfers gebaseerd zijn op het feit dat er meer Franstalige zware misdadigers zijn blijkt dus te kloppen. Op basis van het aantal dossiers wordt hier het taalkader vastgelegd. Ik vind dat een verrassende vaststelling, maar zal nu de houding om de taalkaders vast te leggen op basis van het aantal gevallen worden veralgemeend? In nog andere gevallen is ook sprake van taalkaders, maar dan is er geen sprake van het aantal te behandelen dossiers. Ik vind dit taalkader onaanvaardbaar.

02.05 Minister Marc Verwilghen: Mevrouw Creyf, uit mathematisch of historisch standpunt bekeken, begrijp ik uw vraag. In dezelfde omstandigheden zou een gelijkaardige vraag door elk lid kunnen worden gesteld.

Sta mij toe twee bedenkingen te maken. Ten eerste, een kader moet in staat zijn om de zich aandienende werklust daadwerkelijk te kunnen verwerken. Ik vind het dan ook nodig dat er een correlatie bestaat tussen enerzijds de toevloed van de zaken en anderzijds het kader dat moet instaan voor de verwerking daarvan.

Ten tweede, de Vaste commissie voor

Taaltoezicht werd om advies verzocht. Dat is een commissie die in het verleden bewezen heeft de zaken zeer serieus te benaderen en niet lichtzinnig te werk te gaan. Ik ben ervan overtuigd dat, mocht zij zich niet in de cijfers hebben kunnen terugvinden, zij ook met zoveel woorden hier zou hebben geprotesteerd. Dat is niet gebeurd, integendeel werd een gunstig advies verleend op basis van de voorgestelde cijfers. Dat wijst erop dat een en ander werd gecontroleerd en dat aan de hand van het meegegeven cijfermateriaal een beslissing werd genomen, met in het achterhoofd de wetenschap dat bijstellingen kunnen gebeuren en dat soepelheid mogelijk blijft.

02.06 Simonne Creyf (CVP): Ik blijf mij afvragen of er hier een nieuw principe wordt ingevoerd, namelijk dat het aantal dossiers bepalend zou zijn voor het taalkader. We zullen zien of dit ook het geval is voor andere dossiers, op andere vlakken.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

03 Vraag van mevrouw Fientje Moerman aan de minister van Justitie over "de opvang en behandeling van geïnterneerden" (nr. 4371)

03 Question de Mme Fientje Moerman au ministre de la Justice sur "l'accueil et le traitement de personnes internées" (n° 4371)

03.01 Fientje Moerman (VLD): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, er werden hier in het verleden reeds verscheidene vragen gesteld over internering, maar toch acht ik het de moeite om er even op terug te komen. De laatste weken en maanden zijn er eerder onheilspellende berichten omtrent dit thema verschenen. Het laatste verscheen dit weekend, toen in de krant De Morgen melding werd gemaakt van de zelfmoord van een geïnterneerde in de gevangenis van Gent.

Als we de situatie van de gevangenis De Nieuwe Wandeling te Gent en meer bepaald haar afdeling psychiatrie onder de loep nemen tonen cijfers van eind 2000 aan dat er een 90-tal delinquenten waren geïnterneerd. Er zijn echter slechts een 17-tal plaatsen voorzien om gevangenen op te vangen die omwille van een geestesstoornis moeten worden verzorgd. Naar verluidt is de situatie van De Nieuwe Wandeling te Gent geen alleenstaand geval, maar is deze vergelijkbaar met de situatie in andere gevangenissen. Voor minimum één vierde van de geïnterneerden zou er geen enkel vorm van deskundige opvang zijn. Dit betekent concreet dat van de bijna 3.000 geïnterneerden zo'n 750 niet behoorlijk worden

behandeld. Vooral in Vlaanderen schijnt er een schrijnend tekort te zijn aan gespecialiseerde eenheden voor de opvang van deze mensen. Graag had ik u dan ook de volgende vragen gesteld, wetende dat dit niet op zeer korte termijn kan opgelost worden.

Is de bovenstaande verhouding tussen de enerzijds beschikbare plaatsen voor geïnterneerden en de daadwerkelijk geïnterneerden correct? Is deze verhouding correct voor zowel de Gentse als de totale cijfers? Indien dit niet het geval is, kunt u ons de correcte cijfers voorleggen? Zult u op korte termijn ingrijpen om de situatie in De Nieuwe Wandeling te verbeteren en zo ja waaruit zullen uw concrete maatregelen bestaan? Begin december 1999 verklaarde u aan de pers dat de voorbereidingen voor een nieuw zorgcircuit voor geïnterneerden volop aan de gang waren. Hoeveel staat u hiermee? Welke zijn de kwantitatieve en kwalitatieve verbeteringen ten opzichte van de huidige situatie die in het vooruitzicht worden gesteld voor de opvang en behandeling van geïnterneerden? Zijn er andere maatregelen die u voorstelt om de situatie in de toekomst te verbeteren?

Wanneer we met dergelijke wanverhoudingen, die toch kunnen leiden tot mensonwaardige omstandigheden, worden geconfronteerd, loont het zeker de moeite om hier op korte termijn in te grijpen.

03.02 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, ik begrijp de vraag van mevrouw Moerman zeer goed en het is een vaststelling die men moet durven maken. Geïnterneerden worden vaak voor een groot deel aan hun lot overgelaten en de echte opvolging, zorg en begeleiding die men eigenlijk verwacht voor deze mensen kan niet worden gegarandeerd. Dit is geen nieuw fenomeen, en sleept al een aantal jaar, decennia zelfs, aan. Wat het aantal geïnterneerden in België betreft moet er een onderscheid worden gemaakt. Er zijn enerzijds geïnterneerden die verblijven in een instelling die afhankelijk is van het Directoraat-generaal van de strafinrichtingen. Deze geïnterneerden vallen dus onder de verantwoordelijkheid van Justitie. Anderzijds zijn er ook de geïnterneerden die door de commissies voor de Bescherming van de Maatschappij werden geplaatst in een instelling die niet afhankelijk is van een strafinrichting. Dit is een fundamenteel onderscheid. Dit verplicht mij ook de door u aangehaalde cijfers gedeeltelijk te nuanceren.

Wat het aantal geïnterneerden dat binnen de strafinrichtingen verblijft betreft, geef ik u de huidige cijfers. In Antwerpen gaat het om 91 personen, in Gent om 89, in Brugge om 18, in Merksplas om 210, in Turnhout om 37, in Leuvenhulpgevangenis om 21, in Vorst om 53, in Jamioulx om 10, in Lantin om 27, in Mons om 6, in Namur om 11 en in Paifve - de belangrijkste instelling aan Franstalige kant - om 160. Dit levert ons een actueel totaal van 733 patiënten op. Het gaat dus niet om de 3.000 personen die u citeert. Dat is het globaal cijfer maar ik heb reeds toegelicht welke opsplitsing moet worden gemaakt. Het klopt dat vooral de afdeling in Gent, waar eigenlijk maar 17 plaatsen voorhanden zijn, compleet overbevolkt is met 89 geïnterneerden. De geïnterneerden die geen plaats kunnen krijgen in de psychiatrische afdeling verblijven doorgaans in de cellulaire afdeling. Zij nemen overdag wel deel aan de activiteiten van hun doelgroep. De begeleiding en de behandeling zijn zeer sterk gepersonaliseerd met het oog op hun problemen.

Over de geïnterneerden die niet in een strafinrichting of in een instelling van sociaal verweer verblijven kan ik u geen cijfers voorleggen. Momenteel loopt binnen de verschillende commissies voor de Bescherming van de Maatschappij een onderzoek om tot een correcte telling van het aantal dossiers te komen. Dit onderzoek is niet evident en neemt tijd in beslag omdat verschillende commissies nog niet geïnformeerd zijn.

Om een oplossing te bieden voor de huidige situatie zijn in de voorbije maanden – want het gaat hier niet om werk dat in functie van uw vraag wordt verricht - een vijftal belangrijke initiatieven genomen. Ten eerste, in februari werd op het niveau van het hoofdbestuur van de strafinrichtingen een werkgroep opgericht die bestaat uit medewerkers van het hoofdbestuur en vertegenwoordigers van de vakwereld. Deze werkgroep moet met betrekking tot de psychiatrische annexen in België een stand van zaken opmaken en concrete voorstellen uitwerken om de situatie op het terrein aan te passen. Deze voorstellen zullen betrekking hebben op de materiële en personele omkadering die de geïnterneerden moet kunnen worden geboden en op de eisen die qua behandeling en begeleiding mogen worden gesteld. Eind juni moet deze werkgroep trouwens met de eerste resultaten komen.

Ten tweede, omdat een aantal geïnterneerden een meer aangepaste begeleiding en behandeling kan krijgen in een psychiatrische instelling dan in

een gevangenis, is er een project gelanceerd om te zoeken naar ongeveer 90 plaatsen in forensische eenheden binnen verschillende psychiatrische ziekenhuizen. Wij hebben het dan inderdaad over de oprichting van de zogenaamde zorgcircuits die buiten de gevangenis zitten. In de loop van de voorbije maanden werden hiervoor de nodige contacten gelegd. Met verschillende klinieken werd reeds een principeovereenkomst afgesloten. In mijn begroting werd een bedrag van 30 miljoen frank voorzien om een eerste pilootproject nog dit jaar concreet in te vullen. Momenteel wordt onderzocht hoeveel geïnterneerden in de verschillende inrichtingen kunnen worden ondergebracht en aan welk profiel deze mensen moeten beantwoorden qua omvang van het risico. Er moet bekeken worden of het licht gestoorde patiënten zijn, medium-risk patiënten dan wel zeer zware gevallen. In het laatste geval moet men natuurlijk bijkomende maatregelen met betrekking tot opsluiting treffen.

Tegelijkertijd onderhandelen mijn medewerkers met de kabinetten van Volksgezondheid en Sociale Zaken alsmede met het kabinet van mevrouw Vogels om tot een samenwerkingsakkoord te komen met betrekking tot de zorgcircuits. Dit is immers een aangelegenheid die niet alleen tot de bevoegdheid van Justitie behoort. Dit samenwerkingsakkoord zal een kader creëren voor de verzorging van deze patiënten door gewone psychiatrische klinieken, met uitzondering van de zware delinquenten, die natuurlijk dienen te worden opgesloten.

Ten derde, sinds het begin van dit jaar werd ook gestart met een project voor penitentiaire beampten die met geïnterneerden moeten werken. Het gaat werkelijk om een specialiteit op zich als men met dit type patiënten moet omgaan. Het is de bedoeling personeel aan te trekken dat een meer aangepast profiel heeft om met deze geïnterneerden te werken. De bestaande posten personeel moeten de kans krijgen om zich aan te passen. Om deze reden werden er contacten gelegd om aangepaste profielen te creëren die gebruikt kunnen worden bij de rekrutering.

Tegelijkertijd wordt aan een opleiding gewerkt die zowel door het nieuwe personeel als de reeds aanwezige mensen moet kunnen worden gevolgd.

De derde maatregel bestaat erin dat binnen de verschillende strafinrichtingen de geïnterneerden worden opgevangen door medewerkers van de psychosociale dienst. Er werden reeds verschillende stappen gezet om het kader van

deze dienst uit te breiden. Op deze manier zullen binnen de strafinrichtingen meer personeelsleden zich kunnen bezighouden met de behandeling en begeleiding van de geestesgestoorde delinquenten.

Wat betreft de vijfde en laatste maatregel kan ik u meedelen dat de opvang van de geestesgestoorde delinquenten kan worden overgedragen naar de sector van de psychiatrische zorgverlening. Deze sector heeft immers de nodige knowhow daarvoor. Dit vereist echter serieuze aanpassingen op het vlak van de infrastructuur, de beveiliging, het personeel en de opleiding. Veel van deze kennis is momenteel binnen de strafinrichtingen aanwezig. Om deze redenen zou aan een doorgedreven samenwerking of zelfs een privatisering kunnen worden gedacht. Op dit moment wordt onderzocht welke mogelijkheden zich op het materiële en het budgettaire vlak aandienen want als men deze keuze maakt, moet men over de nodige garanties beschikken voor de opvang van die patiënten maar ook voor het uitschakelen van het gevaar dat zij voor de buitenwereld kunnen betekenen.

03.03 Fientje Moerman (VLD): Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

04 Vraag van de heer Geert Bourgeois aan de minister van Justitie over "het gebrek aan speurders voor de (pro-actieve) bestrijding van informaticacriminaliteit" (nr. 4379)

04 Question de M. Geert Bourgeois au ministre de la Justice sur "le manque d'enquêteurs pour la lutte (pro-active) de la criminalité informatique" (n° 4379)

04.01 Geert Bourgeois (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik lees in de krant van 31 maart dat het jaarverslag van het comité-P voor het jaar 2000 melding maakt van een gebrek aan speurders voor de pro-actieve bestrijding van informaticacriminaliteit.

Mijnheer Govaert van de Brusselse Computer Crime Unit zegt dat noch de federale, noch de lokale eenheden die belast zijn met de bestrijding van de informaticacriminaliteit ertoe komen om pro-actief op te treden met betrekking tot hackers en pedofiliesites. De meeste Europese landen zijn volgens hem wel heel actief op dit terrein. We weten allemaal dat de informaticacriminaliteit moet worden bestreden en als ik mij niet vergis is dit ook een van de prioriteiten van uw beleid. Volgens

hem is er geen ICT-departement in het Nationaal Instituut voor Criminalistiek en Criminologie waardoor men moet overgaan tot uitbestedingen van een aantal opdrachten.

Mijnheer de minister, ik heb terzake een aantal vragen. Ten eerste, is het juist dat er te weinig speurders zijn voor de bestrijding van de informaticacriminaliteit? Hoeveel speurders, uitgedrukt in voltijdse equivalenten, maken deel uit van de federale eenheid en van de lokale eenheden? Hoeveel openstaande vacatures zijn er?

Ten tweede, is het juist dat de speurders van de lokale eenheden niet geneigd zijn om over te stappen naar de federale eenheid omdat zij in dat geval een netto loonverlies leiden van zowat 10.000 Belgische frank per maand omdat er op federaal vlak geen extra premies worden uitbetaald?

Mijn derde vraag heeft betrekking op het Nationaal Instituut voor Criminalistiek en Criminologie. Is het juist dat daar geen ICT-departement bestaat waardoor men voor complexe onderzoeken van informaticabestanddelen een beroep moet doen op buitenlandse laboratoria die vrij duur zijn?

Ten vierde, indien dit laatste klopt, had ik graag van u geweten hoeveel keer een beroep werd gedaan op die buitenlandse laboratoria? Wat is de kostprijs daarvan?

Ten vijfde, welke oplossing hebt u in gedachten voor dit probleem?

04.02 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, collega's, in de week voor de paasvakantie heb ik de gelegenheid gehad om in Zweden, te Stockholm, een vergadering bij te wonen waaraan specialisten deelnamen, niet alleen vanuit Europa, maar vanuit de ganse wereld, gespecialiseerd in de strijd tegen de computercriminaliteit, met onder meer de twee vormen die u hebt aangehaald, enerzijds de hacking en aanverwante problemen en, anderzijds, deze van de kinderpornografie via het internet.

Wat mij is opgevallen is dat wij daar te doen hadden met uitstekende politiemensen, dat wil zeggen dat zij van technisch zeer hoogstaand niveau zijn en zij perfect kunnen omspringen met het hen voorgelegde materiaal. Voor hun opzoekingen kunnen zij meestal bogen op de nodige technische, maar minder op personele ondersteuning. Dit fenomeen doet zich eigenlijk in

de meeste landen voor. Bovendien blijken niet alle landen over het nodige wettelijke arsenaal te beschikken. Wij beschikken dan toch over een wet inzake de criminaliteit op de informatica en de informatiesnelwegen en tegelijkertijd kunnen wij ook terugvallen op een aantal wettelijke bepalingen in de strijd tegen de mensenhandel en aansluitend hiermee de kinderpornografie op het internet. Dit wordt ons door vele landen benijd.

De oorzaak daarvan is voor een stuk, wat de vertaling in ons land betreft, duidelijk geworden in de contacten die ik heb gehad met de politiemensen ter plaatse. Zij hebben mij meegedeeld dat een belangrijke reorganisatie heeft plaatsgegrepen waarbij de National Computercrime Unit, die eigenlijk afhing van de gerechtelijke politie, werd samengevoegd met het Bijstand- en Opsporingen Computercrime Unit. Die maakt dan op haar beurt deel uit van de Directie voor de Bestrijding van de Economische en de Financiële Criminaliteit. Gezien de operationele taken die vroeger door het BOGO werden waargenomen, die voor een stuk overlappend zijn met de werkzaamheden van de regionale Computercrime Units, denk ik dat er een aantal nieuwe krijtlijnen moeten worden uitgetekend en dat ook moet worden gezocht om op een efficiënte wijze de nodige ICT-ondersteuning te kunnen bieden.

Op basis van de bekomen resultaten zal trouwens worden bepaald - dat onderzoek is momenteel lopend - welke de behoeften zijn aan vorming, aan materieel, aan documentatie ten behoeve van de leden zowel van die federale Computercrime Units als van de regionale cellen. De mensen op het terrein zijn daar erg mee begaan en zij voelen die problematiek ook zeer goed aan. Zij doen er alles voor om die werkzaamheden tot een goed einde te brengen en zij genieten de ondersteuning - ik denk dat dit hier moet worden onderstreept - van de diverse directoraten-generaal en niet in het minst deze van de gerechtelijke pijler. Daar zal ik straks nog even op terugkomen.

Uw eerste vraag was of het klopt dat er te weinig speurders zijn voor de bestrijding van de informaticacriminaliteit. Welnu, het antwoord daarop is ja als men het cijfermateriaal bekijkt. Hoeveel speurders, berekend in voltijdse equivalenten, maken deel uit van de federale eenheid en van die lokale eenheden? Gezien de gespecialiseerde aard van deze materie vinden wij de ICT-speurders terug op het niveau van de federale politie. Op het nationaal niveau maakt de federale Computercrime Unit deel uit van de directie die ik zopas heb vernoemd. Er zijn op

organiek vlak twaalf speurders, één contractuele informaticus en één administratieve bediende voorzien. Door omstandigheden zijn er thans 10 speurders effectief beschikbaar, wat eerder matig is, alhoewel in andere landen de situatie verhoudingsgewijs ongeveer dezelfde is.

Trouwens, de boom die deze vorm van criminaliteit heeft genomen is ook bijzonder belangrijk geworden en vereist meer inspanningen op dat vlak. Op regionaal niveau situeren zich twaalf regionale Computercrime Units. Niet alle gerechtelijke arrondissementen beschikken er over één. In het totaal beschikken die regionale Computercrime Units over 38 personeelsleden.

Deze crime-units beschikken in het totaal over 38 personeelsleden. Hierbij moet wel opgemerkt worden dat de leden van de regionale computercrime-units in de meeste gevallen meer dan de helft van hun tijd besteden aan taken van systeembeheer, help-desk en niet-ICT-gebonden onderzoeken.

U vraag hoeveel vacatures er zijn. Voor de federale unit zijn er geen vacatures, en voor de regionale units zijn er evenmin. Men is bezig met een onderzoek naar de capaciteiten die in de toekomst zullen nodig zijn. Daarin moet worden begrepen dat elke onderzoekscapaciteit deels ook pro-actief moet kunnen rechercheren.

Herinner u dat wij in het nationaal politieplan gesteld hebben dat toch minstens vijf procent van bij de start moest aangewend kunnen worden om pro-actief te rechercheren. Deze politiemensen streven hetzelfde doel na.

Op uw vraag of het klopt dat de speurders van de lokale eenheden niet enthousiast zijn om naar de federale eenheid over te stappen omdat er op federaal vlak geen premies zouden zijn, waardoor sommige speurders tot tienduizend frank per maand minder zouden verdienen, is mijn antwoord eveneens bevestigend.

Op dit ogenblik hebben reeds twee leden van de federale computercrime-unit hun mutatie gevraagd naar een dienst waar zij oorspronkelijk vandaan kwamen. Het is ook zo dat niet alle geïnteresseerden in deze materie ook geïnteresseerd zijn om in Brussel te komen werken. Die extra verplaatsing betekent ook nog eens een extra handicap. Ik heb dan ook aan de directeur-generaal van de gerechtelijke pijler gevraagd om op dit vlak een extra inspanning te doen, en na te gaan op welke manier het overstappen naar de federale unit aantrekkelijker

kan gemaakt worden, bijvoorbeeld bij wijze van promotie.

Uw vraag of het zo is dat het Nationaal Instituut voor de Criminalistiek en de Criminologie geen ICT-departement heeft, waardoor de speurders vaak beroep moeten doen op buitenlandse of externe laboratoria, krijgt u een bevestigend antwoord.

Ik wil het toch voor een deel relativeren omdat de politiediensten het onderzoek voeren voor zover het binnen hun technische mogelijkheden valt. Af en toe doen zij beroep op private ondernemingen, geregeld voeren zij zelf herstellingen uit aan de gegevensdragers om de opgeslagen gegevens te kunnen recupereren.

Zodra in bepaalde omstandigheden stofvrije laboratoria een noodzaak zijn, moeten zij uitwijken naar privé-laboratoria, soms naar het buitenland.

In vier zaken werd aan de parket-magistraten of aan de onderzoeksrechter voorgesteld om beschadigde apparatuur door privé-laboratoria te laten onderzoeken. In elk van deze gevallen besliste de magistraat om omwille van het kostenplaatje geen bijkomend onderzoek te laten doen op het betreffend materiaal omdat er geen evenredigheid bestond tussen het te verwachten resultaat van het onderzoek en de kostprijs.

Voor het recupereren van de gegevens op een beschadigde harde schijf lopen de kosten op tot vijftienduizend frank voor het opmaken van een bestek over de kansen op recuperatie van de data, en tussen de honderdduizend en de tweehonderdduizend frank voor de effectieve recuperatie. Deze cijfers worden vanuit het terrein bekendgemaakt: de directeur-generaal van de gerechtelijke pijler, maar ook die van de operationele pijler hebben er oog voor.

We hebben hier te maken met de ontwikkeling van een unit waar nog maar het begin van de opdrachten zichtbaar zijn. Ik ben ervan overtuigd dat wij in deze unit op termijn nog meer zullen moeten investeren. Dan zullen ook de middelen moeten geboden worden om hier een echt antwoord aan te geven.

Weet in elk geval dat deze mensen bijzonder veel goede wil vertonen, en dat ik zeer veel verwacht van het onderzoek dat zij op dit ogenblik voeren om tot een daadwerkelijke ondersteuning te kunnen komen. Dit is een probleem dat zich in de meeste Europese landen voordoet tot zelfs in de Verenigde Staten en Japan, al beschouw ik dat

niet als verzachtende omstandigheden.

04.03 Geert Bourgeois (VU&ID): Mijnheer de minister, ik kan mij voorstellen dat het geen typisch Belgisch probleem is. Dat zal waarschijnlijk te maken hebben met de concurrentie bij dergelijke gespecialiseerde opleidingen. De privé-sector staat buiten concurrentie ten opzichte van wat de overheid kan bieden. U onderkent het probleem. Er wordt momenteel een studie uitgevoerd. Ik hoop dat u daarover op de hoogte gehouden wordt door de directie-generaal die de studie uitvoert omtrent de nodige effectieven en een nieuw organigram uitschrijft. Blijkbaar zijn er overlappingen tussen het federaal en regionaal niveau die u wil wegwerken. Het is heel belangrijk dat de effectieven er zijn.

In een aantal gevallen hebt u beslist om het onderzoek niet uit te voeren omdat de kostprijs niet meer evenredig zou zijn. Als men zelf over voldoende gespecialiseerde kennis en laboratoria beschikt, zal dit argument wegvallen. Er zal dan beter gebruik kunnen worden gemaakt van deze gespecialiseerde eenheid. Ik zal dat opvolgen. Ik hoop dat u ons ook op de hoogte houdt.

04.04 Minister Marc Verwilghen: Mijnheer Bourgeois, u mag ze zelf ook niet onderschatten in hun vindingrijkheid. Ik zal een voorbeeld geven. Met betrekking tot kinderpornografie op internet, is de lokalisatie van slachtoffers, daders en de plaats waar de feiten zich voordoen heel belangrijk. De Zweden hebben een programma ontwikkeld dat ze ter beschikking hebben gesteld van hun andere collega's, waaronder de Europeanen, de Amerikanen en de Japanners. Het is nu perfect mogelijk om beelden die voorkomen op bepaalde internetfoto's te lokaliseren. Men kan zeer snel een aantal linken leggen aan de hand van de aanwezige voorwerpen, zoals stopcontacten of een computerklavier. Zo kan men te weten komen in welke plaats bepaalde foto's werden genomen. Dat programma van herkenning is al volop uitgewisseld. Zij noemen dat de uitwisseling van hun good practices. Op dat vlak gaan zij er met rasse schreden op vooruit. Wij proberen dat ook maximaal te ondersteunen. Zij leveren dus zelf ook belangrijke inspanningen.

04.05 Geert Bourgeois (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, ik heb nog een kleine vraag. De minister zegt dat er twaalf speurders voorzien zijn en dat er tien effectieven zijn. Daarnet hebt u echter gezegd dat er geen vacatures zijn of heb ik dat verkeerd begrepen. U hebt toch gezegd dat er minstens twee vacatures gingen vrijkomen.

04.06 Minister Marc Verwilghen: Twee personen hebben hun mutatie aangevraagd. Hun aanvraag wordt momenteel onderzocht. Dat is de reden waarom er momenteel nog geen vacante plaatsen zijn.

04.07 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, ik heb geen probleem met de vraag van collega Bourgeois, met het antwoord van de minister en met het debat dat rond deze problematiek gevoerd wordt. Ik heb echter wel een probleem met het feit dat men zich steunt op een artikel dat in de pers verschenen is over een verslag dat tot op heden nog altijd een vertrouwelijk karakter heeft. Het is een activiteitenverslag van het Comité-P dat morgen zal besproken worden in de begeleidingscommissie. Collega Van Parys zal kunnen bevestigen dat wij telkens weer geconfronteerd worden met vertrouwelijke rapporten die in de begeleidingscommissie moeten voorgelegd worden en die altijd vóór de bespreking ervan in de pers verschijnen. Dit is geen goede manier van werken. Ik zou u willen vragen om dit te signaleren aan kamervoorzitter De Croo die eveneens voorzitter is van de begeleidingscommissie.

De **voorzitter:** Aangezien u en enkele aanwezige collega's deel uitmaken van die begeleidingscommissie, moet u zich wenden tot diegene die terzake de nodige sancties kan opleggen. De heer De Croo zal wel uitzoeken waar er zich een lek bevindt. U kan het de journalist waaraan het document wordt overgemaakt, niet kwalijk nemen dat hij dit gebruikt. Het is diegene die het document overmaakt die in fout is.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

05 Samengevoegde vragen van

- de heer Geert Bourgeois aan de minister van Justitie over "zijn voornemen om gevangenisdirecteurs te bestraffen bij overschrijding van het gevangenispopulatiequotum" (nr. 4382)
- de heer Bart Laeremans aan de minister van Justitie over "zijn voornemen om gevangenisdirecteurs strafrechtelijk te sanctioneren bij overbevolking" (nr. 4412)

05 Questions jointes de

- M. Geert Bourgeois au ministre de la Justice sur "son intention de sanctionner les directeurs de prison en cas de dépassement du quota prévu pour la population carcérale" (n° 4382)
- M. Bart Laeremans au ministre de la Justice

sur "son intention de sanctionner les directeurs de prison en cas de surpopulation" (n° 4412)

05.01 **Geert Bourgeois** (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, mijn vraag is gebaseerd op een bericht uit de pers, niet op grond van een geheim rapport, maar blijkbaar op grond van een voorontwerp van wet, waarvan ik in een normaal parlement de tekst al zou hebben kunnen lezen. Aangezien dit document ons in dit Parlement evenwel niet wordt bezorgd, ben ik verplicht in dat verband een vraag te formuleren.

Naar verluidt, mijnheer de minister, zou u van plan zijn om in een wetsontwerp quota voor de gevangenispopulatie te bepalen. Opvallend is dat daarin bovendien een strafrechtelijke verantwoordelijkheid zou worden bepaald voor de gevangenisdirecteur die in zijn instelling meer gevangenen toelaat dan het quotum dat hem is toebedeeld.

De verantwoordelijken in de sector bleken hierover erg enthousiast te reageren, tot zij de in kleine lettertjes gedrukte bepalingen lazen over de mogelijke boetes. Toen nam hun enthousiasme wat af.

Voorts zou volgens de toelichting bewust worden gekozen voor een geldboete van 10.000 tot 20.000 frank, maar niet voor een gevangenisstraf, wellicht om de potentiële gevangenispopulatie niet op te drijven.

Op enkele uitzonderingen na zullen de commissieleden het ongetwijfeld met u eens zijn dat de gevangenispopulatie niet onbeperkt kan of mag toenemen en dat zij moet worden beheerst. In die zin werden initiatieven genomen, zowel door u als door het Parlement. In dat verband denk ik bijvoorbeeld aan de taakstraffen of aan de strafuitvoering via elektronisch toezicht in bepaalde omstandigheden en bij bepaalde veroordelingen.

Over dergelijke aangelegenheden kan ongetwijfeld een debat worden gevoerd, maar het specifiek ontwerp waarvan thans sprake, roept bij mij enkele vragen op.

Mijn eerste vraag handelt over het geplande aantal cellen. Ik neem aan, maar ik wil wel bevestiging hiervan, dat u ervan uitgaat dat de huidige gevangenis capaciteit, eventueel afgezien van modernisering en renovatie, niet moet worden uitgebreid. Het probleem is uiteraard dat een quotum, dat wellicht zal worden bepaald naar gelang van bepaalde omstandigheden die moeten

worden nageleefd om overbevolking in de cellen te vermijden zodat er geen gedetineerden meer in de gangen moeten slapen. Wat moet er echter gebeuren zodra er toch overbevolking ontstaat, hetgeen, ondanks alle mogelijke wettelijke maatregelen, niet door de uitvoerende macht kan worden beheerst? Immers, het is nog steeds de rechtelijke macht die beslist om de voorlopige hechtenis toe te passen en de gevangenisstraffen uitspreekt.

In dat verband zouden er twee systemen mogelijk zijn: ofwel wordt er een wachtlijst opgesteld en moeten de veroordeelden hun beurt afwachten om te worden opgenomen, ofwel zouden de veroordeelden die op het ogenblik van hun veroordeling met overbevolking in de gevangenis worden geconfronteerd, niet in de gevangenis worden toegelaten en van hun gevangenisstraf worden ontslagen. Mijnheer de minister, voor welk van beide systemen zult u opteren?

Ten tweede, is het juist dat, wanneer een onderzoeksrechter een aanhoudingsbevel wil uitvaardigen, hij zich eerst zal moeten wenden tot een plaatsingsambtenaar die als het ware een dispatchingfunctie zou vervullen op nationaal vlak en moet meedelen in welke gevangenis er al dan niet ruimte is. Dat een plaatsingsambtenaar een soort fiat moet geven lijkt mij moeilijk verenigbaar met de wet op de voorlopige hechtenis. Bovendien, zelfs al zou de plaatsingsambtenaar zich niet kunnen uitspreken over het al dan niet opnemen in voorlopige hechtenis, toch kan hij bepalen waar een gevangene eventueel moet terechtkomen. In de veronderstelling dat er slechts ruimte is in een gevangenis aan de andere kant van het land zouden er problemen kunnen ontstaan met de toepassing van de wet. Het zou ook problematisch zijn als de onderzoeksrechter een aanhoudingsbevel uitvaardigt en er geen plaatsen meer vrij blijken te zijn.

Ten derde, er is nogal wat discussie over uw voornemen om een gevangenisdirecteur te brandmerken als iemand die een misdrijf begaat wanneer hij het bij wet vastgelegde quotum overschrijdt. Is het in het kader van een veiligheidsbeleid wel een goed signaal om de uitvoeringsagent zelf te viseren?

Ten vierde, ik denk dat het in een overheidsbeleid eerder uitzonderlijk is dat wie een maatregel uitvoert die door andere overheidsinstanties is genomen – in dit geval het plaatsen van een gevangene – strafbaar kan zijn. Normaal gezien zijn bestraffingen er voor wie een afwijkend

maatschappelijk gedrag vertoont en de strafwetten overtreedt. Hier wil men nu de functionerende directeur van een gevangenis bestraffen wanneer hij doet wat hij moet doen, met name de veroordeelden opsluiten. In het huidige wettenarsenaal, kan hij volgens mij juist bestraft worden als hij gevangenen vrijlaat. Ik vind dit allemaal een beetje vreemd. Is dit een eenmalige maatregel of wenst u dit regelmatig toe te passen?

05.02 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de minister, wij hebben het debat over uw plannen voor het gevangeniswezen al vaker gevoerd, maar ik vond dit belangrijk genoeg om er nog even op terug te komen. U overklast uw voorgangers van de CVP immers in laksheid. Het is merkwaardig hoe u en deze regering haast geobsedeerd lijken door het steeds sneller en massaler vrijlaten van gevangenen. Met deze beslissing is mijns inziens een psychologische grens overschreden, omdat juist die persoon die moet instaan voor het vasthouden en bewaken van de gevangenen strafrechtelijk kan worden gesanctioneerd, omdat hij zijn plicht doet en uitvoert wat hem is opgedragen.

U hebt hiervoor reeds vernietigende kritiek gekregen, zoals van Leo Neels, die het heeft over iets nonsensicaal, verkeerd en niet wenselijk. Hij zegt dat strafsancities dienen om niet gewenst maatschappelijk gedrag te sanctioneren, terwijl het hier gaat over een onderdeel van het overheidsbeleid. Ik citeer: "Met dit voorstelletje verliest Justitie aan geloofwaardigheid en behandelt het een deel van haar verantwoordelijk personeel op een totaal onaanvaardbare manier. Men trekt de lijn door van geïmproviseerde ideetjes, invallen van de dag, gesukkel met halve wetgevende maatregelen die aan de kern van de meeste zaken die we willen regelen werkelijk voorbijgaan." Dat lijkt mij straffe taal van hoogleraar Neels.

Mijnheer de minister, vindt u het zelf niet vreemd dat mensen die hun plicht doen en veroordeelden opsluiten, zelf worden gecriminaliseerd? Bestaan er voorbeelden van in het buitenland? Waarom is het zo nadelig dat sommige gevangenen af en toe eens met twee in één cel zitten? Een situatie zoals nu in Antwerpen, waar zeven of acht mensen in één cel zitten, is uiteraard onaanvaardbaar. Daar kan niemand voorstander van zijn. Dat echter twee gevangen tijdelijk samen in één cel moeten zitten, kan men toch niet dramatisch noemen?

Hoe verantwoordt de minister dat uitgerekend de persoon die het minste invloed heeft op de instroom van gevangenen, plots strafrechtelijke

sancities riskeert? Wat is de celcapaciteit die momenteel wordt nagestreefd en wat zal die zijn nadat alle geplande bijkomende gevangnissen zijn voltooid? Wat is dus uw finaal objectief voor de celcapaciteit en wanneer zal dat worden bereikt?

Ten laatste wil ik u nog iets vragen over de timing van deze voorstellen. Wanneer zal de geplande regeling operationeel zijn? Heeft de minister voldoende mensen om die vroegtijdig vrijgelaten gevangenen te begeleiden en te controleren. Nu is er immers al een groot tekort aan psychosociaal begeleidingspersoneel. Zij hebben onlangs nog actie gevoerd om dit aan te klagen. Als u van plan bent om meer mensen te bestraffen met de zogenaamde enkelband, meent u dan dat er voldoende personeel zal zijn om al deze mensen op te vangen?

05.03 Minister Marc Verwilghen: Mijnheer de voorzitter, wanneer sommige personen een karikatuur maken van het ontwerp betreffende de quota, de opvolging van de aan gedetineerden opgelegde voorwaarden en de plaats die aan een slachtoffer in de strafuitvoering wordt toegekend, heb ik de indruk dat de essentie niet meer telt en dat de fameuze Latijnse uitspraak *accessoria sequitur principale* of de bijkomstigheden zijn belangrijker dan de hoofdzaak, hier van toepassing is.

De strijd tegen de overbevolking van de gevangnissen is een van de hoofddoelstellingen van het ontwerp en daarover zal in het Parlement een fundamenteel debat – ik prijs mij daarmee gelukkig – worden gevoerd. We zullen dan vragen beantwoorden zoals wat is de capaciteit die een samenleving jaarlijks ter beschikking stelt om personen die zich misdragen hebben of misdrijven hebben gepleegd, op te sluiten om hun straf uit te zitten. Voorts zullen we het moeten hebben over het statuut waarop de gedetineerden zullen mogen bogen. Met andere woorden, wat zijn hun rechten en plichten als gedetineerde? Ten slotte, wat zijn de regels als zij als gedetineerden in contact komen met de buitenwereld? Ik denk dat iedereen het unisono erover eens is dat daarover een maatschappelijk debat moet worden georganiseerd, uiteraard in het Parlement.

Ik kan moeilijk vooruitlopen op de discussie over het ontwerp inzake de penitentiaire capaciteit en zal mij ook niet laten verleiden tot uitspraken dienaangaande. Wel kan ik op een aantal precieze vragen ingaan. Daarbij onderstreep ik wel dat ook andere aspecten moeten worden geregeld, zoals een betere controle op de

vrijgelaten veroordeelde en een betere informatie aan het slachtoffer.

Er is gevraagd of het huidig aantal cellen volstaat. Het antwoord is negatief, zeker wanneer we stellen dat de straffen die door de rechters worden uitgesproken, volledig moeten worden uitgezeten. Indien ik mij waag aan een ruwe schatting, dan zou een verdubbeling van het aantal gevangencellen nog niet volstaan om de uitgesproken strafmaat werkelijk uit te voeren.

Ik heb voor de heer Laeremans een berekening gemaakt om hem aan te tonen wat zijn voorstellen betekenen. Welnu, we spreken vlug over enkele tientallen miljarden die we in zo'n systeem zouden moeten investeren. Vandaar dat de vraag rijst – dat is ook de reden waarom een parlementair debat noodzakelijk is – of de samenleving wenst dat die piste wordt bewandeld, of die haar belangen dient en of de financiële inspanning die van de burger wordt gevraagd, lonend is voor de maatschappij en de burger.

Dat de huidige capaciteit ontoereikend is, neemt niet weg dat de capaciteit die wij nu voorstellen, met name 8.250 gevangencellen, voldoende moet zijn om de nodige insluitingen te doen om de maatschappij te beveiligen en de meest ernstige delicten te bestraffen.

In alle andere gevallen moeten de mogelijkheden van alternatieven optimaal worden benut. Zijn er toch veroordeelden teveel dan zullen die toch hun straf uitzitten. Dit zal mogelijk gebeuren via het elektronisch toezicht, maar het gaat dus duidelijk om veroordeelden en personen die daadwerkelijk hun straf uitzitten. Ik heb als minister van Justitie geen zeggenschap over de voorlopige hechtenis en de definitieve uitgesproken straffen. Dit werd terecht aangehaald door collega Bourgeois. Ik heb evenmin zeggenschap over de internering. Ik denk dat daar eigenlijk het schoentje wringt. Dat is ook de reden geweest waarom men tot een responsabilisering wil overgaan van al diegenen die te maken hebben met de bevolking en de instroom van bevolking in een gevangenis.

Wat kan een machteloze directeur opwerpen tegen een toevloed die op een bepaald ogenblik, hetzij van onderzoeksrechters uit, hetzij van bodemrechters uit wordt veroorzaakt? Dit is de reden waarom men binnen de quota sprak overeen algemene responsabilisering, ook van de regering, die de nodige plaatsen ter beschikking moet stellen. Daarover moet het debat dan maar worden gevoerd.

Ik kom tot de boetekwestie, die toch wat karikaturaal werd voorgesteld. Vandaag worden gevangenisdirecteurs verplicht elk verzoek om een gedetineerde op te nemen te aanvaarden. Het gevolg is dat er in sommige inrichtingen tot 40% overbevolking is, met alle logische gevolgen voor de veiligheid van de inrichting, voor het personeel maar ook voor de gedetineerden zelf. Het volstaat te verwijzen naar de incidenten die onlangs plaatsvonden, onder andere in Antwerpen.

De bedoeling van het ontwerp is dat er in de toekomst in elke strafinrichting een vooraf bepaald maximum aantal gedetineerden kan worden opgesloten. Dit getal wordt vastgelegd in functie van de beschikbare infrastructuur, de werkings- en personeelsmiddelen. Dit betekent dat als het aantal bijvoorbeeld op 100 wordt vastgelegd, vanaf nummer 101 ingevolge de oproeping van het parket, dezelfde directeurs met reden zullen kunnen weigeren om een cel toe te wijzen. Er is namelijk een zeer goed argument. De directeur wil het risico van een boete niet lopen en kan op ieders begrip rekenen. De centrale administratie die moet instaan voor een optimaal beheer van de schaarse capaciteit zal een oplossing moeten bedenken. Er zijn verschillende mogelijkheden. Ofwel beslist de administratie een gedetineerde over te plaatsen naar een andere instelling waar geen overbelasting is ofwel plaatst zij de gedetineerde onder elektronisch toezicht. Dit is een tweede alternatief. Ofwel roept zij de veroordeelde die zich uit vrije wil bij de gevangenis heeft aangeboden binnen maximaal 10 dagen weer op. In dit geval voorziet het ontwerp inderdaad erin dat de straf is beginnen lopen op het moment dat de veroordeelde zichzelf aanbood. Ik acht het niet gepast een veroordeelde die zich vrijwillig heeft aangeboden nogmaals te straffen omdat de capaciteit ontoereikend is. Ik zal u later echter uitleggen dat deze situatie zich omzeggens nooit kan voordoen.

Ten slotte vormt deze boete een garantie voor de werking van het quotasysteem en heeft deze bovendien ook nog een symbolische functie. Ik neem trouwens het feit van de overbevolking van de gevangenen zeer ernstig op. Dit was ook het geval voor mijn voorganger. Ik weiger echter nog langer de perverse effecten van een overbevolking te accepteren. Ik denk dat we dat niet langer kunnen tolereren. Wie nu beweert dat deze maatregel bedoeld is om directeurs te straffen, wat soms de onderliggende toon is, handelt mijns inziens zeker niet te goeder trouw. Indien u de pers aandachtig hebt gevolgd, hebt u ook opgemerkt dat de gevangenisdirecteurs zich niet per se geïrriteerd voelden door deze

maatregel. Het is niet de heer Meeuws, die naar mijn weten nog altijd geen gevangenis directeur is, die daarover een ander mening dient te ventileren. Ik ben ook wat verrast, collega Laeremans, over de manier waarop u nu de vraag aanbrengt. U schrijft op een bepaald ogenblik: "Waarom is het zo nadelig dat sommige gevangenen met twee of drie in één cel verblijven?" Ten eerste, u weet dat er een internationaal verdrag is dat heel duidelijk stipuleert dat er slechts één gevangene kan zijn per cel. Dit is een principe. Als ik twee gevangenen per cel opsluit bent u ongetwijfeld de eerste om te zeggen dat ik zo de knowhow van de ene misdadiger doorgeef aan de andere. U dient dus wel uw keuze duidelijk te maken. Ik denk dat de internationale verdragen overduidelijk zijn. Eén gevangene per cel is wat men doorgaans aanneemt als de goede methode en ik denk dat België ook moet proberen zich daaraan te houden vermits zij zich akkoord heeft verklaard met dit verdrag.

Mijnheer Bourgeois, u vraagt hoe ik het verantwoord dat uitgerekend wie het minst invloed heeft op de instroom van gedetineerden plots strafrechtelijke sancties riskeert voor de overbevolking. U zult mijn ontwerp kunnen lezen zodra het terugkeert van de Raad van State. U zult dan merken dat er een meervoudige verantwoordelijkheid bestaat, namelijk in hoofde van de rechterlijke macht die zorgt voor de instroom, maar ook in hoofde van het openbaar ministerie en van de gevangenisdirecteur, precies om iedereen voor zijn verantwoordelijkheid te plaatsen. Er is trouwens ook een verantwoordelijkheid in hoofde van de regering. De regering kan immers op een bepaald ogenblik de beslissing nemen dat meer cellen nodig zijn om de nodige capaciteit te leveren om allen op te sluiten die daadwerkelijk opgesloten moeten worden.

Het streefcijfer is uiteraard variabel in de tijd. Het is ook variabel naargelang het type criminaliteit en het aantal af te handelen gevallen. Nu wordt een streefcijfer van 8.250 plaatsen voor gedetineerden vooropgesteld, rekening houdend met de realisaties in Iltres en Hasselt. Het spreekt vanzelf dat het de regering toekomt om telkens opnieuw haar verantwoordelijkheid op te nemen en desgevallend de keuzes te maken die zich opdringen. Op die manier wordt een evenwichtig systeem opgebouwd. Ik heb de indruk dat de mensen op het terrein gewonnen zijn voor het nieuwe systeem. Het nieuwe systeem zal uiteraard moeten gebruikt worden in combinatie met alternatieve vormen van bestraffing. Het elektronisch toezicht zal naar mijn oordeel een

belangrijk onderdeel vormen bij de uitvoering van alternatieve straffen. In een eerste projectrealisatie worden 300 gevallen van elektronisch toezicht gepland, in een volgende realisatie die de regering zich heeft voorgenomen, gaat het om 1.000 gevallen.

05.04 Geert Bourgeois (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord. Mijnheer de minister, ik neem kennis van uw verklaring dat we de onderliggende bedoelingen van het voorontwerp beter zouden zien indien we de tekst hadden. De titel van het ontwerp is trouwens ruimer dan het opleggen van de quota. Het ontwerp heeft ook te maken met de voorwaarden die aan de gedetineerden worden opgelegd, en met de positie van het slachtoffer. Wij zullen het ontwerp dus met veel aandacht lezen, zodra we daartoe de kans krijgen.

Mijnheer de minister, u zegt dat het niet de bedoeling was de gevangenisdirecteurs te viseren. Dit zou maar een van de kleine lettertjes zijn. Iedereen moet geresponsabiliseerd worden, zegt u. U zegt echter ook dat u als uitvoerende macht niet in handen heeft wie in de gevangenis belandt of niet. Het is inderdaad nog altijd de onderzoeksrechter die de belangrijkste rol speelt in de wetgeving op de voorlopige hechtenis. Het is de rechterlijke macht die de straffen uitspreekt. Wij zullen hier nog het debat voeren over de taakstraffen en over de strafuitvoeringsrechtbanken. Toch huiver ik een beetje bij het idee dat er quota zullen worden bepaald. Volgens mij moet een gevangenscapaciteit bestaan in functie van die quota, en niet omgekeerd. Wij hebben immers het beleid van minister Wathélet gekend waaruit heel nefaste gevolgen voortvloeiden. Zo was ons land maandenlang in de ban van een beslissing waarbij plots vele gevangenen door lineaire maatregelen uit de gevangnissen werden verwijderd om de populatie te beheersen. Er werd toen gebruik gemaakt van collectieve genademaatregelen en dergelijke.

Als men nu quota gaat vaststellen over hoeveel mensen gevangen kunnen zitten, riskeert men dat iemand zich aanbiedt met zijn celbriefje in een gevangenis waar geen plaats is. Hij wordt dan geacht begonnen te zijn aan het uitstel van zijn straf. Zo kan hij zelfs geacht worden een maand in de gevangenis te hebben gezeten voor hij weer wordt opgeroepen.

05.05 Minister Marc Verwilghen: Mijnheer Bourgeois, de betrokkene wordt binnen de tien dagen opnieuw opgeroepen.

05.06 Geert Bourgeois (VU&ID): Mijnheer de minister, wij moeten het probleem toch in zijn geheel bekijken. Er moet dus eerst een debat gevoerd worden over wie in de gevangenis thuishoort. Men mag niet eerst nagaan welke capaciteit er bestaat, en in functie daarvan bepalen wie in de gevangenis terecht kan. Bij de bespreking van uw ontwerp zullen wij allicht de kans krijgen hierop terug te komen.

05.07 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, de minister maakte een bespiegeling over wat het zou kosten indien alle celstraffen zouden worden uitgevoerd. Niemand heeft echter ooit gezegd dat er 16.000 cellen of meer moeten komen. De minister weet toch dat de rechters wegens het beleid van snelle vrijlating anticiperen op die versnelde vrijlating en daarom zwaardere straffen uitspreken. Indien een redelijker deel van de straf werd uitgezeten dan nu het geval is, zou de lengte ervan automatisch kleiner worden. Dan zou men kunnen komen tot een behoorlijk aantal cellen, 11.000 of 12.000. De 7.000 of 8.000 bestaande cellen zijn uiteraard veel te weinig. 11.000 of 12.000 cellen komt meer overeen met de situatie in Nederland, en met de enorm gestegen criminaliteit hier, door de toegenomen zuigkracht voor de maffia.

Mijnheer de minister, ik stel vast dat u 8.250 cellen als doel vooropstelt. U hebt echter niet gezegd wanneer dit doel bereikt moet worden. Ik neem aan dat dit binnen de twee jaar zal zijn. U brengt niets nieuws. Ook de vorige CVP-ministers hadden een cijfer van ongeveer 8.000 cellen naar voor geschoven.

Op een gegeven ogenblik was er zelfs sprake van 9.000, maar blijkbaar werd daar komaf mee gemaakt. Ik betreur dit.

In verband met het aantal gevangenen per cel, mijnheer de minister, zei u dat u als eerste zou protesteren mochten twee gevangenen een cel delen, omdat zij van elkaar een en ander kunnen leren. Wij hebben daartegen nooit geprotesteerd. De situatie in de Antwerpse gevangenis was werkelijk onaanvaardbaar. Maar het feit dat twee gedetineerden tijdelijk een cel delen als onaanvaardbaar bestempelen en daarvoor de gevangenisdirecteur sanctioneren, dat is volgens mij wel van het goede teveel en dat is bovendien een verkeerd signaal.

Ik stel vast, mijnheer de minister, dat u het individueel comfort van de gevangenen belangrijker vindt dan de veiligheid in de

samenleving en dan de directe reactie van het gerecht op crimineel gedrag. Dat betreur ik ten zeerste.

05.08 Minister Marc Verwilghen: Mijnheer de voorzitter, alvorens te reageren op de laatste opmerking van de heer Laeremans, wens ik te zeggen dat ik het fundamenteel eens ben met de stelling van de heer Bourgeois, in die zin dat het probleem in zijn geheel moet worden beschouwd. Dat is trouwens de reden waarom ik een link maakte tussen het wetsontwerp op de quota, de werkzaamheden die in het wetsvoorstel met betrekking tot de interne positie van de gedetineerden en de werkzaamheden die zullen voortvloeien uit de commissie Holsters. Ik beschouw dit als een geheel.

Bovendien verheer ik u niet dat het voorontwerp van wet dat het daglicht heeft gezien in de Ministerraad, uiteraard werd besproken met de commissie Holsters die daarop een belangrijke impact moet hebben. Immers, de uitvoeringsrechtbank zal automatisch een gedeeltelijke responsabilisering van de rechterlijke macht inhouden.

Sedert de goedkeuring van de wet Franchimont ontsnappen de onderzoeksrechters aan elke vorm van controle of druk, behoudens dat de correctionele raadkamer en de Kamers van Inbeschuldigingstelling ten gepaste tijde toezicht uitoefenen. Het is evident dat de bodemrechters volledig onafhankelijk oordelen. Om de collectieve genademaatregelen zoals deze zich in het verleden voordelen – en waartoe ik nooit wou overgaan – te vermijden, is de responsabilisering van de rechterlijke macht vereist. Trouwens, ik ben ervan overtuigd dat dit de kern van het debat in de commissie voor de Justitie zal uitmaken.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

06 Samengevoegde vragen van

- de heer **Hugo Coveliers** aan de minister van Justitie over "de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers" (nr. 4360)

- de heer **Jan Mortelmans** aan de minister van Justitie over "de wet op de kansspelen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers" (nr. 4415)

06 Questions jointes de

- M. **Hugo Coveliers** au ministre de la Justice sur "la loi du 7 mai 1999 sur les jeux de hasard, les établissements de jeux de hasard et la protection des joueurs" (n° 4360)

- M. Jan Mortelmans au ministre de la Justice sur "la loi sur les jeux de hasard, les établissements de jeux de hasard et la protection des joueurs" (n° 4415)

06.01 **Hugo Coveliers** (VLD): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, mijn vraag zal bijzonder kort zijn, misschien net zoals het antwoord erop trouwens.

In de wet op de kansspelen wordt de aanwezigheid van geldautomaten verboden in de kansspelinrichtingen van klasse I, II en III.

De bepalingen in dat verband leken vrij duidelijk, maar in uw antwoord op een schriftelijke vraag sprak u niet alleen over de uitsluiting van de mogelijkheden om geld te genereren met proton of bancontact, maar ook van een verbod op geldwisselaars.

Het verschil is duidelijk: via geldautomaten kan men cash geld afhalen door middel van een bankkaart, terwijl een geldwisselaar een bankbiljet zal wisselen in muntstukken. In het gunstigste geval zal zo'n automaat een briefje van bijvoorbeeld tweehonderd frank wisselen in tien stukken van twintig frank, maar uit sommige automaten zullen er slechts negen stukken van twintig frank vallen. Dergelijke geldwisselaars zouden bijzonder handig zijn naast de parkingmeters; voor de hulpagenten van de politie zou also het argument dat men geen wisselgeld op zak had, niet meer gelden. Anderen zouden misschien bezwaar hebben tegen dergelijke automaten omdat de aanwezigheid van geldautomaten in de stad de onveiligheid verhogen.

Mijnheer de minister, wellicht was het destijds niet de bedoeling van de wetgever en de Kamer - voor de Senaat was dat anders - om de geldwisselaar te verbieden in de kansspelinrichtingen, maar enkel de geldautomaten en terecht. Immers, wil men het toegelaten bedrag van vijfhonderd frank verliezen in een dergelijke inrichting en men beschikt slechts over een briefje van vijfhonderd, dan kan men dat gemakkelijk wisselen in een geldwisselaar.

Mijnheer de minister, is het de bedoeling om ook de geldwisselaars te verbieden?

06.02 **Jan Mortelmans** (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, het verwondert mij dat deze vraag aanleiding geeft tot een debat. Enerzijds vermeldt het Reglement van de Kamer duidelijk dat er in feite geen mogelijkheid is tot repliek of

debat op antwoorden van schriftelijke vragen. Anderzijds is het antwoord van de minister wel degelijk duidelijk. Bovendien was mijn vraag ook duidelijk. Ik heb in mijn vraag een duidelijk verschil gemaakt tussen betaalautomaten, geldwisselaars, bancontact en proton. De minister antwoordde daarop het volgende.

Ik citeer: "Derhalve zijn geldwisselaars verboden en is de mogelijkheid om te betalen met proton of bancontact uitgesloten." Dat is duidelijk.

Ik weet natuurlijk wat het probleem van de heer Coveliers is. Hij stelt met lede ogen vast dat de minister op dit vlak een streng beleid wil voeren. Wij steunen hem daarin. We kunnen niet omheen de duizenden slachtoffers van gokverslaving of de families die daarbij betrokken zijn.

06.03 **Hugo Coveliers** (VLD): Of men al dan niet geld kan wisselen, vergroot de verslaving niet.

06.04 **Jan Mortelmans** (VLAAMS BLOK): Men heeft de mogelijkheid om met een briefje van 1.000 frank geldstukken af te halen. Dat verhoogt de kans op een gokverslaving.

Ik denk dat een streng beleid op dit vlak op zijn plaats is. Daar wringt het schoentje bij de heer Coveliers. Enkele weken geleden heeft hij tijdens de plenaire vergadering te kennen gegeven dat, op basis van een advies van de commissie voor de Kansspelen en een arrest van het Arbitragehof dat op komst zou zijn, de wetgeving weleens zou kunnen veranderen.

Mijnheer Coveliers, u hebt trouwens een wetsvoorstel ingediend tot wijziging van die wet. Daarin wilt u het maximaal verlies tot 500 frank laten optrekken tot 1.000 of 1.500 frank. Daar komt uw voorstel alleszins op neer.

Mijnheer de voorzitter, de wet stamt inderdaad nog uit de vorige legislatuur. De uitvoeringsbesluiten zijn echter het werk van deze regering. Ik begrijp de zenuwachtigheid, maar ik zou er toch de nadruk op willen leggen dat, wat ons betreft, de problematiek van de gokverslaving al onze aandacht moet blijven verdienen. Derhalve is het opportuun dat we een strenge regelgeving hanteren. Ik heb op zich niets tegen een evaluatie van de wet. Integendeel, het is goed dat we af en toe eens over ons eigen wetgevend werk nadenken, maar ik vrees dat een versoepeling van de wetgeving hier echt niet op zijn plaats is, want dat is absoluut niet het in belang van onze maatschappij.

Ik zou u daarom een aantal concrete vragen willen stellen, mijnheer de minister. Ik heb ze u ook schriftelijk overgemaakt. Ik hoop dat u bij uw antwoord blijft op mijn schriftelijke vraag nr. 294. Werden binnen de regering initiatieven genomen om de wet op de kansspelen aan te passen? Zo ja, welke? Blijft de minister bij zijn standpunt een streng beleid te willen voeren?

06.05 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, ik zal beginnen met de vraag van collega Coveliers.

Er moet inderdaad worden vastgesteld dat er een verschil bestaat tussen de Franstalige tekst van artikel 58 van de wet van de kansspelen van 7 mei 1999 en de Nederlandstalige tekst, die veel ruimer is. Men spreekt over geldautomaten. Dat zijn alle automaten die op welke wijze dan ook geld verdelen. In het Frans spreekt men over des distributeurs automatiques de billets de banque. Dat slaat op de automatische verdeelapparaten van de bankbiljetten.

Ik verwijs naar de parlementaire stukken van de Senaat 98-99, nr. 1, 419/17, bladzijde 164. De afwezigheid van de geldautomaten zou de spelers beletten dat het geld onmiddellijk beschikbaar is om verder te gaan met hun passie. De Franstalige tekst is in dit opzicht dus duidelijker. Geldwisselaars, die ook geldautomaten zijn, geven enkel stukken terug in plaats van biljetten, maar genereren geen nieuw geld.

Dit dient ook gezien te worden in het licht van artikel 58 dat bepaalt en ik citeer opnieuw: "Niemand mag aan de spelers of gokkers enige vorm van lening of krediet toestaan". Op die manier wordt de onduidelijkheid, mijns inziens, uit de wereld geholpen.

Ik ga dieper in op de vragen van de heer Mortelmans. Mijnheer Mortelmans ik zie niet in wat ik zou moeten wijzigen aan het antwoord op de schriftelijke vraag 294. Ik blijf bij mijn standpunt. Ik zal de tweede en de derde vraag samen behandelen. Mijn kabinet heeft een voorontwerp van wet opgesteld dat de wijziging beoogt van sommige bepalingen van de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen. Deze wijzigingen hebben enerzijds betrekking op de rechtzetting van een aantal misvattingen en, komen anderzijds tegemoet aan een aantal vastgestelde onvolmaaktheden. Dit voorontwerp werd voor advies doorgezonden aan de kansspelcommissie. Het zal zeer binnenkort voor een eerste lezing naar de Ministerraad worden verzonden. Als minister van Justitie heb ik het standpunt van de

kansspelcommissie steeds gevolgd en gedeeld. Het is de bedoeling een streng beleid te voeren. Dit was immers het opzet van de wet van 7 mei 1999.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

07 **Vraag van de heer Servais Verherstraeten aan de minister van Justitie over "de wetgeving inzake bewakingscamera's" (nr. 4384)**

07 **Question de M. Servais Verherstraeten au ministre de la Justice sur "la législation relative aux caméras de surveillance" (n° 4384)**

07.01 **Servais Verherstraeten** (CVP): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, niet alleen privé-ondernemers maar ook overheidsinstellingen en gemeentebesturen voelen steeds meer de behoefte aan om her en der bewakingscamera's te plaatsen. Wat deze materie betreft, bevinden we ons op dit ogenblik in een juridisch vacuüm omdat er inzake de bewakingscamera's - op een paar uitzonderingen na zoals de onbemande camera's in het verkeer geen - specifieke wetgeving bestaat. De leiddraad is de wet op de privacy en de adviezen terzake van de commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer. Alhoewel deze adviezen van hoog moreel gezag zijn, zijn ze juridisch niet bindend waardoor er op het terrein heel wat rechtsonzekerheid heerst. We stellen vast dat de politiediensten niet uniform reageren op ingediende klachten terzake. De rechtspraak terzake is evenmin eenduidig.

Mijnheer de minister, er heerst grote onduidelijkheid, onder meer inzake bewijskracht van door bewakingscamera's opgenomen beelden. We moeten een afweging maken tussen het doel van de bewakingscamera's en het respect voor de privacy, twee elementen die wel eens in conflict met mekaar kunnen komen. In de krant heb ik gelezen dat een vertegenwoordiger van uw kabinet stelt dat de invulling van het juridisch vacuüm met betrekking tot de bewakingscamera's voor u geen prioriteit is. Is zijn bewering juist? Bent u van plan terzake initiatieven te nemen? Bent u van oordeel dat er geen problemen zijn of denkt u aan andere oplossingen om de rechtsonzekerheid weg te werken?

07.02 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, ik wil eerst antwoorden op de laatste vraag. Het is correct dat het Belgisch recht geen wetgevende basis heeft om de voorwaarden en de procedure voor de installatie van de bewakingscamera's te regelen. Niet de minister

van Justitie draagt terzake enige bevoegdheid, wel de minister van Binnenlandse Zaken. Hij zou een ontwerp van wet kunnen opstellen.

Het is, mijns inziens, overdreven te stellen dat de Belgische burger volledig onbeschermd is ten aanzien van de aantasting van de persoonlijke levenssfeer ingevolge het gebruik van bewakingscamera's. Zodra beelden worden verzameld, moet de wet betreffende de bescherming van de persoonlijke levenssfeer worden toegepast. Elke opname is per definitie een soort verwerking. Vanaf de verwerking treedt de wet in werking.

In de praktijk blijkt evenwel dat niet alle gefilmde personen noodzakelijk identificeerbaar zijn en dat identificatie uiterst geavanceerde apparatuur kan vereisen om daartoe te kunnen overgaan. In dat geval is er niet langer sprake van het begrip "persoonsgegevens" in de zin van de wet. Er is sprake van persoonsgegevens als de gefilmde personen identificeerbaar zijn. In dat geval moeten de beginselen van de wet betreffende de bescherming van de persoonlijke levenssfeer worden nageleefd, zoals de verplichting om de burger van de aanwezigheid van bewakingscamera's op de hoogte te brengen, de noodzaak om het bereik van de camera's duidelijk af te bakenen tot hetgeen voor het nagestreefde doel strikt noodzakelijk is, of de verplichting de beelden slechts te bewaren gedurende de tijd nodig om de doelstellingen te kunnen bereiken.

De commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer is het orgaan dat de naleving van die beginselen controleert. Die controle wordt vooreerst verricht aan de hand van de verplichting tot aangifte. Van iedere volledige of gedeeltelijk geautomatiseerde verwerking moet aangifte worden gedaan bij de commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer, die in het kader van die verplichting bevoegd is om bijkomende gegevens te eisen, alsook kan bevelen dat de gegevens worden gewist of vernietigd of een verwerking tijdelijk dan wel definitief moet worden verboden. Overigens onderzoekt de commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer de klachten van de individuen die menen dat hun persoonlijke levenssfeer is aangetast. Wanneer hun klacht ontvankelijk is, verricht de commissie alle taken inzake bemiddeling die ze nodig acht. In geval geen minnelijke schikking kan worden bereikt, verleent de commissie advies omtrent de gegrondheid van de klacht waarbij eventueel aan de verantwoordelijke voor de verwerking een aanbeveling wordt gedaan.

De voorzitter van de commissie kan aan de rechtbank van eerste aanleg alle geschillen voorleggen die betrekking hebben op de toepassing van de wet betreffende de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

Daarmee bedoel ik de volgende twee zaken. Ten eerste, de commissie heeft geen wettelijke basis. Daar kan ik als minister van Justitie niet voor zorgen. Ten tweede, zelfs bij een minimum aan gegevens, vanaf het punt dat ze tot de identificeerbaarheid van personen leiden, moeten de strikte verplichtingen van de wet op de bescherming van de privacy worden gerespecteerd.

Ik meen dat we in een evenwicht zitten dat, zelfs indien het een zekere labiliteit vertoont, toch aanwezig is en de nodige bescherming kan bieden.

07.03 Servais Verherstraeten (CVP): Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord.

Mijnheer de minister, u spreekt van het broze evenwicht en de labiliteit. Het probleem is echter dat bij gebrek aan specifieke wetgeving, veel mensen die ook binnen Justitie verantwoordelijkheid dragen, daarmee geconfronteerd worden. Daardoor doen ze al dan niet overbodig werk. Het is jammer van de verspilde energie die gedeeltelijk zou kunnen worden voorkomen en dat is te betreuren.

07.04 Minister Marc Verwilghen: Als men die energieverspilling wil voorkomen, dan heeft men daarvoor een wetgeving nodig. Dat valt niet onder mijn bevoegdheden.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

De **voorzitter**: Op zijn verzoek wordt de vraag nr. 4391 van de heer Jacques Simonet uitgesteld tot volgende week. Daar de samenvoeging van de vragen van de heren Jacques Simonet en Geert Bourgeois eigenlijk niet gepast is aangezien beide vragen niets met elkaar te maken hebben, stel ik voor de vraag nr. 4393 van de heer Geert Bourgeois nu te behandelen. (*Instemming*)

08 Vraag van de heer Geert Bourgeois aan de minister van Justitie over "het experiment in het Brusselse Hof van Beroep met de actieve rechter" (nr. 4393)

08 Question de M. Geert Bourgeois au ministre

de la Justice sur "l'expérience de la Cour d'appel de Bruxelles consistant à faire jouer un rôle actif au juge" (n° 4393)

08.01 **Geert Bourgeois** (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, mijn vraag is geïnspireerd door een artikel uit De Standaard van 9 april 2001. Daarin stond dat in het Brusselse hof van beroep al drie jaren een experiment zou lopen met een actieve rechter. Het gaat om een rechter die het verloop van het proces managet, niet te verwarren met de managing van de rechtbank zelf. De actieve rechter speelt een actieve rol in het verloop van het proces. In samenwerking met de partijen zorgt hij voor de procesvoortgang.

De titel van het artikel was een beetje uitdagend en luidde; "Idee van actieve rechter werkt, maar flessenhals verschuift. Het plan van Verwilghen verhoogt achterstand". De inhoud van het artikel komt erop neer dat het systeem van de actieve rechter de facto werkt en zijn vruchten afwerpt, in die zin dat de bij dit experiment gevolgde procedures toelaten vlugger te pleiten, waardoor wel een probleem van vonnis capaciteit zou ontstaan. Hierdoor zou de tijd die gewonnen wordt bij de voortgang van het proces - het nemen van conclusies en dergelijke meer - weer grotendeels verloren gaan.

In 1998 was slechts 10% van de wachtende zaken klaar om gepleit te worden, terwijl na toepassing van het experiment in januari 2001 de helft klaar was om gepleit te worden. In 1998 bleef dus 90% in de wachtkamer, wat inhoudt dat deze dossiers moesten wachten op een behandeling voor de rechtbank om er te kunnen worden gevonnist en dit door een gebrek aan voldoende capaciteit.

Als ik het krantenbericht mag geloven kunnen er twee conclusies worden getrokken. Ten eerste, het systeem op zich werkt en het leidt ertoe dat de procesgang vooruit gaat. U weet trouwens dat wij daarvoor een wetsvoorstel hebben uitgewerkt en ik neem aan dat u nog altijd bezig bent met een ontwerp terzake.

Een tweede conclusie zou dan zijn dat er verderop een flessenhals ontstaat. Er zouden voorstellen zijn om de afhandelingscapaciteit op te drijven en ik heb daar wel een paar vragen bij omdat het mij niet geheel duidelijk is wat er precies zou worden voorgesteld. Men zou enerzijds pleiten voor meer referendarissen, dus meer bijstand van magistraten - een oud VU-voorstel zoals u weet - en anderzijds voor de invoering van een objectieve werklastmeting. Mijn vragen zijn drieërlei.

Ten eerste, wat is de precieze inhoud van die nota's? Ik vraag u niet om die nota's in extenso te brengen, maar klopt het algemeen beeld dat in de krant werd weergegeven en dat deze nota's in grote lijnen het gevolg zouden zijn van deze studie? Ik besef dat ik, vooruitlopend op uw antwoord, wat negatieve zinspelingen aan het maken ben. Klopt deze samenvatting?

's Anderendaags lees ik dan in dezelfde krant dat deze nota problematisch zou zijn en niet de goedkeuring wegdraagt van de algemene vergadering, zodat zij niet voor behandeling of bespreking geschikt zou zijn. Waarschijnlijk is de oorzaak hiervan te zoeken in een discussie over de voorgestelde remedies.

Ten tweede, werd dit experiment in het hele hof van beroep toegepast of alleen in welbepaalde kamers en is de nota voor u voldoende om als basis te dienen voor een beleidsinstrument? Ik ben heel sterk geïnteresseerd in de resultaten van dit experiment, precies omdat het betrekking heeft op het wetsvoorstel dat wij hebben uitgewerkt en dat nu, na advies van de Raad van State, voor advies is bezorgd aan de Hoge Raad van Justitie.

Ten derde, mijnheer de minister, wat denkt u van de aangekaarte problematiek? Verstrekt het u in uw overtuiging dat de weg van de actieve rol van de rechter verder moet worden bewandeld? Welke problemen zijn hieraan verbonden en welke oplossing stelt u daarbij voor?

08.02 **Minister Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, collega Bourgeois, ik heb ook de titel gelezen in de door u geciteerde krant. Wanneer men dan achteraf de inhoud leest, dan blijkt dat de vlag niet volledig de lading dekt. Het hof van beroep te Brussel heeft in de loop van het jaar 2000 een nota overgemaakt met betrekking tot procesmanagement. Het systeem steunt voornamelijk op afspraken, gemaakt tussen de rechters en de advocaat, ter regeling van de conclusietermijnen, met inbegrip van - het woord is niet onbelangrijk - de vaststellingsaanvraag om te pleiten, wat minder verwijzingen van zaken naar de rol tot gevolg zou hebben. Het lijkt mij evident dat wanneer die afspraak wordt gemaakt, er inderdaad minder zaken naar de rol terugkeren en dat men afspraken maakt om tot een vaststellingsaanvraag te komen, maar daarmee is de zaak natuurlijk nog niet vastgesteld.

Dit systeem wordt niet alleen in het hof van beroep in Brussel toegepast. Het hof van beroep te Gent neemt sinds geruime tijd akte van

conclusietermijnen en stelt zelfs een rechtsdag vast. Het Gentse systeem gaat een stap verder dan de vaststellingsaanvraag en stelt de rechtsdag vast. Op dit ogenblik is het niet helemaal duidelijk of dit op al de kamers van het hof van beroep te Brussel als werkmethode wordt gevolgd. Ik heb de indruk dat het bij de inleidingskamer van de zaken in graad van hoger beroep is. Ondanks mijn vraag om inlichtingen, heb ik terzake geen verdere informatie verkregen. De vakantieperiode speelt wellicht een rol.

Het is ongetwijfeld een stap in de goede richting maar het lost niet al de problemen op. Op wetgevend vlak moet worden ingegrepen om bepaalde maatregelen afdwingbaar te maken die de procesgang bevorderen. De zaken die in staat zijn, moeten door de magistraat kunnen worden behandeld. Niettegenstaande de afsplitsing van het parket - zaken die tot de gerechtelijke achterstand worden gerekend op grond van artikel 106bis van het Gerechtelijk Wetboek zoals ingevoerd door de wet van 9 juli 1997, ook wel de historische achterstand genoemd - blijkt dat de wachttijden te Brussel opnieuw aanzienlijk oplopen. Dit bewijst dat zonder wetgevend initiatief problemen zullen blijven bestaan.

Er moet worden opgemerkt dat het kader van het hof van beroep te Brussel volzet is, met uitzondering van 3 raadsheren van wie de benoeming de volgende dagen mag worden verwacht. Bovendien is er eveneens voorzien in de aanwerving van 5 referendarissen voor het hof van beroep te Brussel. Op dit vlak zijn, mijns inziens, al de nodige maatregelen getroffen.

Het voorstel om tot de actieve rechter over te gaan is een voorstel dat verder gaat omdat het zich op elk niveau situeert, voor elke vorm van procedure, telkenmale volgens een gelijkaardig stramien met inbegrip van de rechtsdag waarop de zaak moet gepleit en behandeld worden. Dat is een fundamenteel verschil. De vaststellingsaanvraag is een stap in de goede richting. Wij evolueren echter naar een meer afdwingbare en meer uniforme regeling op elke graad van procedure, eerste aanleg of hoger beroep.

08.03 Geert Bourgeois (VU&ID): Mijnheer de minister, ik kijk met belangstelling uit naar deze nota.

08.04 Minister Marc Verwilghen: Men heeft de nota aan mij bezorgd. Het is een denkoefening van een raadsheer die met het procédé heeft gewerkt en zijn bevindingen neerschrijft.

08.05 Geert Bourgeois (VU&ID): En de algemene kamer heeft zijn goedkeuring nog niet verleend. Het zou me verheugen als dit gebeurt.

Mijnheer de minister, ik stel vast dat onze ideeën gelijklopend zijn. Ons wetsvoorstel bevat dezelfde remedies. De gekozen remedie zal gepaard moeten gaan met een uniform systeem van werklastmeting. De Hoge Raad voor de Justitie zal met deze opdracht belast worden. Het aantal referendarissen zal moeten worden uitgebreid. Op andere niveaus zullen de griffiers deze taak moeten waarnemen. In Nederland geven rechters die schriftrechtelijk moeten delibereren een aantal eenvoudige zaken onmiddellijk aan de griffier. Alleen de meer complexe zaken worden door de rechter behandeld.

We moeten, mijns inziens, een geheel van maatregelen nemen om de procesgang vooruit te helpen zodat de rechtzoekende op een behoorlijk snelle wijze recht krijgt in zaken waarin hij vragende partij is.

De **voorzitter:** Chauvinisme dwingt me mee te delen dat in Antwerpen reeds lang een overeenkomst bestaat tussen de balie en het hof die perfect werkt. Alleen de tussentijd tussen de laatste conclusie en de vaststelling zorgt nog voor problemen.

08.06 Geert Bourgeois (VU&ID): Een uniform systeem laat toe om de werklast te meten.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

09 Samengevoegde vragen van
- de heer Geert Bourgeois aan de minister van Justitie over "de toestand in het Antwerpse parket" (nr. 4395)
- de heer Bart Laeremans aan de minister van Justitie over "de schrijnende situatie bij het Antwerpse parket" (nr. 4414)
- de heer Tony Van Parys aan de minister van Justitie over "het open conflict tussen het parket van Antwerpen en de minister van Justitie" (nr. 4417)

09 Questions jointes de
- M. Geert Bourgeois au ministre de la Justice sur "la situation au sein du parquet d'Anvers" (n° 4395)
- M. Bart Laeremans au ministre de la Justice sur "la situation pénible au parquet d'Anvers" (n° 4414)
- M. Tony Van Parys au ministre de la Justice sur "le conflit ouvert entre le parquet d'Anvers"

et le ministre de la Justice" (n° 4417)

09.01 Geert Bourgeois (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, dit is een vraag die geregeld terugkomt. Ik heb mijn oude interpellaties terug bovengehaald. De heer Van Parys die straks ook een vraag terzake zal stellen, heeft indertijd als minister van Justitie ook de eer gehad over de toestanden in het Antwerpse parket te worden geïnterpelleerd, onder meer ook naar aanleiding van publieke verklaringen van magistraten, zoals bijvoorbeeld van de fiscale substituut die eind 1998 zei dat hij inzake de fiscale strafzaken alleen de toepassing van de Strafwet kon vragen, omdat hij niets meer de tijd vond om complexe dossiers te lezen. Wij hebben de minister van Justitie toen meermaals geïnterpelleerd over de toestand in het Antwerpse parket. Er werden dan inderdaad een aantal maatregelen beloofd. Een van mijn vragen is dan ook of de destijds beloofde maatregelen allemaal werden uitgevoerd.

Het betreft in dit geval een iets meer ophefmakende zaak dan de vorige keer dat Antwerpen in het nieuws kwam. In een interview in het weekblad Knack en in De Standaard doet de heer Van Lijsebeth, de procureur des Konings, zijn beklag over de middelen en de mensen die hij ter beschikking krijgt van het ministerie van Justitie. Ik citeer de titel uit De Standaard: "Wij moeten op een middeleeuwse manier werken." Hij zou daarmee naar buiten komen omdat hij geen respons op zijn herhaalde vragen zou krijgen, zowel bij brief als bij mondelinge contacten met de minister. De heer Van Lijsebeth zegt met ongelijke wapens te moeten strijden tegen de georganiseerde criminaliteit. Hij zegt dat er een oorlogssituatie is, maar dat de andere partij over bijna onbeperkte middelen beschikt en vertrekt met een grote voorsprong, terwijl zij het op middeleeuwse wijze moeten doen, zowel op materieel vlak als op het vlak van de bezetting.

Ik heb mijn interpellatie vrij vroeg ingediend. Ondertussen is een en ander bijkomend in de pers verschenen. De dag dat het artikel in de pers verscheen, heeft de minister de heer Van Lijsebeth bij zich geroepen waarna een publiek dispuut ontstond over de cijfers, de bezetting, het kader. Mijnheer de minister, ik hoop dat u nu terzake uitsluitsel kunt geven. Ik meen immers in een laatste reactie gelezen te hebben dat u het antwoord voor de commissie voor de Justitie wou voorbehouden, omdat een aantal vragen terzake werden ingediend.

Mijnheer de minister, ik heb terzake een aantal vragen.

Ten eerste, wat is er geworden van de middelen die twee jaar geleden werden beloofd? Ik lees dat er toen reeds noodmaatregelen werden genomen. Er zouden zeven parketjuristen worden toegevoegd. Ik neem aan dat dit er ondertussen meer zijn geworden. In afspraak met de procureur-generaal zouden drie leden van het parket-generaal worden gedetacheerd met een opdracht van bijstand aan het parket van eerste aanleg én ook met een auditfunctie, eigenlijk vooruitlopend op de Octopus-wetgeving, met name de functie en de taak die aan de leden van het parket-generaal zou worden gegeven. Daarvan wordt veel verwacht, maar is dit ook uitgevoerd? Wat was het resultaat daarvan?

Een tweede vraag gaat over het fameuze kader. De heer Van Lijsebeth zegt dat er een bezetting van 38 op 62 is, waarvan 18 mensen met een ervaring van minder dan vijf jaar. Hij zegt met andere woorden dat hij 24 mensen tekort heeft. De minister zegt dat het over een bezetting van 43 mensen en een tekort van 13 gaat. Er kan slechts één cijfer kloppen. Ik meen ondertussen begrepen te hebben dat u, waar u dat voor andere parketten van Brussel wel zou doen, u voor Antwerpen geen rekening zou hebben gehouden met de toegevoegden ingevolge de snelrechtwetgeving. Dat is in eerste instantie reden om aan te nemen dat de cijfers van de heer Van Lijsebeth kloppen. Ik zou echter de juiste stand van zaken willen kennen, rekening houdend met de recente toewijzingen van toegevoegde parketmagistraten.

Ten derde, is het juist dat er maar zes magistraten - en dan nog niet eens voltijds - kunnen worden ingezet in de strijd tegen de georganiseerde criminaliteit?

Ten vierde, is het juist dat er minstens de helft meer voltijdse equivalenten zouden moeten zijn om de georganiseerde criminaliteit efficiënt te kunnen aanpakken? Zo ja, wat kunt u daaraan doen? Ik heb ondertussen gehoord dat u een loonsverhoging aankondigt. Ik neem aan dat daarvoor een begrotingswijziging nodig is. Die vraag kan volgens mij in elk geval niet langer worden ontweken. Ik heb daarnet reeds verwezen naar het Nederlandse systeem. Uit mijn informatie blijkt dat er in Nederland op het niveau van de rechtbanken van eerste aanleg wedden worden uitbetaald die vergelijkbaar zijn met wedden die bij ons op het niveau van de hoven van beroep worden uitbetaald. De ambten zijn door deze remuneratie uiteraard heel wat aantrekkelijker wat meer mensen ertoe aanzet om naar het parket of de zetel over te stappen.

Mijn vijfde vraag gaat over de parketjuristen. In Antwerpen zouden er 12 parketjuristen zijn terwijl dit aantal in Brussel 32 bedraagt. Is dit juist? Hoe verklaart u dit? Is dit geen scheeftrekking en dan vooral gelet op het belang van het Antwerpse parket?

De zesde vraag gaat over de aankoopautonomie. Mijnheer Van Lijsebeth beweert dat hij voor de aankoop van een nietjesmachine toestemming moet vragen in Brussel. Ik heb terzake ook reeds een aantal straffe verhalen gehoord. Ik heb zelf kunnen vaststellen dat een parketmagistraat met een lege balpen naar de secretaris van het parket stapte om te kunnen bewijzen dat hij niet meer kon schrijven vooraleer hij een nieuwe balpen kon krijgen. Dit zijn archaïsche toestanden die voor buitenstaanders nauwelijks begrijpbaar zijn. U hebt geantwoord dat voor dergelijke zaken wel degelijk een budget zou worden vrijgemaakt. In Nederland krijgen de officieren van Justitie een budget toegekend waarover zij zelf kunnen beslissen.

Een volgende vraag heeft betrekking op de onthaal- en vergaderkosten. Er wordt daarvoor in een bedrag voorzien van 82 euro per maand wat neerkomt op 3.300 Belgische frank. U zou nochtans 198 euro, zowat 8.000 frank, per maand hebben toegezegd. Van dit laatste is echter niets in huis gekomen. Is dit juist? In het kader van de contacten die nodig zijn om de georganiseerde criminaliteit te bestrijden, lijkt het mij nochtans wenselijk om af en toe mensen op een ordentelijke manier te kunnen uitnodigen.

De volgende vraag handelt over het autopark. Er zouden slechts twee tweedehandse wagentjes ter beschikking staan terwijl een derde wagen reeds 236.000 kilometer op de teller heeft staan. Is dit juist? Zult u hieraan iets veranderen?

Ten slotte wil ik het hebben over de informatisering. Ik heb ook daarover reeds eerder geïnterpelleerd. Ik kreeg toen het antwoord dat heel het parket van Antwerpen is geïnformatiseerd en zelfs op een vrij innovatieve manier. Er werd gezegd dat alle parketmagistraten immers toegang zouden krijgen tot alle hangende zaken, ook deze die zij niet zelf behandelen zodat er interactiviteit ontstaat. Volgens de heer Van Lijsebeth zijn de computersystemen van de parketmagistraten en deze van het personeel niet compatibel zodat een verslag weer helemaal moet worden overgetypt omdat de systemen niet op mekaar kunnen worden afgesteld. Er werd nochtans gezegd dat vanaf het eerste semester

van 1999 een performant systeem zou worden gebruikt. In het kader van de strijd tegen de georganiseerde criminaliteit lijkt mij dit geen onbelangrijk element.

Ik heb ondertussen nog een bijkomende vraag, mijnheer de minister. U hebt de procureur bij u geroepen. U hebt gezegd dat u zou nadenken over het al dan niet instellen van een tuchtprocedure. Bent u van plan een tuchtprocedure op te starten tegen de procureur van Antwerpen?

09.02 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik begin met een kort citaat: "Gedurende decennia werden de parketten schromelijk verwaarloosd en bleven zij hangen in het tijdperk van de ganzenvaar. Nog steeds hoort men klachten van de parketmagistraten: 70% tot 80% van hun tijd zijn zij bezig met puur administratief werk. De parketten kreunen onder het werk. Zij zijn vandaag absoluut onvoldoende gewapend en geschoold om kort op de bal te spelen en om de criminaliteit en de snel wisselende tactieken en technieken van de criminelen bij te houden. Zij slagen er zelfs niet in een hedendaagse communicatie te voeren met de politiediensten. In grote steden, vooral in Antwerpen en Brussel, is het beroep van parketmagistraat zo onaantrekkelijk geworden dat een kwart van de betrekkingen open staat en niet meer opgevuld geraakt. Deze minister van Justitie is, net als zijn voorganger, niet bereid voor een echte ommekeer te zorgen. Dit kan alleen maar middels een drastische injectie van mensen en middelen". Dit waren de woorden van onze fractie amper een maand geleden, tijdens het debat over het federaal parket. Een en ander wordt nu meer dan duidelijk en eindelijk bevestigd door de Antwerpse procureur, die eindelijk de moed heeft gevonden naar buiten te komen en te bevestigen wat al zo lang is geweten.

Wij hebben dit al jaren aangeklaagd, mijnheer de minister, onder andere bij de bespreking van het Veiligheidsplan. Iedereen herinnert zich nog dat dit een dikke turf was, waarin geen enkel hoofdstuk werd gewijd aan het parket. Nochtans is dit het zenuwcentrum, de ruggengraat van elk veiligheidsbeleid. Niettemin is dat parket mee door uw beleid tot op heden zeer zwaar veronachtzaamd. Ik heb lang gedacht dat dit een blinde vlek was bij de huidige regering en de vorige, maar zeker bij deze meer dan eens gewaarschuwde regering blijkt dit een bewuste politiek te zijn. Immers, meer middelen voor de parketten betekent automatisch meer vervolging,

meer straffen, meer repressie dus. Parketten staan immers heel vaak gelijk aan repressie en dat strookt niet met het beleid van de roodgroene coalitie, waarin de blauwe kleur al te vaak en in elk geval meer en meer wegwijnt. In ieder geval bent u door het aanmodderen met de parketten en het veiligheidsbeleid de objectieve bondgenoot geworden van de georganiseerde misdaad, meer nog dan uw voorganger van de CVP. Dat is nu toch wel duidelijk. Stel dat u zich vandaag zou beperken tot de mededeling dat er volgende maand weer enkele magistraten bij zullen komen. Ik noem u een objectieve bondgenoot van de georganiseerde misdaad. Door aan te modderen en door de parketten niet voldoende middelen te geven, speelt u in elk geval in de kaart van de georganiseerde misdaad. Dat is duidelijk, dat blijkt uit de uitspraken van de parketmagistraten. U lacht daarmee, maar ik vind dat pijnlijk!

Een ding is vandaag duidelijk: vandaag u beperken tot de mededeling dat er een paar parketmagistraten bij zullen komen, zal niet volstaan. De komende maanden zal er immers ook weer een aantal afvloeien. Het probleem blijft, het is een structureel probleem geworden. Dit kan enkel worden verholpen door structurele maatregelen. Die werden trouwens aangegeven in een open brief van de parketmagistraten aan uw adres. Men zegt: "Om de werkdruk tot aanvaardbare proporties te herleiden, dienen op korte termijn alvast de nodige middelen te worden toegekend, niet in het minst een aangepaste en toereikende administratieve, juridische, materiële en technologische ondersteuning en financiële vergoedingen voor bijzondere prestaties". Dit is alleen maar mogelijk met een combinatie van factoren, met een cluster van maatregelen. Enkel zo kan een verbetering worden bereikt. Er is een paardenmiddel nodig voor onze parketten, zeker in de hoofdsteden. Er moet dringend van koers worden veranderd.

Ik heb een aantal concrete vragen, maar ik zal niet alles herhalen wat reeds werd gezegd. Ten eerste, er zijn de aantallen natuurlijk en een verduidelijking van de cijfers. Vindt u de werklust van 9.210 dossiers per magistraat aanvaardbaar, of is dat soms nog te laag? Denkt u dat zij nog beter kunnen?

Ten tweede is er de infrastructuur. Hoe komt het dat die mensen bij het Antwerps parket het moeten stellen met amper drie wagens, waarvan een oud vehikel en een knalrood tweedehandsvoertuigje waarmee men nauwelijks iets kan doen? De gsm-kosten werden niet vermeld door de procureur, maar daarover hoor ik

klachten van andere parketmagistraten.

Het bedrag dat zij maandelijks mogen opbellen, zou ook voor onderzoeksrechters veel te laag zijn.

Dan zijn er de problemen met de computers. Hoe verklaart u dat er geen compatibiliteit is tussen de diverse diensten? Hoe verloopt trouwens de communicatie met de politiediensten? Ook daar rijzen problemen met de informatica.

Ten vierde, wat de financiële sectie betreft, werd drie jaar gelden door uw voorganger, Tony van Parys, een noodplan voorgesteld voor 150 dossiers die dreigden te verjaren. Nu lezen we echter opnieuw dat er verjaring dreigt. Hoe verklaart u dat en wat is daar gaande?

Ten vijfde, de procureur stelt dat hij telkens weer de vinger op de wonde heeft gelegd, maar dat hij geen gehoor kreeg. Hij zei letterlijk dat het was alsof hij tegen een muur sprak. Dat is toch wel zeer zwaarwichtige taal van een van de belangrijkste parketmagistraten van dit land. Wat antwoordt u daarop en wat gaat u doen om beter te communiceren met uw parketmagistraten?

Ten zesde, is het de minister ernst met zijn strijd tegen de georganiseerde misdaad in Antwerpen? Gaat de minister akkoord met de opties die door Hugo Coveliers naar voren werden geschoven in verband met de illegalen en de vermeende asielzoekers, met name een actieve opsporingspolitiek en akkoorden met de herkomstlanden om ze daar te bestraffen? Wij zijn zeer verheugd met deze wending, want de heer Coveliers neemt hier grotendeels zaken over die wij in het verleden ook al hebben gezegd en die erop neerkomen dat criminele vreemdelingen terug naar hun land moeten worden gestuurd. Eindelijk wordt die taal overgenomen. Ik had echter graag geweten of ook de regering deze taal overneemt en of u er enig gehoor aan geeft.

09.03 Tony Van Parys (CVP): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik meen dat wat vorige week is gebeurd, eigenlijk veel meer is dan zomaar een incident tussen de procureur des Konings van Antwerpen en de minister van Justitie. Er zijn twee zaken die mij tot deze vaststelling nopen.

Ten eerste is dit incident uitgegroeid tot een open conflict tussen het parket van Antwerpen en de minister van Justitie. Wij kunnen niet anders dan dat concluderen, gezien de zeer scherpe teneur van de persmededeling van de parketmagistraten van Antwerpen, van de parketjuristen en van

gerechtelijke stagiairs. Ik geloof dat dit toch wel een bijzonder uitzonderlijke omstandigheid is, wetende – en we hebben er in deze commissie over gediscussieerd – dat zij opereren onder het gezag van de minister van Justitie.

Ten tweede, het probleem dat hier rijst heeft betrekking op een van de topprioriteiten van de regering, met name de strijd tegen de georganiseerde criminaliteit, zoals opgenomen in het Veiligheidsplan. Hier gaat het dus over de concrete invulling op het terrein van een van de topprioriteiten van het Veiligheidsplan. Wij weten ondertussen ook wat dat terrein is, mijnheer de voorzitter, mijnheer Coveliers. Het terrein is daar waar tijdens de paasvakantie vier mensen werden vermoord, naar men zegt als afrekeningen binnen het milieu van de georganiseerde criminaliteit.

Ik meen, mijnheer de minister, dat de escalatie tot een open conflict van het incident tussen u en de procureur mede is veroorzaakt door uw volgens mij zeer ongelukkige reactie, die ik ook niet helemaal heb begrepen. Ik dacht dat deze gegevens een aanleiding konden zijn om het probleem te erkennen en effectief aan te pakken. U hebt daarentegen geopteerd voor het trachten te weerleggen van de cijfers die in een tijdschrift zijn gepubliceerd. Ik kan me echter niet van de indruk ontdoen dat u met de cijfers hebt gegoocheld en dat u de feitelijke gegevens hebt gemanipuleerd.

De procureur des Konings zegt dat er 23 vacatures zijn, de minister van Justitie spreekt van 6 vacatures in Antwerpen. Als we even de rekening maken op basis van de gegevens zoals ze zijn verschenen in de media, dan is het duidelijk dat de minister blijkbaar de 7 ontbrekende toegevoegde substituten was vergeten, dat hij het feit negeerde dat er in het Antwerpse parket 3 mensen niet inzetbaar zijn hetzij wegens ziekte, hetzij wegens opdrachten voor de commissie voor de Voorwaardelijke Invrijheidstelling en de dienst voor Strafrechterlijk Beleid.

Hij heeft daarnaast zeven benoemingen meegerekend die op dat ogenblik niet gepubliceerd waren, waarvan er ondertussen wel vier in het Staatsblad werden gepubliceerd. Dit betekent eigenlijk ook dat het probleem wordt erkend. We kunnen ons alleen maar verheugen over het feit dat de vier publicaties of vier benoemingen intussen plaatsvonden en dat er blijkbaar ook drie toegevoegde substituten zijn gepubliceerd, alhoewel nog zal moeten blijken of deze aan Antwerpen zullen worden toegewezen.

De oplossing lag echter voor de hand: er is de mogelijkheid om contractuele parketjuristen aan te werven. Dit werd in de vorige legislatuur geregeld. Dit was de enige correcte reactie op het probleem. Ik ben het met u eens dat u geen magistraten uit uw mouw kan schudden. We kunnen wel parketjuristen benoemen en aanstellen zoals we – en ik kijk even in de richting van collega Bourgeois – dit destijds hebben gedaan toen de heer Bourgeois me interpelleerde in 1998. Er waren toen 7 vacatures en werden dan ook 7 parketjuristen aangeworven. Ik geloof dat de oplossing voor het probleem, in afwachting van voldoende magistraten of kandidaat-magistraten, bestaat uit de aanwerving van evenveel contractuele parketjuristen als er vacatures zijn. Op dat ogenblik zou het parket kunnen functioneren.

Ik geloof dat wij ook vandaag, bewust van de omvang van de georganiseerde criminaliteit in het algemeen en in Antwerpen in het bijzonder, komaf moeten maken met het virtuele beleid inzake deze materie. We worden geconfronteerd met 4 doden binnen een periode van 14 dagen. Het kan niet meer dat we doen alsof we de georganiseerde criminaliteit aankunnen. Het volstaat niet een veiligheidsplan te maken. Wij moeten op het terrein, op het niveau van de politiediensten en op het niveau van de magistratuur, voldoende mensen kunnen inzetten.

Mijnheer de minister, in de mate dat u het probleem erkent en dat u adequaat reageert, zult u hiervoor ook steun ondervinden vanuit de oppositie. Ik heb u ook gezegd dat ik uw reactie niet begreep omdat het een kans was om inderdaad samen de initiatieven mee te ondersteunen om dit probleem effectief aan te pakken. De vragen die ik u wil stellen zijn dan ook gelijklopend. Ik zal ze niet herhalen, het zijn de vragen naar de concrete cijfers, naar de geplande initiatieven ten aanzien van de procureur des Konings of de magistraten te Antwerpen. Een andere vraag die zich opdringt heeft betrekking op uw bewering in de media dat u tegen de zomer erin zal slagen het globale probleem van het tekort aan magistraten op te lossen. Dit lijkt mij onrealistisch, het huidige gebrek aan middelen kennende en wetende dat de regering van Justitie ook geen prioriteit maakt.

Ik zou veel liever hebben dat u zegt dat u via de parketjuristen het probleem zo goed mogelijk bekampt, dan dat u voor de zomer een onmogelijk perspectief schetst, want binnen deze termijn kan dit probleem toch niet worden opgelost.

09.04 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, ik zal de collega's Bourgeois, Laeremans en Van Parys één globaal antwoord geven.

Vooraf wil ik echter twee bespiegelingen maken, één naar de situatie in Antwerpen, meer bepaald naar de korpsoverste, de heer Van Lijsebeth, en één bespiegeling van algemene aard.

De heer Van Lijsebeth werd procureur des Konings kort na mijn aantreden als minister van Justitie in september 1999. Op dat ogenblik werd de keuze gemaakt om die magistraat aan te duiden. Uiteraard zijn er nadien veel contacten geweest met de heer Van Lijsebeth en met andere procureurs des Konings die eenzelfde behoefte hadden om regelmatig contact te leggen. Uit die contacten hebben beide partijen zeer veel geleerd. Ik heb die contacten altijd als erg constructief ervaren. Men heeft inspanningen gedaan in het kader van het algemeen beleid. Men heeft ook een aantal persoonlijke problemen geschetst die soms onogelijk klein leken maar die wel verstrekken gevolgen konden hebben. Op een bepaald ogenblik ging ik op een suggestie van de procureur des Konings van Antwerpen in. Ik bracht een bezoek aan de rechtbank van eerste aanleg en specifiek aan zijn parket met zijn noden. Wat ik tegen hem zei, is bestemd voor elke weldenkende en welmenende procureur des Konings in dit land: mijn deur staat open voor al de parketmagistraten die zich met een redelijk verzoek aandienen. Ik heb oor naar hun problemen en probeer die op te lossen in de mate van het mogelijke.

Plots dienden zich de feiten aan die mij verrasten, maar ook de korpsoverste van de procureur des Konings, procureur-generaal Dekkers, was verrast nopens de wijze waarop de feiten naar buiten kwamen. In die context, wanneer de feiten zich aandienen, had ik een gesprek met de procureur des Konings. Dat gesprek hebben sommigen gecatalogeerd als op het matje roepen, anderen als het de mantel uitvegen. We hebben echter een ernstig, volwassen gesprek gevoerd zoals dat mogelijk moet zijn tussen een minister van Justitie en een procureur des Konings, ook al is men het niet altijd met elkaars visie eens. Ik voeg eraan toe dat de gehanteerde cijfers hoegenaamd niet zijn gemanipuleerd, zoals ik straks zal aantonen. Als men zou aanhouden dat de cijfers gemanipuleerd zijn, dan komt de verantwoordelijkheid ter sprake van eenieder die bij de goede werking van Justitie betrokken is. Het gaat dan om de minister van Justitie, de

procureurs des Konings en de administratie van mijn departement van wie ik de cijfers moet bekomen. Tot hier mijn eerste persoonlijke bespiegeling aan het adres van de procureur des Konings van Antwerpen.

Mijn tweede bespiegeling is van algemene aard. De problematiek van de parketten is een problematiek die mij altijd al bekommerd heeft. De eerste contacten die ik had met de toenmalige informele raad van de procureurs des Konings is uitgemond in een aantal wetgevende initiatieven die ondertussen zijn ondernomen. Men is er in het geweld van de berichtgeving van de laatste dagen nogal gemakkelijk overgestapt. Daarom breng ik ze nog even in herinnering.

Ten eerste, het wetsontwerp waarin de versoepeling van de benoemingsvoorwaarden voor de substituten gespecialiseerd in fiscale zaken is opgenomen, is bijna rond. Het werd na amendering aan de Senaat toegestuurd. Die eerste maatregel is het gevolg van de contacten met de procureurs des Konings, waaronder de heer Van Lijsebeth.

Ten tweede, in de Kamer werd een wetsontwerp goedgekeurd waardoor de vergoeding van de nacht- en weekendprestaties aantrekkelijker wordt gemaakt en waarbij wordt gesleuteld aan een premie voor de substituten gespecialiseerd in fiscale zaken. Dat ontwerp werd door de Kamer goedgekeurd, maar moet nog worden behandeld in de Senaat. Het kwam tot stand naar aanleiding van mijn bezoek van destijds aan Antwerpen. Ook de informele raad van de procureurs des Konings had mij op de algemene problematiek met betrekking tot de fiscale substituten attent gemaakt.

Ten derde, momenteel krijgt men een premie van 8.000 frank per prestatie, voor zover men minstens 18 nacht- of weekendprestaties per jaar heeft geleverd. De regering heeft het wetsontwerp tot wijziging van artikel 357 van het Gerechtelijk Wetboek geamendeerd, zodat het voornoemde bedrag tot 9.500 frank per prestatie wordt opgetrokken en de voorwaarde van 18 prestaties wordt geschrapt. Dat is een rechtstreeks gevolg van het contact dat ik had naar aanleiding van mijn werkbezoek aan Antwerpen met de procureur des Konings, de substituten en de gerechtelijke stagiaires die de problematiek terzake hebben aangekaart.

Ten vierde, het ontwerp voorziet in de betaling van een premie vanaf de eerste nacht- of weekendprestatie tot en met de achttiende

prestatie. Bovendien ligt de premie per prestatie hoger. De premie die de fiscale substituten, gespecialiseerd in fiscale zaken, genieten, wordt naargelang het geval hetzij onmiddellijk hetzij na twee jaar dienst meer dan verdubbeld, met name van 105.000 frank tot 264.000 frank per jaar. Aan de toegevoegde substituten wordt sedert 1 juni 2000 een supplementaire premie van 105.000 frank toegekend.

Daaruit blijkt dat er inspanningen werden gedaan om de werking van de parketten te verbeteren en de functie aantrekkelijker te maken. Meer nog, er werd een voorstel geformuleerd, gesteund door verschillende procureurs des Konings, om het ambt van het openbaar ministerie meer kenbaar te maken bij de jonge juristen, in de hoop hen op die manier te kunnen werven. Het gaat om een promotiefilmpje dat binnenkort zal worden uitgezonden. Het werkstuk is professioneel gemaakt en heeft duidelijk de bedoeling de jonge juristen aan te moedigen om te kiezen voor een carrière bij het parket.

Wij moeten toch eens van het beeld af als zou het parket minderwaardig zou zijn ten opzichte van de zetelende magistratuur. Die opmerking wordt vaak gehoord. Nochtans worden dezelfde wedden uitbetaald. Wel is er een verschillende aanpak.

Ik kom thans tot de situatie bij het parket van Antwerpen. Ik zal eerst ingaan op de situatie op de dag van de publicatie van het artikel in het weekblad, om vervolgens de toekomstige situatie in de maand juli 2001 te beschrijven.

Het kader telt 56 personen, waarvan er 43 effectief zijn ingevuld: 1 procureur des Konings, 40 substituten en 2 fiscale substituten. Dat houdt een bezetting van 76,7% in of 25% te weinig, wat betekent dat er vacatures zijn voor 13 medewerkers.

Welke evolutie heeft zich sedert de publicatie voorgedaan? Deze evolutie is natuurlijk geen onmiddellijk gevolg van de publicatie. Ik wend mij tot collega Van Parys. U zult weten dat het voorbereiden van het dossier tot en met de publicatie in het Belgisch Staatsblad een zekere tijd in beslag neemt. Ik kan zoiets niet regelen tussen de publicatie in het weekblad en 14 april 2001.

Door het regelmatig contact tussen de procureur des Konings en mijn kabinet, was hij nochtans perfect op de hoogte van wat zich ging voltrekken. Hij wist via het Belgisch Staatsblad van 14 april 2001 dat vier benoemingen van gerechtelijke

stagiairs tot het ambt van substituut-procureur des Konings bij het parket van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen zouden plaatsvinden, want die mensen voldeden aan de voorwaarden. Twee andere benoemingen tot substituut-procureur des Konings zullen in de loop van de maand mei gebeuren en in juli zal nog een derde benoeming volgen. Dit gebeurt volgens hetzelfde principe. Deze mensen voldoen aan de voorwaarden, maar hebben de stage later aangevat en zullen daarom de bewuste stap ook later zetten.

Drie substituten vertrekken de komende weken. De benoeming van hun plaatsvervangers is reeds gebeurd. De eedaflegging vindt eerstdaags plaats. Ik stel in de aangehaalde cijfers vast dat deze personen reeds in aanmerking werden genomen hoewel de eedaflegging nog niet is gebeurd. Daarom is er een zekere speling. Procureur des Konings Van Lijsebeth was daarvan op de hoogte.

Wat zal de stand van zaken zijn in juli 2001? In het kader van 56% zullen op dat moment, met de mutaties die we krijgen, 47 effectieven aan het werk zijn. Dat is nog altijd een tekort van 9 personen. Dat blijft mij het meest dwarszitten. In deze cijfers zijn ook de twee magistraten opgenomen die afwezig zijn wegens opdracht. Ze zijn echter op basis van de wettelijke bepalingen vervangen in bovental. Hun verwijdering uit het parket heeft dus geen invloed op het personeelsbestand. Ik wil dat hic et nunc met zoveel woorden zeggen. Dat geldt zowel voor de persoon die naar de VI-commissie is gegaan, als voor de persoon die de dienst voor het strafrechtelijk beleid leidt.

Voor de 9 niet ingevulde plaatsen wordt bij gebrek aan kandidaten een beroep gedaan op parketjuristen om de kaders tijdelijk op te vullen. Dit is geen definitieve oplossing, maar veeleer een noodoplossing.

Bij het parket te Antwerpen bestaat de bezetting nu al uit 12 parketjuristen die pas in deze legislatuur zijn aangeworven. Daar wil ik toch wel de nadruk op leggen. Ik heb als minister van Justitie reeds de toestemming gegeven om nog 3 bijkomende parketjuristen aan te werven op basis van de nog voorhanden zijnde budgettaire middelen voor het resultaat van de budgetcontrole 2001. Daar heb ik straks ook nog iets over te zeggen. Eén jurist is voor de actie mensensmokkel aangetrokken en de andere twee worden voor de actie stadscriminaliteit aangeduid. Als deze drie parketjuristen zijn aangeworven, zullen er 15 parketjuristen zijn voor de 9 niet-

ingevulde plaatsen van substituut. Ik meen dat het voorlopig vervangen van 9 substituten door 15 parketjuristen op dit ogenblik de enig haalbare en op termijn meest lonende oplossing is. Deze parketjuristen vormen immers op termijn de ideale rekruteringspool om door te stoten als substituut.

Ik voeg hier graag aan toe, mijnheer de voorzitter, dat procureur des Konings Van Lijsebeth en ik een zeer open gesprek hebben gevoerd. Hij vroeg om per ontbrekende magistraat een parketjurist te kunnen krijgen. Ik toon u hier aan, met de cijfers waarover ik beschik, dat op juli 2001 behoudens een onverwacht voorval 15 parketjuristen voor 9 openstaande plaatsen aangesteld zullen zijn.

Daarbovenop werden extra middelen aangevraagd – en ik heb deze ook gekregen – in de budgetcontrole voor 2001. Ik spreek over een kaderuitbreiding met 46 niet-ingevulde plaatsen voor parketjuristen en referendarissen. Het kader van de magistraten van de verschillende rechtsmachten zal van 12,5% tot 15% toenemen, behalve in Brussel waar ik voor 25% heb geopteerd omwille van de vele vacante plaatsen van magistraten aldaar. Deze aanwervingen zijn aanvaard in het kader van de budgetcontrole.

Deze aanwervingen zijn aanvaard tijdens de bilaterale budgetcontrole mits compensatie op de bestaande kredieten. Voor mij is het duidelijk dat er in dit land 3 noodlijdende parketten zijn en 1 parket waarvan het kader altijd al onderbedeeld is geweest. De drie noodlijdende parketten zijn de drie grote steden van het land: Brussel, Antwerpen en Luik. Het parket van Dendermonde worstelt om historische redenen met een onderbezetting. Ik ben niet doof gebleven voor de opmerkingen die terzake werden gemaakt. U herinnert zich wellicht de vraag van de heer Willems waarna de nodige schikkingen werden genomen. Het dossier is in volle voorbereiding. De procureur des Konings van Dendermonde weet dat substantiële ondersteuning op komst is.

Op dit ogenblik onderzoekt mijn kabinet op welke wijze die 46 nieuwe aanwervingen het best kunnen worden ingevuld en verdeeld over de parketten. Ik zal voorrang verlenen aan de drie parketten in kwestie en zeker aan het noodlijdend parket van Antwerpen.

Ik ga dieper in op de personeelsproblematiek van het parket van Antwerpen. Het koninklijk besluit van 13 juni 1999 heeft de personeelsformatie uitgebreid. Antwerpen kreeg er 6 eenheden bij: 1 bijkomend secretaris, 1 adjunct-secretaris, 2 opstellers en 2 beambten. De huidige

personeelsformatie telt 143 eenheden. 7,5 eenheden werden in bovental toegekend.

Ik wil ingaan op de problematiek die werd aangekaart inzake de toegevoegde substituten. Het gaat niet op deze mensen de ene keer wel en de andere keer niet mee te tellen. De toegevoegde substituten zijn aan het ressort toegekend. De procureur-generaal bepaalt waar de toegevoegde parketmagistraten hun functie moeten waarnemen. De procureur-generaal zal terzake afspraken maken met de procureur des Konings. Ik voeg eraan toe dat deze extra ademruimte het gevolg is van de wet op het snelrecht waarvan ik dit weekend met genoeg heb vastgesteld dat het in Brugge werd toegepast en klaarblijkelijk geen problemen heeft veroorzaakt. Ik constateer dat het snelrecht wel gewerkt heeft maar wens hier verder geen bedenkingen aan vast te knopen.

Wat het logistiek element betreft, moet het mij van het hart dat terzake wilde verhalen circuleren. Ik wil dit rechtzetten. Ten eerste, de informatisering en het informaticamateriaal dat ter beschikking wordt gesteld onder meer van procureurs en van parketten. Op een punt geef ik de parketmagistraten gelijk. In vergelijking met de middelen die de georganiseerde misdadigheid kan aanwenden die meestal de top van de technische evolutie zijn, hinkt Justitie steeds achterop. Men kan niet van vandaag op morgen hetzelfde niveau bereiken. Er werden echter belangrijke inspanningen geleverd. Elke parketmagistraat beschikt over een vaste pc met laserafdrukker. Per 15 parketmagistraten staat 1 draagbare pc ter beschikking. Elke stagiair beschikt over 1 vaste pc met laserafdrukker. Het secretariaat van de korpschef beschikt over 1 vaste pc met laserafdrukker en 1 draagbare pc met inktafdrukker. Het administratief personeel beschikt over een behoorlijk aantal terminals en een netwerklaserafdrukker. Het is correct dat er soms incompatibiliteit kan bestaan tussen de verschillende systemen binnen één rechtbank. Ik heb vastgesteld dat er binnen onze rechtsmachten in het algemeen 13 verschillende systemen voorhanden zijn. Binnenkort wordt een lastenboek aan de Ministerraad voorgelegd waardoor de informatica voor de Justitie geüniformeerd wordt tot één systeem.

Ik kom thans bij het mobiele telefoonmaterieel dat ter beschikking staat van de parketten van de procureurs des Konings. Voor de procureur des Konings, de persmagistraten en de magistraten van het openbaar ministerie is er telkens één persoonlijke GSM ter beschikking. Ieder heeft er

één. Er is bovendien een GSM voor het geheel van de gerechtelijke stagiairs. Daar moet gehandeld worden naargelang de dossiers die ze behandelen. Dit is vooral een kwestie van bereikbaarheid. Ik heb gehoord dat er opmerkingen waren over de belwaarde die men krijgt. Ik geef toe dat we dit op een bepaald ogenblik moeten kunnen evalueren. Het is echter een kwestie van bereikbaarheid. Als ik mijn studerende zonen wil bereiken, dan bel ik naar hun GSM. Dat geldt in eerste instantie. Als daarbovenop nog andere zaken nodig zijn, dan wil ik die inspanning doen. We zijn echter hiermee gestart. De meeste procureurs des Konings, zelfs als ze enige reserve hebben ten overstaan van de belwaarde, stellen toch vast dat dit een noemenswaardige verandering is.

Wat het voertuigenpark betreft, beschikt het parket van de procureur des Konings van Antwerpen over twee wagens, een Opel Vectra en een Renault Laguna en een derde bijkomend voertuig, een Opel Omega. De eerste twee voertuigen werden overgenomen van de gerechtelijke politie. De voorwaarden voor vervanging van een voertuig worden in het algemeen vastgelegd door het departement. Dit hangt af van de ernst van een eventueel ongeval, grote technische problemen en de kilometerstand. Een vervanging van deze wagens is momenteel niet aan de orde. Ik heb er geen kennis van dat dit gevraagd werd. Het derde voertuig van het parket is in werkelijkheid het vroegere voertuig van de procureur-generaal van Antwerpen. Dit voertuig werd in de loop van 1998 vervangen maar nu teruggegeven aan de Registratie van de Domeinen. Het voertuig mag als extra reserve door het parket van de procureur des Konings van Antwerpen gebruikt worden. Een voertuig in overtal kan niet vervangen worden.

Er is meer. In 2001 werd een begrotingskrediet toegekend voor het aanschaffen van zes voertuigen voor de parketten van de procureurs des Konings in het algemeen. De verdeling daarvan is bekend, namelijk twee voor Brussel, één voor Antwerpen, Gent, Luik en Charleroi. Deze wagens zullen van de derde categorie zijn, wat betekent maximum 1.755 cc benzine voor een bedrag van 465.500 BTW niet inbegrepen of 2.150 cc diesel voor een bedrag van 522.500 frank BTW niet inbegrepen. De aankoop van de voertuigen zal geschieden via bemiddeling van het Federaal Aankoopbureau. Dat is de vaste procedure. Het dossier is trouwens momenteel in behandeling. Dat is de juiste melding van wat zich in de toekomst zal voordoen met betrekking tot het wagenpark van Antwerpen.

Ik wil hiermee alleen aantonen dat ik alle vragen grondig wou beantwoorden. Ik deel namelijk de mening van de heer Van Parys dat dit geen licht signaal is. Men moet daar niet oppervlakkig mee omspringen en het is zeker niet mijn bedoeling om dat te doen. Ik heb eertijds niet geantwoord op de vraag of ik iets zou ondernemen tegen de procureur des Konings. Ik zal u ronduit antwoorden dat ik slechts in één zaak geïnteresseerd ben, namelijk in de goede werking van de Justitie. Ik heb geleerd dat iemand disciplinair het leven moeilijk maken niet van aard is om oplossingen te zoeken. Ik zal het in positieve oplossingen zoeken. Ik heb er hier al een aantal genoemd en er zitten er nog een aantal in de pijplijn.

Ook wat de aankoop van niet-duurzame goederen betreft, probeer ik even de puntjes op de i te zetten. Men heeft het beeld dat Justitie werkt met middelen uit de vorige eeuw en het keerpunt naar het volgende millennium nog moet nemen. Wat de kleine aankopen betreft waarvan men zei dat men er geen toestemming voor kan krijgen, bijvoorbeeld boeken, tijdschriften, bureaubenodigdheden, balpennen, gommen, lijm, stempeldozen enz., verbaast het mij dat iemand als de procureur des Konings juist dit heeft aangehaald. In 1998 werd het Rekenhof gevraagd om naar het voorbeeld van de vergoedingen voor griffie- en secretariaatskosten het geld rechtstreeks te mogen storten aan alle zittende en staande magistraten.

Dit onderdeel werd door het Rekenhof geweigerd. Wij zijn aan deze situatie gebonden, maar er is in elk geval het budget voor de kleine aankopen. Het verbaasde mij te moeten vaststellen dat in 1999 slechts 40% daarvan werd opgenomen. Ik wil daarbij nog enigszins in acht nemen dat er een wisseling van korpsoversten was. Voor 2000 werd slechts 70% opgenomen. Als men dringend bureaubenodigdheden moest aankopen, was er een overschot van 30% dat men gemakkelijk had kunnen aanwenden.

Voor de aankoop van de duurzame goederen dient, voorafgaand aan de aankoop, omwille van budgettaire en technische redenen toelating voor de aankoop te worden gevraagd aan de bevoegde dienst van het departement. Dergelijke aanvragen veroorzaken geen probleem en worden in het algemeen op een redelijke termijn beantwoord.

De vraag komt wel bij vele procureurs terug om over een minimum bedrag te kunnen beschikken om een aantal aankopen te kunnen doen. Ik geef

een voorbeeld uit Antwerpen: de heer Van Lijsebeth zei op een bepaald ogenblik dat het aanbrengen van wandversiering wonderen zou kunnen verrichten om zijn mensen te motiveren. Ik heb niet geaarzeld om op zijn verzoek in te gaan en de nodige schikkingen te treffen. Ik wil hiermee aantonen dat ik ook voor kleine details die door een korpsoverste worden overgebracht begrip kan opbrengen en dat ik, waar nodig, bereid ben inspanningen te leveren.

De representatiekosten zijn een heikel punt. Ik had ook liever een verhoging van het bedrag gezien. Het werd eerder reeds van 20.000 naar 40.000 frank verhoogd. Ik heb mij op een bepaald moment inderdaad geëngageerd om dit bedrag voor de grote parketten naar 80.000 frank te brengen. Dat werd spijtig genoeg door de Inspectie van Financiën verworpen. Het werd eveneens niet in de budgetcontrole van 2001 aangenomen. Daardoor ben ik uiteraard gebonden. Dat neemt niet weg dat ik in de toekomst voor deze aspecten oog zal hebben, omdat een uitwisseling van de zogenaamde good practices, ook tussen procureurs des Konings van andere landen, mogelijk moet zijn. Degenen die in de strijd tegen de georganiseerde misdaad werken, die a fortiori een internationale connotatie hebben, verdienen het mijn inziens over een ernstig bedrag inzake representatiekosten te kunnen beschikken.

Mijnheer de voorzitter, de conclusie aan de collega's die deze vraag terecht hebben gesteld, is dat het mij niet zozeer te doen is om het feit of de beweringen van de procureur des Konings al dan niet kunnen worden weerlegd. Dit dossier bevat een aantal gegevens die een juiste inschatting van deze situatie mogelijk maken. De slotsom van het gesprek dat ik met de heer Van Lijsebeth had, was dat hij ook inzag dat de manier waarop de kritiek in de pers werd geventileerd, had kunnen worden vermeden indien er ook een persoonlijk gesprek had kunnen plaatsgrijpen. Ik heb hem zo vaak persoonlijk ontvangen, ik zie niet in waarom ik dat plots zou hebben geweigerd. Dit voelde hij ook zo aan, maar de publicatie was op dat ogenblik reeds geschied. De toekomst zal het positieve of negatieve resultaat hiervan moeten uitwijzen. Ik hoop alleen dat de procureurs des Konings beseffen dat de verantwoordelijkheid die zij dragen in de goede werking van de parketten en van Justitie even groot is als die van de minister van Justitie. Ik hoop dat in de toekomst samen met de procureurs des Konings kan worden gewerkt aan de verbetering van hun ambt. Ik sta trouwens altijd open voor dialoog, weliswaar op basis van de juiste cijfers en via de geëigende

kanalen.

Ik zal deze week waarschijnlijk nog een beslissing op zeer korte termijn nemen inzake de bijkomende maatregelen die kunnen worden getroffen in het kader van de budgetcontrole en de 46 eenheden die worden toegewezen. Ik zal deze maatregelen uitspreiden over de drie grote parketten die in absolute nood verkeren.

Eigenlijk zijn er in dit land vijf grote parketten want er zijn ook nog Charleroi en Gent. Deze laatste twee parketten hebben blijkbaar niet met dezelfde problemen af te rekenen als de parketten in Brussel, Antwerpen en Luik.

Ik hoop daarmee in elk geval te hebben aangetoond dat de benadering van collega Laeremans, die het al te gemakkelijk heeft over een blinde vlek, veel meer lijkt op een karikatuur dan op de werkelijkheid. Ik ben zeer tevreden te hebben vernomen dat mensen van de oppositie de nodige steun zullen verlenen aan het uitwerken van een aantal oplossingen. Op dat vlak zal men op deze minister van Justitie kunnen rekenen.

09.05 Geert Bourgeois (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, ik wil proberen een aantal problemen toch even samen te vatten en te duiden.

Ik dank de minister voor zijn uitvoerig antwoord. Hij heeft tot in het detail aangetoond dat een aantal problemen hem niet onberoerd laten. Er zijn in de afgelopen periode een aantal contacten geweest. Ik begrijp uit het antwoord van de minister dat hij het spectaculaire aspect van de uiting van de bezorgdheden van de procureur betreurt terwijl hij het tegelijkertijd niet tot een conflict wil laten komen. De minister zal geen tuchtprocedure opstarten wat ik juist vind. Het omgekeerde had ik enkel kunnen betreuren.

Anderzijds ben ik van mening dat die publieke uiting wellicht niet zomaar is gebeurd. Ik kan mij voorstellen dat iemand als de heer Van Lijsebeth niet direct publiek aan de alarmklok gaat hangen als daarvoor niet de nodige redenen bestaan. In elk geval heeft dit het voordeel dat opnieuw de aandacht werd gevestigd op de problematiek. U beweert dat u bezig was met een aantal zaken maar volgens mij kan het nooit kwaad dat nieuwe stimuli worden gegeven.

Ondanks uw uitvoerig antwoord blijven een aantal fundamentele problemen nog steeds onbeantwoord. Ik denk daarbij in de eerste plaats aan de bezetting van het parket. U heeft terzake reeds een aantal maatregelen genomen maar dan

nog meen ik uit uw antwoord te moeten afleiden dat die bezetting een groot probleem blijft. U geeft weliswaar de cijfers zonder de toegevoegde magistraten maar zelfs met deze laatsten blijft het probleem van de onderbezetting bestaan.

De kern van het probleem is volgens mij dat parketmagistraten nog altijd veel te veel administratief werk moeten leveren dat niet behoort tot hun "corps business". Volgens mij is er nood aan een betere administratieve maar ook juridische ondersteuning. Ik verneem dat u prioritair aandacht zult besteden aan de grote arrondissementen. Voor Brussel zou nochtans tot 25% worden gegaan met parketjuristen terwijl dit voor Antwerpen slechts 12,5% bedraagt.

09.06 Minister **Marc Verwilghen**: In het kader van de aanwerving van 46 extra krachten zal ik voor de drie grote parketten wellicht dezelfde unisone maatregel moeten treffen waardoor ik moet overgaan tot bezettingen van 25%.

09.07 **Geert Bourgeois** (VU&ID): Mijnheer de minister, voor Antwerpen lijkt mij dit zeker niet onnodig. Andere sprekers hebben reeds beklemtoond dat de zware georganiseerde criminaliteit in deze stad een realiteit vormt.

U heeft verwezen naar de maatregelen ter verhoging van de vergoeding van nacht- en weekendwerk. U bent volgens mij evenwel niet ingegaan op de aankondiging dat er een loonsverhoging zou komen. Ik meende begrepen te hebben dat u aan de pers had meegedeeld dat die verhoging er aankwam. Tenzij u uiteraard doelde op de verhoging voor nacht- en weekendwerk. Volgens mij moet het ambt op zich aantrekkelijker worden gemaakt.

09.08 Minister **Marc Verwilghen**: Deze problematiek gaat niet enkel Antwerpen aan. Het is een probleem van de magistratuur over het algemeen in dit land. Het aanknooppunt is niet de problematiek met het parket van Antwerpen. Het aanknooppunt is wanneer 's anderendaags blijkt dat weinig kandidaten zich aanmeldden en nog minder kandidaten slaagden voor het wervingsexamen uitgeschreven door de Hoge Raad voor de Justitie. Op termijn laat dat vrezen dat een leegloop van de parketten zou kunnen bestaan, omdat men niet tot voldoende recuperatie van kandidaten kan overgaan. Dat moet onder meer worden uitgelegd door het feit dat er tussen de private en de publieke sector toch wel belangrijke verschillen in lonen bestaan.

Het eenzijdig toekennen van loonsverhoging is

niet mogelijk. Voor een substantiële loonsverhoging ben ik bereid inspanningen te leveren. Men moet zich er dan ook van bewust zijn dat men het recht moet hebben om te zien of prestaties worden verleend. Aan de hand van een werklasmeting moet men kunnen nagaan of arbeid effectief wordt gepresteerd. Voor mij is dat een conditio sine qua non; het ene is aan het andere gekoppeld. Ik ben bereid om na te gaan wat andere landen in Europa doen. De lijst is bekend. De Belgische magistraten zijn niet de best betaalden van de Europese Gemeenschap. Integendeel: we bengelen aan de staart van het peloton. Ik ben bereid daarvoor inspanningen te leveren, maar er moeten natuurlijk ook resultaten tegenover staan. Met de hervormingen binnen het politielandschap zijn er bovendien nieuwe spanningsvelden ontstaan tussen de verdiensten van topfuncties binnen de politiediensten en de verdiensten van hun natuurlijke leider, het openbaar ministerie. Ook daarin zal een duchtige oefening gevoerd moeten worden, afgezien van andere problemen op het vlak van justitie zoals wervingen van personeel in de penitentiaire sector, de justitiehuizen en de psycho-sociale diensten. Dat werk is dus nog niet klaar.

09.09 **Geert Bourgeois** (VU&ID): Mijnheer de minister, ik hoor dat we op dezelfde lijn zitten. Er staat druk op het ambt. Er zijn ten eerste spanningen met Europa: op Griekenland na zijn de Belgische magistraten de slechts betaalden binnen Europa. Er is ten tweede een kloof met de privé-sector, die door het tekort op de arbeidsmarkt met riantere arbeidsvoorwaarden komt. Ten derde werd de politievrede afgekocht door uw collega, waardoor er een spanning ontstaat met mensen met een gelijkaardige opleiding binnen het politieapparaat.

Ik ben het met u eens dat er een werklasmeting moet komen. Eenzijdige maatregelen zouden niet tot resultaten leiden. In geval er een goede ondersteuning zou zijn, is een verhoging van het aantal parketmagistraten misschien niet nodig. Men zou tot een grotere rendabiliteit moeten kunnen komen met dezelfde of zelfs minder werknemers, zolang zij maar met hun hoofdtaak van opsporing en vervolging bezig kunnen zijn.

Wat het probleem van de budgetautonomie betreft, wil ik u vragen daar werk van te maken. De inspectie van Financiën heeft zich daar blijkbaar tegen verzet.

09.10 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer Bourgeois, sta me toe u even te onderbreken. Het verzet van het Rekenhof is veel fundamenteeler.

09.11 Geert Bourgeois (VU&ID): Mijnheer de minister, uiteindelijk bepaalt de wetgever wat er moet gebeuren. Al dan niet binnen het bestaande wettelijk kader, zullen er toch oplossingen gevonden moeten worden.

Een van de allergrootste problemen blijft dat van de informatica. U ontkent niet wat de heer Van Lijsebeth aanklaagt. Er bestaan twee niet-compatibele systemen. In de totale gerechtelijke macht worden zelfs dertien verschillende systemen gebruikt. Ik hoop dat u daar uitgeraakt. Ik heb daarover al aan de vorige minister vragen gesteld en ik heb gelezen wat de heer Wathélet daarrond heeft gedaan. Het ene mammoetproject na het andere werd opgestart. Er werd al meer dan vier miljard geïnvesteerd in informatisering.

Misschien gaat het wel om 4 miljard frank of meer die werden geïnvesteerd in de informatisering van Justitie. Na meer dan tien jaar moet toch nog worden gezegd dat die systemen nog altijd niet compatibel zijn. Soms is het opvragen van de meest elementaire informatie, iets waarvoor de substituten vragende partij zijn, niet mogelijk. Dat blijft een heel urgent probleem.

09.12 Minister Marc Verwilghen: Dat neemt niet weg dat ik ook rechters heb ontmoet, eerstelijnsrechters als vrederechters bijvoorbeeld, die met een geïnformatiseerd systeem werken waarover zij zeer tevreden zijn. Zij beschouwen dat als het meest optimale dat momenteel kan functioneren. Het is niet zo dat de inspanningen niet hebben geloond, alleen werden zij niet op elkaar afgestemd.

09.13 Geert Bourgeois (VU&ID): De parketten hebben natuurlijk een ander probleem. Zij moeten wel in een netwerk zitten; zij moeten snel informatie kunnen vergaren on line, terwijl het voor een vrederechter gaat om een systeem dat op zich staat. Als dat goed werkt, kan die best tevreden zijn.

09.14 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Er blijft natuurlijk onduidelijkheid bestaan over de cijfers inzake het aantal magistraten. De minister houdt het op 56 magistraten, terwijl de 6 of 7 bijkomende of toegevoegde nog niet in aanmerking werden genomen. De heer Van Lijsebeth blijft bij 62. Dat verschil werd niet echt uitgeklaard.

Mijnheer de minister, u blijft spreken over 1 juli 2001. U zegt dat er dan 47 zouden moeten zijn. Bekijkt men dit op langere termijn, dan weet men dat er nog magistraten zullen weggaan en dat er

weinig vervanging in het verschiep ligt. Structureel biedt uw antwoord dus weinig soelaas en dat blijft zo. Ik denk niet dat er dit jaar en volgend jaar een enorme daling van het aantal strafdossiers zal zijn. Het cijfer 350.000 wordt vernoemd voor het aantal strafdossiers.

09.15 Minister Marc Verwilghen: Collega Laeremans, wilt u mij dan eens zeggen waar ik die moet vinden? Zeg mij dat dan. Moet ik mensen van de straat nemen en er magistraten van maken? Is het dat wat u bedoelt?

09.16 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Nee, toch niet. Ik wil precies aanklagen dat dit antwoord niet volstaat. Het beroep wordt daarmee niet voldoende aantrekkelijk gemaakt, mee door het gebrek aan administratieve ondersteuning. Die mensen moeten veel te veel administratief werk verrichten en dat is een van de belangrijke redenen waarom het beroep zo onaantrekkelijk is. Zelfs als men 50 magistraten zou hebben, blijven er 350.000 strafdossiers in Antwerpen. Dat is een werklast van 7.000 dossiers of 30 nieuwe per werkdag. Dat is absoluut ondraaglijk.

09.17 Minister Marc Verwilghen: Ik begrijp niet dat een praktijkjurist zoals u beweert te zijn, dat onderscheid niet kan maken. U gaat toch deze vergelijking niet maken? U gaat toch niet stellen dat zoveel dossiernummers die binnenkomen, ook zoveel zaken zijn? Dat betekent dat, als men in een straat alle foutparkeerders noteert, dit telkens een dossier oplevert.

09.18 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Er zijn lichte en zware dossiers, uiteraard.

09.19 Minister Marc Verwilghen: Dit is juist het management van een goeie korpsoverste. Wees gerust, de heer Van Lijsebeth kent dat. Hij kent de prioriteiten en zal wel een aangepast beleid voeren.

09.20 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Uiteraard, en hij zal dat doen met de middelen waarover hij beschikt. Het blijft echter zo dat er een werklast van 7.000 dossiers per parketmagistraat is. Dat is ongelooflijk veel, dat is ondraaglijk. Dat is ook een van de bijkomende oorzaken waarom het zo moeilijk is. Op termijn moet men de kaders uitbreiden.

Er is een studie geweest waarbij men heeft gezegd dat in vergelijking met 1900 – wees gerust, ik ken de verschillen die er zijn, onder andere in verkeerszaken – men zes keer meer parketmagistraten zou moeten hebben. Dat zeg ik

natuurlijk ook niet. Uitgaan van 50 of 56 voor een grootstad als Antwerpen, met de haven en zoveel internationale aantrekkingskracht en beweging, dat is toch ook naast de kwestie. Men moet structureel voor wijzigingen zorgen, bijvoorbeeld een administratieve kracht voor elke parketmagistraat. Zo niet, blijft het beroep onaantrekkelijk. Wat de middelen betreft, ben ik het ermee eens dat er meer budgettaire ruimte moet komen. Men wil nu overal managers plaatsen; dat men hun op dat vlak dan ook enige beleidsruimte geeft. Wat de wagens betreft, hebt u het gehad over een of twee wagens meer en dat biedt te weinig soelaas. In verband met de communicatie blijft er een groot probleem, meer bepaald inzake de communicatie tussen parket en politie.

Ook blijft er een groot probleem bestaan in de communicatie tussen het parket en de politie. Het probleem rijst aan beide kanten. Enerzijds moeten de parketten zeer veel belangrijke informatie van de politie ontberen en anderzijds klagen de politiediensten dat zij veel te weinig feedbackinformatie van de parketten krijgen. Dat leidt tot ontmoediging en onbegrip en daar moet bijgevolg iets aan worden gedaan. Er moet een veel efficiëntere informatie-uitwisseling komen tussen deze twee diensten. Er is nog een lange weg af te leggen voor deze goede communicatie een feit is, maar ik heb er vandaag weinig of niets over gehoord.

Ten laatste hebt u geen antwoord gegeven op mijn laatste vraag. Ik wil ze best herhalen, de betrokkene zit hier immers voor mij. Is het de minister ernst met de strijd tegen de georganiseerde misdaad in Antwerpen? Gaat de minister akkoord met de opties die door de heer Coveliers naar voren werden geschoven in verband met illegalen en de vermeende asielzoekers, met name een actieve opsporingspolitiek en akkoorden met de herkomstlanden voor een bestraffing ter plaatse?

09.21 **Hugo Coveliers** (VLD): Ik wil mijn standpunt hier wel verduidelijken. Ik heb dat nooit zo gezegd.

09.22 **Bart Laeremans** (VLAAMS BLOK): Leg het dan maar uit, mijnheer Coveliers. Ik had graag de mening van de regering geweten, omdat u vaak een rookgordijn optrekt, terwijl het standpunt van de regering vaak veel gematigder is. U zegt zulke dingen slechts omwille van de schone schijn. Het echte beleid is echter zwakker en veel minder blauw dan u wil doen geloven.

De **voorzitter**: Gezien het belang dat ik hecht aan de vraagstelling, heb ik ruimte gegeven, mijnheer Laeremans, maar dan moet u wel bij uw vraag blijven.

09.23 **Tony Van Parys** (CVP): Mijnheer de minister, gezien uw antwoord moeten wij in juni nog eens afspreken. In juni zal ik u hieromtrent interpellieren en wel om twee redenen. Ten eerste gun ik u graag deze twee maanden. Ten tweede acht ik deze materie zo belangrijk dat een vrijblijvend engagement geen optie is.

In juni zullen we toetsen of uw engagement ook effectief wordt ingevuld. U zult mij tegenspreken als ik het verkeerd heb begrepen, maar volgens mij houdt uw engagement duidelijk in dat er in juni evenveel parketjuristen zullen worden aangesteld als er op dat ogenblik vacatures zijn. Het is daarbij van het grootste belang dat ook met de toegevoegde substituten rekening wordt gehouden. Die worden op dit ogenblik immers onder de mat geveegd en u goochelt zonder meer met de cijfers. Er zijn op dit ogenblik zeven ontbrekende toegevoegde substituten. U moet zich er dus voor engageren dat er tegen juni evenveel parketjuristen als vacatures zijn, inclusief de ontbrekende toegevoegde substituten. In juni zullen we zien in welke mate men zich aan dit engagement houdt. U zult het met ons eens zijn dat het in een omgeving die dermate risicovol is ten aanzien van de georganiseerde criminaliteit het belangrijk is om zijn engagement na te komen. Op dit ogenblik kunnen wij dit echter onmogelijk projecteren op een verre toekomst. Juni is nog niet zo ver, maar mochten na de initiatieven in juni de zaken toch verder escaleren, ontstaat er hoe dan ook een ernstig probleem.

Ten laatste merk ik op dat er ook een probleem is met Brussel, als het inderdaad zo is dat Brussel 32 parketjuristen heeft gekregen en Antwerpen 12, eventueel te verhogen naar 15 en hierbij vergelijk ik niet eens met andere arrondissementen. Als deze discriminatie nog wordt versterkt naar aanleiding van de kaderuitbreiding die u zegt te hebben bekomen en waardoor er in Brussel nog eens zoveel meer parketjuristen komen in vergelijking met de andere arrondissementen, dan ontstaat volgens mij een... Vul maar aan, mijnheer de minister.

09.24 **Minister Marc Verwilghen**: Ik ben blij dat deze vraag wordt gesteld. Volgens mij kan men van een substantiële onderbezetting spreken vanaf het ogenblik dat men meer dan 10% in het kader ontbreekt. Als men een lijn aanhoudt voor de grote parketten, moet men bij een substantiële

onderbezetting van het kader beslissen om per ontbrekende eenheid in een benoemde parketjurist te voorzien.

Ik denk dat de werkwijze voor alle grote parketten dezelfde moet zijn. Ik kan geen substantiële of onevenredige uitbreiding toestaan op de ene plaats, terwijl ik op de andere plaats met een probleem blijf zitten.

09.25 Tony Van Parys (CVP): Er is één specifiek probleem voor Brussel. Inzake de parketjuristen is men niet gehouden aan de taalwetgeving, waardoor het tekort terzake kan worden gecompenseerd. De magistraten in Brussel moeten wel tweetalig zijn. Welnu, het tekort aan magistraten is enerzijds het gevolg van het tekort aan kandidaten en anderzijds, van het tekort aan tweetalige kandidaten. Brussel profiteert meer dan anderen, want de taalwetgeving wordt er niet toegepast of er worden te weinig inspanningen gedaan om de taal aan te leren. Een van de vragen van de interpellatie in juni zal dan ook zijn of naar aanleiding van de budgetcontrole kan worden nagegaan of er geen onevenwicht dreigt te ontstaan tussen Brussel en de andere arrondissementen, precies omdat de taalwetgeving op de parketjuristen niet van toepassing is, wat de procureur des Konings van Brussel zeer goed heeft begrepen. In ieder geval, we hebben een afspraak in juni en niet in september.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

10 Vraag van de heer Karel Van Hoorebeke aan de minister van Justitie over "de vervolging van de grow shop in Antwerpen" (nr. 4407)

10 Question de M. Karel Van Hoorebeke au ministre de la Justice sur "la poursuite à l'encontre des exploitants du grow shop à Anvers" (n° 4407)

10.01 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, vooraf laat ik opmerken dat mijn vraag aanvankelijk veel ruimer was. Ik wilde met name de stand van zaken in dit verband kennen in de 27 verschillende gerechtelijke arrondissementen. Aangezien het kabinet mij erop wees dat een volledig onderzoek in het korte tijdbestek tussen de indiening van de vraag en het stellen ervan onmogelijk was, heb ik mijn vraag beperkt tot de situatie in Antwerpen, omdat de problemen daar concreet zijn geworden. Ik heb mijn algemene vraag bovendien schriftelijk geformuleerd, omdat de minister meer tijd heeft om mij een antwoord te bezorgen.

Mijnheer de minister, ondanks veelvuldige klachten dat het parket van Antwerpen onvoldoende middelen heeft om de zware criminaliteit aan te pakken, is het de jongste tijd blijkbaar wel geïnteresseerd in cannabisbestrijding, wat leidde tot de verzegeling van de grow shop op de Paardenmarkt. Volgens een krantenartikel nam men ook spulletjes van het punkwinkeltje Fans in beslag. Ik heb toch wel enkele vragen bij de ijver die het parket plots aan de dag legt in de strijd tegen het cannabisgebruik en tegen het promoten van cannabis, des te meer omdat het de bedoeling zou zijn om in het kader van de snelrechtprocedure, die blijkbaar voor specifieke gevallen wel werkt, - denken we maar aan een recent voorbeeld - spoedig tot vervolging over te gaan.

Het parket zou een vervolging instellen op grond van aanzetting tot druggebruik, artikel 3 van de wet van 1921, terwijl in het Parlement de nieuwe drugswet wordt besproken en wellicht goedgekeurd.

Mijn vragen zijn de volgende. Ten eerste, hoeveel vervolgingen wegens aanzetting tot druggebruik werden de voorbije tien jaar in het arrondissement Antwerpen ingesteld?

Ten tweede, hoeveel veroordelingen werden de jongste tien jaren voor dergelijke misdrijven uitgesproken?

Ten derde, welke zijn de constitutieve bestanddelen van dat misdrijf precies? Is het louter bezit van waterpijpen of van speciaal vloeipapier voor joints al dan niet een constitutief bestanddeel?

Ten vierde, de jongste weken zouden dergelijke vervolgingen zijn ingesteld. Hebt u terzake gebruik gemaakt van uw positief injunctierecht om vervolging op te starten? Zo ja, waarom? Als dit niet het geval is, waarom ging het parket dan na jaren van inactiviteit over tot vervolging op grond van artikel 3 van de thans toepasselijke drugswet?

10.02 Minister Marc Verwilghen: Mijnheer de voorzitter, ik heb contact laten opnemen met collega Van Hoorebeke met betrekking tot de door hem gestelde vragen. Een aantal onderdelen konden namelijk niet onmiddellijk beantwoord worden, zoals de vraag hoeveel veroordelingen er de jongste tien jaar waren voor dergelijke misdrijven en in welke arrondissementen. Hij heeft me daarom gevraagd om me toe te spitsen op Antwerpen.

Mijnheer Van Hoorebeke, uw eerste vraag was hoeveel vervolgingen er waren tot het aanzetten van druggebruik de jongste tien jaren. De procureur des Konings deelt mij mee dat de statistische gegevens niet toelaten om een onderscheid te maken tussen de verschillende soorten van inbreuken op de drugwet. Op basis van die statistische gegevens is men ook niet in staat om een welafgelijnd antwoord te geven.

Het derde deel van uw vraag houdt verband met de constitutieve bestanddelen van het misdrijf. Bepaalt het bezit van waterpijpen, of vloeipapier voor jointsigaretten een constructief bestanddeel? Hier verwijs ik naar het antwoord dat ik gegeven heb aan collega Van Peel en collega Van Quickenborne. Het regeringsbeleid is er absoluut niet op gericht om jongeren en volwassenen aan te zetten tot het gebruiken van drugs. Het is samen met het vergemakkelijken van het druggebruik strafbaar op grond van artikel 3, § 2 van de drugwet van 1921. Het enkel bezit van waterpijpen, of speciaal vloeipapier voor jointsigaretten kan aanzien worden als een vergemakkelijken van of het aanzetten van het gebruik van drugs. Het kan dus vallen onder die bepaling, maar het is een loutere feitenkwestie. Het gecombineerde bezit van cannabis, waterpijpen of speciaal vloeipapier voor jointsigaretten is een drugmisdrijf in de zin van het genoemde artikel.

Ik herhaal echter dat beslissing tot het instellen van de vervolging behoort tot de bevoegdheid van het openbaar ministerie, afgezien van een desgevallend positief injunctierecht dat de minister kan aanwenden. Men probeert nu aan de hand van testprocedures daarin duidelijkheid af te dwingen. Dit zal de bonafide winkeliers – die zeker ook op de markt te vinden zijn – in staat stellen om de juiste krijtlijnen te trekken.

10.03 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Mijnheer de minister, ik moet vrede nemen met het feit dat de statistieken geen onderscheid kunnen maken. Dat zal dus ook voor de andere arrondissementen het geval zijn. Schriftelijke vragen zullen dan ook weinig uitsluitsel brengen.

Het feit dat men nu gaat vervolgen op basis van aanzetting tot druggebruik, is toch nieuw. Men moet dit allemaal plaatsen in wat professor De Ruyver en de persoonlijke adviseur van de eerste minister hebben gesteld. Het is een overgangperiode waarbij de partijen zich positioneren, enerzijds, op basis van de bestaande toestand gesteund op de huidige

drugwet en, anderzijds, op wat er op wettelijk vlak nog moet komen. Het zal in elk geval boeiend worden. Dit houdt uiteraard verband met de benadering van het hele probleem, namelijk het al dan niet tolereren en de overlast.

In welke mate zal dit prioritair zijn voor het parket? Zijn er daarover richtlijnen gegeven? Reageren de parketten wel op de juiste manier net nu het debat rond de drugwet in het vooruitzicht is?

Is dit wel de aangewezen manier om op dergelijke situaties te reageren? Zullen de andere parketten op basis daarvan vervolgen in het vooruitzicht van het debat dat hieromtrent in het Parlement zal gevoerd worden?

10.04 Minister Marc Verwilghen: Zoals ik u gezegd heb, heb ik de andere gegevens opgevraagd. Zodra ik deze in mijn bezit heb, zal ik u daarover berichten en kan er verder gezien worden in welke richting dit zal evolueren.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

11 Samengevoegde vraag en interpellatie van - de heer Bart Laeremans aan de minister van Justitie over "de versoepeling van de taalexamen voor de Brusselse magistraten" (nr. 4413)

- de heer Geert Bourgeois tot de minister van Justitie over "de functionele tweetaligheid in gerechtszaken" (nr. 756)

11 Question et interpellation jointes de

- M. Bart Laeremans au ministre de la Justice sur "l'assouplissement des examens linguistiques pour les magistrats bruxellois" (n° 4413)

- M. Geert Bourgeois au ministre de la Justice sur "le bilinguisme fonctionnel en matière judiciaire" (n° 756)

11.01 Geert Bourgeois (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, in het raam van een interpellatie over de problematiek van de taalwetgeving in gerechtszaken in Brussel zal ik niet nog eens de voorgeschiedenis herhalen van alle mogelijke pogingen die reeds ondernomen werden tot wijziging van de taalwetgeving. Wel wil ik nog eens herhalen dat men aan Franstalige zijde de facto eigenlijk meer en meer eentalige rechtbanken in Brussel organiseert. Het is zo dat de toegevoegde rechters buiten het toepassingsveld van de taalwetgeving vallen. Dit is ook zo voor de parketjuristen. Dit volstaat blijkbaar nog altijd niet. Men wil absoluut die taalwetgeving zelf onderuit halen. Na afsluiting van het ontwerp

om meer toegevoegde eentalige rechters te benoemen en na verzet van het Vlaams Parlement, zou u een koninklijk besluit ontworpen hebben waarbij 2 kennisniveaus zouden ingevoerd worden voor de taalwetgeving in gerechtszaken, een niveau dat een grondige kennis vereist en een niveau dat functionele kennis vereist.

Ik heb nog eens de moeite gedaan om het geheel nogmaals op een rijtje te zetten want dit is niet zo eenvoudig, alleszins niet voor mensen die niet betrokken waren bij de hele voorgeschiedenis. In de wet van 1935 waren er 2 niveaus opgenomen: één van voldoende kennis en één van grondige kennis. Het niveau van grondige kennis was vooral bedoeld voor Nederlandstaligen die een Franstalig diploma behaald hadden zodat zij als Nederlandstalig magistraat konden zetelen. Op vraag van de Vlamingen werd dit dubbelniveau afgeschaft bij de invoering van het gerechtelijk wetboek, zodat er vanaf 1970 eigenlijk maar één niveau meer is, met andere woorden, de wet spreekt over de kennis van de andere taal. Met het oog daarop kan een getuigschrift behaald worden. Het koninklijk besluit van 1970 bepaalt de voorwaarden waaraan men moet voldoen om dit getuigschrift van de andere taal te behalen: ten eerste, het lezen van een wettekst in de andere taal, ten tweede, het voeren van een gesprek over een dagelijks onderwerp en ten derde, het schrijven van een commentaar op een vonnis met behulp van wetboeken en woordenboeken. Het valt moeilijk anders te omschrijven dan dat hier in feite een functionele kennis vereist wordt. Dit is geen tweetaligheidsvereiste maar kennis van de andere taal, wat reeds functioneel is.

Wat de vereisten betreft in het uitvoeringsbesluit van de wet van 1970 meen ik dat dit kan onderschreven worden. Wat echter wel misloopt en waar recent nog eens de aandacht werd op gevestigd in een interview met professor emeritus Depauw van de VUB die stelt dat er wellicht een te strenge beoordeling gebeurt door de juryleden. Dit geldt alleszins voor de Franstalige juryleden. Volgens hem zouden de Nederlandstalige examinatoren nooit buiten het strikte schema gaan dat vastligt in het besluit van 1970. De Franstalige examinatoren daarentegen gaan echter wel verder. Na de lezing van een Franse tekst gaan zij over tot het stellen van vragen over juridische termen in het Frans maar op het gesprek over alledaagse zaken wordt zeer gedetailleerd ingegaan.

Wanneer een onderwerp uit het dagelijks leven wordt behandeld, dan gaan zij daar op een zeer gedetailleerde wijze op in. Ik wil het voorbeeld

geven van iemand die als hobby opgaf dat hij porselein verzamelt. Hij werd onmiddellijk uitgenodigd om verder te vertellen en uit te leggen hoe het porselein wordt gedateerd en dergelijke meer. Er bestaat dus veeleer een probleem van te streng examineren door Franstaligen van Nederlandstalige kandidaten. Als ik de slaagcijfers zie en rond mij kijk naar het gemiddelde niveau van de kennis van de andere taal, ben ik ook geneigd om dat te gaan geloven. Vandaar dat ik al vroeger gezegd heb en ik blijf daar bij en ik meen dat u ook in die richting wil gaan, dat er eigenlijk maar één wijziging zou moeten gebeuren en dat is dit examen toe te vertrouwen aan een objectieve instantie, met name het Selor, dat gewend is om dergelijke examens te organiseren en dat een niveau kan bepalen dat beantwoordt aan een wettelijke norm en uniform zou zijn voor alle examinandi.

Als ik het nu goed begrijp, wilt u op basis van een koninklijk besluit twee niveaus gaan invoeren en wilt u dat de korpsoversten een perfecte tweetaligheid zouden bewijzen en dat de andere magistraten blijk zouden geven van een functionele tweetaligheid. In zoverre u met dat koninklijk besluit de wet zou gaan wijzigen, denk ik dat dit absoluut niet kan, des te meer daar de wetgever in het jaar 1967 bij de invoering van het Gerechtelijk Wetboek expliciet de twee kennisniveaus heeft afgeschaft en teruggefallen is op één kennisniveau. Dit komt de facto eigenlijk neer - en ik ben geneigd professor Depauw daarin te volgen - op een functionele tweetaligheid. De wet voorziet nu alleen maar in een functionele tweetaligheid en ik denk dat u daar met een koninklijk besluit absoluut niet wegkomt. Ik ga mij daar dan ook tegen verzetten vanuit de bevoegdheid die wij hebben als parlementslid.

Mijn eerste vraag is, mijnheer de minister, of uw voornemen om bij koninklijk besluit twee kennisniveaus in te voeren verenigbaar is met de vigerende taalwetgeving in gerechtszaken. Ik heb u gezegd waarom ik meen dat dit niet het geval is.

Een tweede vraag heeft betrekking op de splitsing van de rechtbank in Brussel. De facto organiseert men eigenlijk een gesplitste rechtbank en de facto stopt men de rechtbank aan Franstalige zijde vol met eentaligen. Niettemin verzet men zich tegen een splitsing van de rechtbank. De enige oplossing die het u mogelijk zou maken om iets te wijzigen aan de taalwetgeving bestaat erin het gerechtelijk arrondissement Brussel te splitsen naar het model van de Brusselse balie, met Halle-Vilvoorde en Brussel-Nederlands aan de ene kant en Brussel-Frans, beperkt tot de 19 gemeenten,

aan de andere kant. Ik denk dat dit de enig mogelijke oplossing is en ik zou u nogmaals willen vragen welk standpunt u terzake inneemt. U weet ondertussen dat aan Nederlandstalige zijde stilaan alle partijen overtuigd zijn van de noodzaak daarvan. Een eminent lid van deze commissie heeft al gezegd dat de splitsing in de sterren geschreven staat en dat die er ooit moet komen. Het wordt dus hoog tijd dat u als minister daaromtrent een standpunt zou gaan innemen.

Ik kom tot mijn derde vraag. Er is niet veel nodig om een eventuele versoepeling van de taalwetgeving door te voeren. Deze taalwetgeving komt er nu op neer dat men zetelt in zijn eigen taal en dat men de zaken behandelt in de eigen taal. Door de specifieke situatie in Brussel, waar tal van stukken in de andere taal zijn opgesteld - dit geldt zowel langs Franstalige als langs Nederlandstalige kant - moet men een functionele kennis hebben om die stukken en die verklaringen te begrijpen. Hoe denkt u dat een versoepeling van de taalwetgeving - ik weet niet welke notie men dan nog van de andere taal zou moeten hebben - ertoe zou kunnen bijdragen om de gerechtelijke achterstand weg te werken? Het tegendeel is waar, denk ik; dit zou alleen maar leiden tot een vertraging, tot een nog grotere achterstand! Een aantal magistraten zou eenvoudigweg niet meer in staat zijn om te voldoen aan het meest elementaire dat van hen kan worden verwacht, namelijk het begrijpen van de stukken en de verklaringen die in het dossier zitten en die in de andere taal zijn opgesteld. Zij zouden hiertoe niet meer in staat zijn, wanneer zij alleen nog maar een summiere taalproef zouden moeten afleggen.

11.02 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, u en uw voorganger, gewezen minister De Clerck, maakten al heel wat bokkensprongen. Telkens werd u beiden teruggefloten, onder meer door de Vlaamse advocaten en door het Vlaams Parlement.

Inmiddels beseft men wel dat men in deze materie met dynamiet speelde.

Mijnheer de minister, wij stellen vast dat u het spel tactisch zeer handig speelde, in die zin dat u alvast één oppositiepartij monddood maakte. Immers, in uw voorstel dat bekend geraakte, nam u de logica over die de heer De Clerck er destijds op nahield. Ook hij sprak van een mindere taalkennis; een lightprocedure zoals dat destijds werd genoemd.

U gaat evenwel nog een heel eind verder, mijnheer de minister. De CVP stelde voor dat een derde de andere taal grondig zou spreken, een derde voldoende taalkennis zou hebben en dat een derde eentalig zou zijn. Volgens u moeten enkel de korpschefs grondig tweetalig zijn en mag de rest passief tweetalig zijn. Dat is verregaand en een enorme achteruitgang ten opzichte van de huidige situatie. Ik ben het volledig eens met de vorige spreker, in die zin dat zulks de tweetaligheid van de rechtbank op de helling zet, precies in een tweetalig arrondissement dat ook nog een groot deel van Halle-Vilvoorde behelst. Dit is niet te begrijpen.

Bovendien gaat het andermaal duidelijk om een eenzijdige toegeving aan de eisen van de Franstaligen, zonder dat aan de Vlaamse desiderata wordt gedacht. Ik denk bijvoorbeeld aan de onevenwichten bij het Hof van Cassatie, aan de splitsing en dergelijke. Alleen de eisen van de Franstaligen werden besproken en dit allemaal dankzij het fabeltje dat het vereiste niveau onbereikbaar hoog werd voor de meesten. De Franstaligen zijn erin geslaagd, door lang genoeg te liegen, dit examen als onmogelijk zwaar en onhaalbaar voor te stellen. Met de steun van Louis Michel is men er thans in geslaagd de huidige minister van Justitie slagzij te doen maken.

In De Standaard van vorige vrijdag las ik hierover een interessante beschouwing waaruit bleek dat niet zozeer het niveau op zichzelf en de wetgeving in se moesten worden gecontesteerd, maar wel de toepassing ervan, met name de wijze waarop de Vlaamse kandidaten veel moeilijker worden behandeld in vergelijking met de Franstaligen. Welnu, eerst moet hieraan iets worden gewijzigd, alvorens andere pistes te volgen.

Mijnheer de minister, kunt u de inhoud van dit op stapel staande koninklijk besluit verduidelijken? Welke gradaties zullen er worden ingebouwd en welke taalvereisten zouden gelden voor diverse functies? Ik denk aan de korpsoversten. De vraag is ook of dit zal gelden voor de raadsheren in Cassatie; welke vorm van tweetaligheid zal voor hen vereist zijn, te meer daar geweten is dat Franstalige magistraten aldaar Nederlandstalige dossiers behandelen. Welke norm zal terzake worden gehanteerd?

Welke is de wettelijke basis voor dergelijke ingrepen? Destijds werd gezocht om de wijzigingen bij wet aan te brengen, terwijl u nu via een koninklijk besluit de omgekeerde richting wil uitgaan. In de wet wordt geen onderscheid gemaakt, maar u voert een onderscheid in,

mijnheer de minister. Hierdoor gaat u diametraal in tegen de wet en volgens mij kan dat niet. Wanneer een vrederechter of aspirant-vrederechter vaststelt dat hij aan de vereisten in verband met een grondige taalkennis moet voldoen, terwijl een gewone magistraat hieraan niet moet voldoen, dan kan de eerste perfect discriminatie invoeren en erop wijzen dat er geen enkele wettelijke basis is om dit onderscheid te maken. Op basis van de lichtere procedure zou hij dan wel eens kunnen bekomen waarop hij aast.

Mijnheer de minister, hoe verantwoordt u het dat in een tweetalige rechtbank, in de tweetalige hoofdstad van het land, aan de meeste magistraten alleen een passieve taalkennis van de andere landstaal wordt gevraagd? In dat verband wens ik een vergelijking te maken met functies van een lager niveau, zoals loketbediende in een gemeente of politieagenten, met alle respect voor betrokkenen. Deze personen staan lager op de carrière ladder of op de sociale ladder, maar niettemin wordt van hen wel een grondige actieve kennis van de tweede landstaal vereist. Zij moeten meer kunnen dan louter en alleen een getuige verstaan: zij moeten personen kunnen beantwoorden en behelpen in hun taal. Is het niet merkwaardig dat personen die hoger op de carrière ladder staan, op hun niveau aan minder eisen moeten beantwoorden dan diegenen die zich lager op de carrière ladder bevinden?

Ten slotte, waarom wordt de bespreking van deze problematiek niet gekoppeld aan het debat over de splitsing van het gerechtelijk arrondissement? Ik ben bereid te praten over de taalvereisten als het debat daaraan wordt gekoppeld. Als men met twee eentalige rechtbanken zou werken, kan men daarover spreken, maar niet eerder.

11.03 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, u zult mij toelaten om een globaal antwoord te geven aan de twee vraagstellers.

Ik begin met het uitgangspunt. Dat is de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken, op basis waarvan een aantal magistraten, zowel van het parket als van de zetel, moeten aantonen dat ze kennis hebben van een andere taal dan die waarin zij de examens van doktor of licentiaat in de rechten hebben afgelegd. Deze wettelijke verplichting brengt problemen met zich op het vlak van de indienstneming van magistraten in het gerechtelijk arrondissement Brussel en vormt ook één van de hindernissen voor het wegwerken van de achterstand bij dit gerecht.

In artikel 43, § 5 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken, is bepaald dat in de rechtbank van eerste aanleg, in de arbeidsrechtbank en in de rechtbank van koophandel, die hun zetel hebben te Brussel, evenals in het parket van de procureur des Konings en in het parket van de arbeidsauditeur, ten minste één derde van de magistraten door hun diploma moeten bewijzen dat ze de examens van doktor of licentiaat in de rechten in het Nederlands hebben afgelegd. Ten minste één derde van de magistraten moeten door hun diploma bewijzen dat zij de examens van doktor in de rechten in het Frans hebben afgelegd. Bovendien moet twee derde van alle magistraten van elke rechtbank – zowel van de zetel als van het parket – het bewijs leveren van de kennis van de andere taal. In hetzelfde artikel wordt nader bepaald dat de Nederlandse en Franse rechtsplegingen steeds worden gevoerd door de magistraten die door hun diploma bewijzen dat zij de examens van doktor of licentiaat in de rechten respectievelijk in het Nederlands of het Frans hebben afgelegd. Dit betekent dat twee derden van de magistraten van de gerechten uit het arrondissement Brussel het bewijs van de kennis van de andere taal moeten leveren, terwijl zij met uitzondering van uiterst zeldzame gevallen waarin op grond van artikel 43, § 5, vierde en vijfde lid, de taal van de rechtspleging wordt gewijzigd, alleen dossiers mogen behandelen die betrekking hebben op een rechtspleging gevoerd in de taal van hun diploma.

Deze verplichting tot kennis van de andere taal heeft tot gevolg dat aan de magistraten de mogelijkheid wordt geboden kennis te nemen van stukken die in één van de beide landstalen zijn opgesteld, ongeacht de taal waarin de zaak wordt behandeld. Zij heeft ook tot gevolg dat de indienstneming van magistraten wordt bemoeilijkt wegens het gebrek aan kandidaten voor ambten die overeenkomstig de wet zijn voorbehouden aan kandidaten die in staat zijn het bewijs te leveren van de kennis van de andere taal.

Zelfs zonder invoering van het streven naar continuïteit in de openbare dienstverlening is het, gelet op de vaste rechtspraak van de Raad van State, niet mogelijk om eentalige kandidaten te benoemen. Ik ben daar trouwens ook niet toe overgegaan.

Het ontwerp van koninklijk besluit is erop gericht het taalexamen, bedoeld in artikel 43, quinquies van de wet op zodanige wijze te regelen dat de inhoud ervan in overeenstemming is met de kennis van die taal vereist voor de uitoefening van het ambt. Dat is de achterliggende filosofie. Het

ontwerp voorziet in de wijziging van het schriftelijk gedeelte van het examen ten aanzien van de kandidaten voor betrekkingen die niet noodzakelijkerwijze de kennis vereisen van de andere taal dan die waarin het diploma is behaald.

De specifieke ambten waarvoor de inhoud van het taalexamen ongewijzigd blijft, zijn omschreven in artikel 43, § 4, eerste lid, van de wet van 15 juni 1935, waarin wordt geformuleerd dat niemand in het arrondissement Brussel tot het ambt van voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg, van de rechtbank van koophandel of van de arbeidsarbeidsrechtbank, van procureur des Konings of van arbeidsauditeur, van werkend of plaatsvervangend vrederechter, van werkend of plaatsvervangend rechter in een politierechtbank of van toegevoegd rechter in het vredegerecht of een politierechtbank kan worden benoemd indien hij niet bewijst Nederlands en Frans te kennen. Artikel 43, § 4bis, tweede lid van dezelfde wet bepaalt dat in de politierechtbank te Brussel en te Halle-Vilvoorde één of meer werkende of toegevoegde rechters het bewijs van de kennis van het Frans als taal dienen te leveren. Voor alle andere ambten waarvoor de magistraten het bewijs van de kennis van de andere taal moeten leveren en waarop artikel 343, quinques van de wet van 1935 van toepassing is, wordt de inhoud van het schriftelijk gedeelte van het taalexamen vervangen door een vertaling van een vonnis of arrest gesteld in de taal waarop het examen betrekking heeft, in de taal waarin de betrokkene zijn examen als doktor of licentiaat in de rechten heeft afgelegd.

Het gebruik van juridische boeken, woordenboeken en wetboeken wordt in dit geval verboden. Het ontwerp van dit besluit is erop gericht de regels van het taalexamen aan te passen aan de vereisten van het ambt waarvoor de kennis van de andere taal vereist is, zonder wijzigingen aan te brengen aan het beginsel van de kennis van de andere taal in gevallen waarin dit wettelijk verplicht is. Om naargelang van het ambt te voorzien in verschillende examens, moet de wet niet worden gewijzigd. Het is immers zo dat artikel 8 van het koninklijk besluit van 9 september 1935 tot regeling van het examen waarbij de licentiaten in het notariaat in de gelegenheid worden gesteld te bewijzen dat zij in staat zijn de voorschriften van de wet op het gebruik van de talen in gerechtszaken na te leven, op dezelfde grondslag van artikel 43quinques van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van talen in gerechtszaken voorziet in een examen betreffende de grondige kennis van de ene of de andere landstaal, alsook dat overeenkomstig artikel 10 ervan, een examen

over de toereikende kennis van de taal moet worden afgelegd.

Volledigheidshalve zeg ik erbij dat het de bedoeling zou zijn om deze examens ook te laten organiseren door Selor zoals dit ook voor ambtenaren het geval is. Sta mij ook toe om even te verwijzen naar de rechtsleer, Het Taalgebruik in Gerechtszaken van Bindemans. De rechtsleer stelt dat die werkwijze geenszins in strijd is met de bepalingen van de wet op grond waarvan de Koning gemachtigd is de stof van het examen te bepalen zonder voor te schrijven dat deze stof dezelfde is voor alle examinandi, ongeacht of zij in aanmerking wensen te komen voor een benoeming in het Vlaamse of het Waalse landsgedeelte of in één van de Brusselse kantons.

Ik zal geen ontwerp van besluit aan de Koning voorleggen waarvan ik meen dat het onwettig is. Bovendien staat vast dat men zal moeten wachten op het advies van de Raad van State waaraan ik mij in ieder geval zal moeten spiegelen. De bewering dat de Franstaligen blijven weigeren in Brussel Nederlands te leren, kan ik dus niet ex officio bijtreden. Die uitspraak laat ik voor uw rekening. Tot op heden is er binnen de regering geen sprake van een opsplitsing van het arrondissement Brussel. Verder heb ik daarop geen commentaar meer en zeg ik enkel dat ik voor het koninklijk besluit zoals het thans in ontwerpvorm werd ingediend, zal afwachten tot ik ook het advies van de Raad van State zal hebben gekregen. Dat zal ik hoe dan ook moeten nakomen.

11.04 Geert Bourgeois (VU&ID): Mijnheer de minister, u hebt een zeer omstandig antwoord gegeven dat voor een groot deel bestond uit het in herinnering brengen van de wettelijke bepalingen terzake. Ik ga daar niet verder op in. De kern van de zaak ligt hierin dat de wet van 1935 al dan niet toestaat om in een ander kennisniveau te voorzien. De minister beweert van wel maar heeft mij niet overtuigd. Ik zal ook uitkijken naar het advies van de Raad van State daaromtrent. In ieder geval kan ik nu reeds zeggen dat naar mijn mening de vergelijking met wat voor de notarissen bestaat niet opgaat omdat in de wet op het notariaat precies 2 kennisniveaus opgenomen zijn. Dit is niet het geval voor de taalwetgeving in gerechtszaken voor magistraten. Voor het notariaat bepaalt de wet dat er 2 kennisniveaus zijn, een volstreekte tweetaligheid en een functionele tweetaligheid. Op grond daarvan kan geen argument gevonden worden en wat mij betreft, blijf ik erbij dat in de huidige situatie het koninklijk besluit dat u wenst uit te vaardigen, in

strijd is met de wet van 1935. In die zin heb ik ook een motie ingediend om naast de vraag om de examens verder door Selor te laten organiseren - waarmee u het eens bent-, dring ik ook aan op de splitsing van het gerechtelijk arrondissement Brussel en vraag ik u tevens u ervan te weerhouden om bij koninklijk besluit de wet van 1935 te wijzigen.

11.05 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik heb ook een motie maar heb nog niet de mogelijkheid gehad om deze in te dienen. Na mijn korte repliek zal ik dit onmiddellijk doen. Ik stel vast dat de minister inderdaad veel verder gaat dan het oorspronkelijk ontwerp De Clerck tijdens de vorige legislatuur en waarbij men enkel nog voor de korpsverste de grondige kennis wenst voor te behouden. De Franstaligen worden hiermede meer dan royaal op hun wenken bediend en het breekijzer om ooit nog werk te maken van wat volgens collega Erdman in de sterren geschreven staat, wordt hiermee weggegooid. Dit is net zoals bij Lambermont. De Franstaligen krijgen alles en nadien wordt elke beweging in een betere richting onmogelijk gemaakt.

De Franstaligen krijgen alles en nadien wordt elke beweging in een betere richting onmogelijk gemaakt. Dit vind ik verregaand.

Vervolgens stel ik vast dat de minister zich baseert op artikel 43 en dus een beperkt aantal mensen opsomt, zoals de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg en van de politierechtbank, en niet van de raadsheren in Cassatie die dan wel in de andere taal zullen moeten wijzen. Ook dit is verregaand omdat de logica voor deze mensen niet wordt doorgetrokken. Het betekent dat binnenkort iemand met een zeer lichte of passieve kennis van onze taal, Nederlandstalige arresten zal mogen schrijven.

Bovendien is er in de wetgeving geen basis te vinden om dergelijk onderscheid te maken. U baseert zich louter op het feit dat dit in een ander artikel staat. De termen van de wet zijn echter gelijkaardig: een voorzitter van een politierechtbank, of een procureur kan niet benoemd worden indien hij niet bewijst Nederlands en Frans te kennen. Ook voor de andere magistraten staat er dat het bewijs moet worden geleverd van kennis van de Nederlandse en de Franse taal. De wettekst zegt over beide categorieën hetzelfde. U wil een onderscheid inbouwen dat op fictie gebaseerd is. Ik ben er zeker van dat de Raad van State u ongelijk zal

geven, indien niet in wetgevende zaken, dan toch in administratieve zaken.

Ik vermoed dat niet weinigen zich zullen geroepen voelen om dit te laten vernietigen voor de Raad van State, en met reden.

Wij dienen dan ook een motie in om niet tot deze uitholling van de wet te komen.

Moties

Motions

Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.

En conclusion de cette discussion les motions suivantes ont été déposées.

Een motie van aanbeveling werd ingediend door de heren Geert Bourgeois en Karel Van Hoorebeke en luidt als volgt:

"De Kamer,
gehoord de interpellatie van de heer Geert Bourgeois
en het antwoord van de minister van Justitie,
beveelt de minister aan
1. de organisatie van het examen "getuigschrift kennis andere taal" in gerechtszaken aan Selor op te dragen;
2. het gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde te splitsen in een gerechtelijk arrondissement Brussel(N)-Halle-Vilvoorde enerzijds en Brussel(F) anderzijds;
3. zich te onthouden van een wijziging van de taalwetgeving in gerechtszaken door middel van een koninklijk besluit."

Une motion de recommandation a été déposée par MM. Geert Bourgeois et Karel Van Hoorebeke et est libellée comme suit:

"La Chambre,
ayant entendu l'interpellation de M. Geert Bourgeois
et la réponse du ministre de la Justice,
recommande au ministre
1. de confier au Selor l'organisation de l'examen en vue de l'obtention d'une "attestation de connaissance de l'autre langue en matière judiciaire";
2. de scinder l'arrondissement judiciaire de Bruxelles-Hal-Vilvorde en un arrondissement Bruxelles(N)Hal-Vilvorde, d'une part, et Bruxelles(F), d'autre part;
3. de s'abstenir de modifier la législation linguistique en matière judiciaire au moyen d'un arrêté royal."

Een motie van aanbeveling werd ingediend door

de heer Bart Laeremans en luidt als volgt:

“De Kamer,
gehoord de interpellatie van de heer Geert
Bourgeois
en het antwoord van de minister van Justitie,
vraagt de regering
- zo snel mogelijk werk te maken van de splitsing
van het Brussels gerecht naar het model van de
balie;
- in afwachting geen sluikse pogingen te
ondernemen om de taalwet in gerechtszaken uit te
hollen.”

Une motion de recommandation a été déposée
par M. Bart Laeremans et est libellée comme suit:

“La Chambre,
ayant entendu l'interpellation de M. Geert
Bourgeois
et la réponse du ministre de la Justice,
demande au gouvernement
- de s'atteler le plus rapidement possible à la
scission de la Justice bruxelloise, sur le modèle de
la scission du barreau bruxellois;
- dans l'attente de cette scission, de ne pas
entreprendre de tentative larvée de vider la
législation linguistique de sa substance.”

Een eenvoudige motie werd ingediend door
mevrouw Fauzaya Talhaoui en de heer Hugo
Coveliers.

Une motion pure et simple a été déposée par
Mme Fauzaya Talhaoui et M. Hugo Coveliers.

Over de moties zal later worden gestemd. De
bespreking is gesloten.
Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement.
La discussion est close.

*De openbare commissievergadering wordt
gesloten om 18.09 uur.*

*La réunion publique de commission est levée à
18.09 heures.*

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

BEKNOPT VERSLAG

COMPTE RENDU ANALYTIQUE

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

COMMISSION DE LA JUSTICE

dinsdag

mardi

17-04-2001

17-04-2001

14:15 uur

14:15 heures

INHOUD

Vraag van mevrouw Géraldine Pelzer-Salandra aan de minister van Justitie over "de moeilijkheden waaraan de leden van de Executieve van de Moslims in België het hoofd moeten bieden" (nr. 4348)

Sprekers: **Géraldine Pelzer-Salandra, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Vraag van mevrouw Simonne Creyf aan de minister van Justitie over "het Penitentiair Onderzoeks- en Klinisch Observatiecentrum en de taalkaders" (nr. 4367)

Sprekers: **Simonne Creyf, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Vraag van mevrouw Fientje Moerman aan de minister van Justitie over "de opvang en behandeling van geïnterneerden" (nr. 4371)

Sprekers: **Fientje Moerman**

Vraag van de heer Geert Bourgeois aan de minister van Justitie over "het gebrek aan speurders voor de (pro-actieve) bestrijding van informaticacriminaliteit" (nr. 4379)

Sprekers: **Geert Bourgeois, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Samengevoegde vragen van
- de heer Geert Bourgeois aan de minister van Justitie over "zijn voornemen om gevangenisdirecteurs te bestraffen bij overschrijding van het gevangenispopulatiequotum" (nr. 4382)

- de heer Bart Laeremans aan de minister van Justitie over "zijn voornemen om gevangenisdirecteurs strafrechtelijk te sanctioneren bij overbevolking" (nr. 4412)

Sprekers: **Geert Bourgeois, Bart Laeremans, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Samengevoegde vragen van
- de heer Hugo Coveliers aan de minister van Justitie over "de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers" (nr. 4360)

- de heer Jan Mortelmans aan de minister van Justitie over "de wet op de kansspelen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers" (nr. 4415)

Sprekers: **Hugo Coveliers**, voorzitter van de VLD-fractie, **Jan Mortelmans, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Vraag van de heer Servais Verherstraeten aan de minister van Justitie over "de wetgeving inzake bewakingscamera's" (nr. 4384)

Sprekers: **Servais Verherstraeten, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

SOMMAIRE

Question de Mme Géraldine Pelzer-Salandra au ministre de la Justice sur "les problèmes rencontrés par les membres de l'Exécutif des musulmans de Belgique" (n° 4348)

Orateurs: **Géraldine Pelzer-Salandra, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

Question de Mme Simonne Creyf au ministre de la Justice sur "le Centre pénitentiaire de Recherche et d'Observation clinique et les cadres linguistiques" (n° 4367)

Orateurs: **Simonne Creyf, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

Question de Mme Fientje Moerman au ministre de la Justice sur "l'accueil et le traitement de personnes internées" (n° 4371)

Orateurs: **Fientje Moerman**

Question de M. Geert Bourgeois au ministre de la Justice sur "le manque d'enquêteurs pour la lutte (pro-active) de la criminalité informatique" (n° 4379)

Orateurs: **Geert Bourgeois, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

Questions jointes de
- M. Geert Bourgeois au ministre de la Justice sur "son intention de sanctionner les directeurs de prison en cas de dépassement du quota prévu pour la population carcérale" (n° 4382)

- M. Bart Laeremans au ministre de la Justice sur "son intention de sanctionner les directeurs de prison en cas de surpopulation" (n° 4412)

Orateurs: **Geert Bourgeois, Bart Laeremans, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

Questions jointes de
- M. Hugo Coveliers au ministre de la Justice sur "la loi du 7 mai 1999 sur les jeux de hasard, les établissements de jeux de hasard et la protection des joueurs" (n° 4360)

- M. Jan Mortelmans au ministre de la Justice sur "la loi sur les jeux de hasard, les établissements de jeux de hasard et la protection des joueurs" (n° 4415)

Orateurs: **Hugo Coveliers**, président du groupe VLD, **Jan Mortelmans, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

Question de M. Servais Verherstraeten au ministre de la Justice sur "la législation relative aux caméras de surveillance" (n° 4384)

Orateurs: **Servais Verherstraeten, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

Vraag van de heer Geert Bourgeois aan de minister van Justitie over "het experiment in het Brusselse Hof van Beroep met de actieve rechter" (nr. 4393)	10	Question de M. Geert Bourgeois au ministre de la Justice sur "l'expérience de la Cour d'appel de Bruxelles consistant à faire jouer un rôle actif au juge" (n° 4393)	10
<i>Sprekers:</i> Geert Bourgeois, Marc Verwilghen , minister van Justitie		<i>Orateurs:</i> Geert Bourgeois, Marc Verwilghen , ministre de la Justice	
Samengevoegde vragen van	11	Questions jointes de	11
- de heer Geert Bourgeois aan de minister van Justitie over "de toestand in het Antwerpse parket" (nr. 4395)	11	- M. Geert Bourgeois au ministre de la Justice sur "la situation au sein du parquet d'Anvers" (n° 4395)	11
- de heer Bart Laeremans aan de minister van Justitie over "de schrijnende situatie bij het Antwerpse parket" (nr. 4414)	11	- M. Bart Laeremans au ministre de la Justice sur "la situation pénible au parquet d'Anvers" (n° 4414)	11
- de heer Tony Van Parys aan de minister van Justitie over "het open conflict tussen het parket van Antwerpen en de minister van Justitie" (nr. 4417)	11	- M. Tony Van Parys au ministre de la Justice sur "le conflit ouvert entre le parquet d'Anvers et le ministre de la Justice" (n° 4417)	11
<i>Sprekers:</i> Geert Bourgeois, Bart Laeremans, Tony Van Parys, Marc Verwilghen , minister van Justitie		<i>Orateurs:</i> Geert Bourgeois, Bart Laeremans, Tony Van Parys, Marc Verwilghen , ministre de la Justice	
Vraag van de heer Karel Van Hoorebeke aan de minister van Justitie over "de vervolging van de grow shop in Antwerpen" (nr. 4407)	18	Question de M. Karel Van Hoorebeke au ministre de la Justice sur "la poursuite à l'encontre des exploitants du grow shop à Anvers" (n° 4407)	18
<i>Sprekers:</i> Karel Van Hoorebeke, Marc Verwilghen , minister van Justitie		<i>Orateurs:</i> Karel Van Hoorebeke, Marc Verwilghen , ministre de la Justice	
Samengevoegde vraag en interpellatie van	19	Question et interpellation jointes de	19
- de heer Bart Laeremans aan de minister van Justitie over "de versoepeling van de taalexamen voor de Brusselse magistraten" (nr. 4413)	19	- M. Bart Laeremans au ministre de la Justice sur "l'assouplissement des examens linguistiques pour les magistrats bruxellois" (n° 4413)	19
- de heer Geert Bourgeois tot de minister van Justitie over "de functionele tweetaligheid in gerechtszaken" (nr. 756)	19	- M. Geert Bourgeois au ministre de la Justice sur "le bilinguisme fonctionnel en matière judiciaire" (n° 756)	19
<i>Sprekers:</i> Geert Bourgeois, Bart Laeremans, Marc Verwilghen , minister van Justitie		<i>Orateurs:</i> Geert Bourgeois, Bart Laeremans, Marc Verwilghen , ministre de la Justice	
<i>Moties</i>	22	<i>Motions</i>	22

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

van

DINSDAG 17 APRIL 2001

14:15 uur

COMMISSION DE LA JUSTICE

du

MARDI 17 AVRIL 2001

14:15 heures

De vergadering wordt geopend om 14.30 uur door de heer Tony Van Parys, voorzitter.

La séance est ouverte à 14.30 heures par M. Tony Van Parys, président.

01 Vraag van mevrouw **Géraldine Pelzer-Salandra** aan de minister van Justitie over "de moeilijkheden waaraan de leden van de Executieve van de Moslims in België het hoofd moeten bieden" (nr. 4348)

01 Question de Mme **Géraldine Pelzer-Salandra** au ministre de la Justice sur "les problèmes rencontrés par les membres de l'Exécutif des musulmans de Belgique" (n° 4348)

01.01 **Géraldine Pelzer-Salandra** (ECOLO-AGALEV): De leden van de Executieve van de Moslims van België beschikken over te weinig tijd om hun taken naar behoren te vervullen. Enkel de voorzitter van de Executieve heeft een specifiek statuut. Momenteel wordt de legitimiteit van die Raad ter discussie gesteld door sommige extremistische groeperingen die de geloofwaardigheid ervan trachten te ondermijnen. Men zou sommige leden van de Executieve een specifiek statuut moeten toekennen. U heeft er zich toe verbonden drie voltijdse medewerkers, namelijk twee universitaire secretarissen en een boekhouder, te financieren. Die lofwaardige inspanning is echter ontoereikend, temeer daar de tenuitvoerlegging van die beslissing enige tijd in beslag zal lijken te nemen. Aangezien die drie betrekkingen los staan van het mandaat van sommige leden van de Executieve, bieden zij geen oplossing voor het probleem van de legitimiteit. Drie extra voltijdse krachten zijn nodig om de Executieve te professionaliseren. Wat zijn uw intenties dienaangaande?

01.01 **Géraldine Pelzer-Salandra** (ECOLO-AGALEV) : Les membres de l'Exécutif des Musulmans de Belgique rencontrent des problèmes de manque de temps pour l'exercice de leur mission, seul leur président bénéficiant d'un statut spécifique. Or, actuellement, la légitimité de ce Conseil est remise en cause par un travail de sape mené par certaines franges extrémistes. L'octroi à certains membres de l'Exécutif d'un statut spécifique s'impose. Vous avez pris l'engagement de financer trois temps pleins – deux secrétaires universitaires et un comptable. Cet effort est louable mais insuffisant, et ce d'autant plus que la mise en œuvre de cette décision s'annonce lente. Par ailleurs, ces trois emplois étant sans liaison avec le mandat de certains membres de l'Exécutif, ils laissent en suspend le problème de la légitimité. Trois temps pleins supplémentaires seraient nécessaires pour assurer la professionnalisation de l'Exécutif. Quelles sont vos intentions à ce sujet ?

01.02 Minister **Marc Verwilghen** (*Frans*): De werkingskosten van de Executieve van de Moslims van België worden momenteel gedekt door een subsidie die in de begroting van het ministerie van Justitie is opgenomen. Gevraagd werd die subsidie van 24,2 tot 28 miljoen op te trekken, maar dat verzoek zal pas na de goedkeuring van de aangepaste begroting kunnen worden ingewilligd.

01.02 **Marc Verwilghen**, ministre (*en français*) : Jusqu'à présent, les frais de fonctionnement de l'Exécutif des Musulmans de Belgique sont couverts par un subside inscrit au budget du ministère de la Justice. Une demande d'augmentation de ce subside de 24,2 millions à 28 millions a été formulée, mais elle ne pourra être mise en œuvre qu'après approbation du budget ajusté.

De drie extra voltijdse medewerkers waarvoor die verhoging werd gevraagd, zouden de werklust voor de leden van de Executieve moeten verlichten. Het komt mij echter niet toe toezicht uit te oefenen op de banden tussen de leden van de Executieve en de personeelsleden.

De Executieve behoort zelf de diverse posten van haar begroting in te vullen.

De personeelsbehoeften van de Executieve zullen in 2002 worden herbekeken. Het zal echter niet mogelijk zijn alle leden van de Executieve een bezoldigd statuut te verlenen. De kandidaten voor een post binnen de Executieve waren van die situatie op de hoogte.

01.03 **Géraldine Pelzer-Salandra** (ECOLO-AGALEV): U wil de situatie wel degelijk verbeteren. Die maatregelen zullen echter pas over enkele maanden uitwerking hebben. In de praktijk hebben de betrokkenen het zeer moeilijk. Ook al wisten zij dat zij daarvoor niet zouden worden bezoldigd, toch worden zij vandaag met een onoverkomelijke werklust geconfronteerd. De minister bedoelt het wel goed, maar een en ander valt toch wat magertjes uit.

01.04 Minister **Marc Verwilghen** (*Frans*): In de begroting die ik had ingediend had ik daarvoor 46 miljoen uitgetrokken. Dat bedrag werd niet toegekend. Het ware interessant na te gaan wie zich daartegen heeft verzet.

Het incident is gesloten.

02 **Vraag van mevrouw Simonne Creyf aan de minister van Justitie over "het Penitentiair Onderzoeks- en Klinisch Observatiecentrum en de taalkaders"** (nr. 4367)

02.01 **Simonne Creyf** (CVP): In het *Belgisch Staatsblad* van 28 maart jongstleden wordt het taalkader van het Penitentiair Onderzoeks- en Klinisch Observatiecentrum (POKO) voor het niveau 1 vastgesteld op 55F en 45N. Gaat het hier om een vergissing? Wat is hiervoor de verantwoording?

02.02 Minister **Marc Verwilghen** (*Nederlands*): Op basis van art. 43 van de wet van 18 juli 1966 heeft de Vaste Commissie voor taaltoezicht een advies uitgebracht waarbij rekening gehouden wordt met het aantal te behandelen zaken. Volgens de Raad van State moeten de taalkaders instaan voor een vlotte afhandeling van de zaken in functie van het aantal dossiers. Het POKO is nog niet operationeel zodat er nog geen gegevens zijn over de werklust. Op basis van

Les trois temps pleins pour lesquels cette augmentation a été attribuée doivent soulager la charge de travail qui s'impose aux membres de l'Exécutif. Toutefois, il ne m'appartient pas de surveiller le lien existant entre les membres de l'Exécutif et les membres du personnel.

C'est à l'Exécutif qu'il revient de remplir les différents postes de son budget.

Les besoins en personnel de l'Exécutif seront réévalués en 2002. Cependant, tous les membres de l'Exécutif ne pourront pas être rétribués. Les candidats à un poste au sein de l'Exécutif étaient informés de cette situation.

01.03 **Géraldine Pelzer-Salandra** (ECOLO-AGALEV) : Votre intention est effectivement d'améliorer la situation. Mais ces mesures ne sortiront leurs effets que dans quelques mois. Sur le terrain, ces personnes sont dans une situation très difficile. Même s'ils savaient qu'ils ne seraient pas rétribués, elles sont aujourd'hui confrontées à une charge insurmontable. Les intentions sont là, mais c'est tout de même un peu léger.

01.04 **Marc Verwilghen**, ministre (*en français*) : Lorsque j'ai déposé le budget, j'avais prévu 46 millions. Ils n'ont pas été octroyés. Il faudrait voir de qui provient le blocage.

L'incident est clos.

02 **Question de Mme Simonne Creyf au ministre de la Justice sur "le Centre pénitentiaire de Recherche et d'Observation clinique et les cadres linguistiques"** (n° 4367)

02.01 **Simonne Creyf** (CVP): Le *Moniteur Belge* du 28 mars dernier a fixé le cadre linguistique du Centre pénitentiaire de Recherche et d'Observation clinique à 55F et 45N. S'agit-il d'une erreur ? Comment justifiez-vous ces chiffres ?

02.02 **Marc Verwilghen**, ministre (*en néerlandais*) : Sur la base de l'article 43 de la loi du 18 juillet 1966, la commission permanente de contrôle linguistique a rendu un avis tenant compte du nombre d'affaires à traiter. Le Conseil d'Etat estime que les cadres linguistiques doivent permettre un traitement rapide des affaires en fonction de leur nombre.

Le CPROC n'est pas encore opérationnel, de sorte

het gemiddelde van de dagelijkse bevolking komen we tot een verhouding van 46,36 procent Nederlandstaligen en 53,60 procent Franstaligen. Daarom heeft de Vaste Commissie voor taaltoezicht gunstig geadviseerd voor een verhouding 55 Franstaligen en 45 procent Nederlandstaligen, die eventueel kan worden herzien.

02.03 Simonne Creyf (CVP): Ik ben verrast door die cijfers. Er zouden dus meer Franstalige zware misdadigers zijn. Zal men nu voortaan taalkaders vastleggen op basis van het aantal dossiers? Ik vind dat onaanvaardbaar.

02.04 Minister Marc Verwilghen (Nederlands): Een taalkader moet beantwoorden aan het werkvolume. Bovendien heeft de Vaste Commissie een advies uitgebracht om die verhouding goed te keuren, goed wetende dat een aanpassing mogelijk is.

02.05 Simonne Creyf (CVP): Men voert hier dus een nieuw principe in. Wordt dit veralgemeend voor andere taalkaders voor andere aangelegenheden?

Het incident is gesloten.

03 Vraag van mevrouw Fientje Moerman aan de minister van Justitie over "de opvang en behandeling van geïnterneerden" (nr. 4371)

03.01 Fientje Moerman (VLD): In de media verschenen onheilspellende berichten over de opvang en behandeling van geïnterneerden. In de afdeling psychiatrie van de Nieuwe Wandeling te Gent verblijven 90 geïnterneerden, terwijl maar 17 plaatsen voorzien zijn voor geestesgestoorde veroordeelden.

De Gentse situatie zou vergelijkbaar zijn met andere gevangenissen. Vooral in Vlaanderen heerst een schrijnend tekort aan eenheden gespecialiseerd in gerechtspsychiatrie. Van 3000 gedetineerden worden er 750 niet behoorlijk behandeld. Is de weergegeven verhouding wat de Gentse gevangenis betreft correct en kan ze geëxtrapoleerd worden naar het geheel der Belgische gevangenissen? Zal u op korte termijn ingrijpen om de Gentse situatie te verbeteren? Hoe ver staat het met het aangekondigde nieuwe zorgcircuit voor geïnterneerden. Wat zal u in de toekomst nog ondernemen om de situatie verder te verbeteren?

Minister **Marc Verwilghen,:** (Nederlands) Binnen

qu'aucune donnée concernant la charge de travail n'est disponible. Sur la base de la moyenne de la population quotidienne, nous obtenons un rapport de 46,36%N et de 53,6%F. C'est la raison pour laquelle la commission permanente de contrôle linguistique a rendu un avis favorable au rapport de 55Fet 45N. Ces chiffres pourraient éventuellement être modifiés.

02.03 Simonne Creyf (CVP): Ces chiffres me surprennent. Le nombre de grands criminels francophones serait donc plus important. Les cadres linguistiques seront-ils désormais déterminés en fonction du nombre de dossiers ? C'est inacceptable à mes yeux.

02.04 Marc Verwilghen , ministre (en néerlandais) : Un cadre linguistique doit de répondre au volume de travail. En outre, la CPCL a rendu un avis visant à approuver ce cadre, sachant très bien qu'une adaptation est possible

02.05 Simonne Creyf (CVP): On introduit donc ici un nouveau principe.Ce principe sera-t-il étendu à d'autres cadres linguistiques et pour d'autres matières ?

L'incident est clos.

03 Question de Mme Fientje Moerman au ministre de la Justice sur "l'accueil et le traitement de personnes internées" (n° 4371)

03.01 Fientje Moerman (VLD): Les médias ont publié de sinistres communiqués sur l'accueil et le traitement dont font l'objet des personnes internées. La section de psychiatrie de l'établissement « Nieuwe Wandeling », à Gand, héberge 90 personnes internées alors que 17 places seulement sont prévues pour des condamnés déficients mentaux.

La situation à Gand serait comparable à celle d'autres prisons. En Flandre surtout, on observe un manque flagrant d'unités spécialisées en psychiatrie judiciaire. Sur 3000 détenus, 750 ne sont pas correctement traités. La proportion citée pour la prison de Gand est-elle conforme à la réalité et vaut-elle pour l'ensemble des prisons belges ? Interviendrez-vous à court terme pour améliorer la situation à Gand? Où en est le nouveau circuit de soins annoncé pour les personnes internées ? Quelles autres démarches entreprendrez-vous à l'avenir pour continuer à améliorer la situation ?

03.02 Marc Verwilghen, ministre (en néerlandais):

de strafinrichtingen verblijven 733 patiënten. Betreffende de geïnterneerden die niet in een instelling verblijven, afhankelijk van het directoraat-generaal, kan ik nog geen cijfers voorleggen. De afdeling te Gent is inderdaad compleet overbevolkt met 89 geïnterneerden voor 17 plaatsen. De geïnterneerden waarvoor geen plaats is in de psychiatrische afdeling, verblijven doorgaans op de cellulaire afdeling, maar ze nemen overdag deel aan de activiteiten van hun doelgroep.

Les établissements pénitentiaires comptent 733 patients. Je ne peux encore fournir aucun chiffre concernant les personnes internées qui ne résident pas dans un établissement dépendant de la direction générale. Il est exact que la section de Gand est véritablement surpeuplée, avec 89 personnes internées pour 17 places. Les personnes internées pour qui il ne reste plus de place dans la section psychiatrique, résident généralement dans la section cellulaire mais elles participent, pendant la journée, aux activités de leur groupe-cible.

In februari werd een werkgroep opgericht binnen het Hoofdbestuur voor de strafinrichtingen teneinde concrete voorstellen uit te werken met betrekking tot de personele en materiële omkadering van de geïnterneerden. De eerste resultaten worden eind juni verwacht. Verder is het project van de zorgcircuits gelanceerd. Daartoe werden 90 plaatsen gezocht in psychiatrische ziekenhuizen. Met verschillende klinieken werd reeds een principeakkoord bereikt. Mijn begroting voorziet in 30 miljoen om een eerste pilootproject dit jaar nog concrete invulling te geven. Het samenwerkingsakkoord met de andere ministeries moet een kader bieden aan de verzorging van niet gevaarlijke geïnterneerden in gewone psychiatrische klinieken. Mijn medewerkers onderzoeken aan welk profiel de geïnterneerden moeten voldoen om in aanmerking te komen. Verder is dit jaar een project gestart om personeel aan te trekken met een meer aangepast profiel. Daarnaast werden stappen ondernomen om het kader van de psychosociale diensten in de strafinrichtingen uit te breiden.

Un groupe de travail a été créé en février au sein de l'administration principale des établissements pénitentiaires pour élaborer des propositions concrètes concernant l'encadrement matériel et personnel des patients internés. Les premiers résultats sont attendus pour la fin juin. Le projet des circuits de soins a en outre été lancé. 90 places sont recherchées à cette fin dans les hôpitaux psychiatriques. Un accord de principe a déjà été conclu avec différentes cliniques. Mon budget prévoit 30 millions pour concrétiser, cette année encore, un premier projet pilote. L'accord de coopération avec les autres ministères doit offrir un cadre pour les soins à apporter aux personnes détenues non dangereuses résidant dans des cliniques psychiatriques ordinaires. Mes collaborateurs étudient le profil auquel doivent correspondre les personnes détenues pour pouvoir être prises en considération. Cette année, un projet a par ailleurs été lancé pour recruter du personnel présentant un profil plus approprié. Des démarches ont en outre été entreprises pour élargir le cadre des services psychiatriques dans les établissements pénitentiaires.

Tenslotte wordt gedacht aan een doorgedreven samenwerking met de sector van de psychiatrische zorgverlening, of zelfs aan privatisering. De mogelijkheden op materieel en budgettair vlak worden onderzocht.

On envisage enfin une collaboration poussée avec le secteur des soins psychiatriques ou même une privatisation. Les possibilités matérielles et budgétaires sont à l'étude.

Het incident is gesloten

L'incident est clos.

04 Vraag van de heer Geert Bourgeois aan de minister van Justitie over "het gebrek aan speurders voor de (pro-actieve) bestrijding van informaticacriminaliteit" (nr. 4379)

04 Question de M. Geert Bourgeois au ministre de la Justice sur "le manque d'enquêteurs pour la lutte (pro-active) de la criminalité informatique" (n° 4379)

04.01 Geert Bourgeois (VU&ID): Volgens het Comité- P zijn er te weinig speurders om de informaticacriminaliteit te bestrijden. Is dit correct? Hoeveel speurders maken deel uit van de federale en lokale eenheden? Hoeveel vacatures zijn er?

04.01 Geert Bourgeois (VU&ID): Selon le comité P, le nombre d'enquêteurs n'est pas suffisant pour combattre la criminalité informatique. Ces informations sont-elles exactes ? Combien d'enquêteurs font partie des unités fédérales et locales ? Combien y a-t-il de postes vacants ?

Is het juist dat speurders van de lokale eenheden

Est-il exact que les enquêteurs des unités locales

aarzelen om naar de federale eenheid over te stappen omdat ze daar minder zullen verdienen?

hésitent à rejoindre l'unité fédérale car ils y seraient moins bien rémunérés ?

Is het juist dat er in het Nationaal Instituut voor de criminalistiek geen ICT-departement bestaat, waardoor speurders een beroep moeten doen op buitenlandse privé-laboratoria? Hoe vaak gebeurde dit al en wat was de kostprijs hiervan? Hoe zal de minister dit probleem oplossen?

Est-il exact qu'il n'existe pas de département ICT au sein de l'Institut national de criminalistique, ce qui obligerait les enquêteurs à faire appel à des laboratoires privés étrangers ? Combien de fois cela s'est-il produit et quel en a été le coût ? Comment le ministre compte-t-il résoudre ce problème ?

04.02 Minister **Marc Verwilghen** (*Nederlands*): De nieuw opgerichte *Federal Computer Crime Unit* (FCCU) is bezig met een behoeftestudie, die moet uitmonden in een voorstel van de verdere uitbouw van de onderzoekscapaciteit van regionale units.

04.02 **Marc Verwilghen**, ministre (*en néerlandais*) : La *Federal Computer Crime Unit* (FCCU), nouvellement constituée, mène pour l'instant une étude des besoins qui devra déboucher sur une proposition visant à étendre la capacité d'investigation des unités régionales.

Het is juist dat er te weinig speurders zijn voor de bestrijding van de informaticacriminaliteit. De FCCU heeft 12 speurders, 1 informaticus en 1 administratief bediende. Op dit ogenblik zijn maar 10 speurders beschikbaar. Er zijn 12 regionale units die in totaal over 38 personeelsleden beschikken.

Il est exact qu'il y a actuellement trop peu d'enquêteurs pour lutter efficacement contre la criminalité informatique. La FCCU dispose de 12 enquêteurs, 1 informaticien et 1 employé administratif. Actuellement, seuls 10 enquêteurs sont effectivement disponibles.

Noch in de FCCU, noch op regionaal vlak zijn er vacatures. Het is juist dat speurders van de lokale eenheden niet geneigd zijn om naar de FCCU over te stappen. Ik heb de directeur-generaal gevraagd hiertoe een speciale inspanning te leveren.

Il y a 12 unités régionales qui disposent au total de 38 membres du personnel. Aucun emploi n'est vacant, ni au sein de la FCCU, ni dans les unités régionales. Il est exact que les enquêteurs des unités locales ne sont guère disposés à demander leur transfert à la FCCU. J'ai demandé au directeur général de fournir un effort particulier dans ce cadre.

Speurders doen inderdaad een beroep op buitenlandse privé-laboratoria. Dat is het geval als stofvrije laboratoriumomstandigheden nodig zijn. In vier gevallen werd voorgesteld beschadigde apparatuur door privé-labo's te laten onderzoeken.

Les enquêteurs font en effet appel à des laboratoires privés étrangers. C'est le cas lorsqu'il faut travailler dans des laboratoires exempts de poussières. Dans quatre cas, on a proposé de faire examiner des appareils endommagés par des laboratoires privés.

04.03 **Geert Bourgeois** (VU&ID): Het gaat hier niet om een typisch Belgisch probleem. Ik hoop dat we verder worden ingelicht over de inspanningen die worden geleverd. Hopelijk komt er een betere uitrusting van de speciale units.

04.03 **Geert Bourgeois** (VU&ID): Il ne s'agit pas d'un problème typiquement belge. J'espère que nous continuerons à être informés des efforts qui sont faits. Espérons que nos unités spéciales puissent disposer d'un meilleur équipement.

04.04 Minister **Marc Verwilghen** (*Nederlands*): Via internet kan men bijvoorbeeld nu reeds pornografische boodschappen lokaliseren en kan men weten waar de foto's werden opgenomen. Er worden dus wel degelijke goede inspanningen geleverd, ook op internationaal vlak.

04.04 **Marc Verwilghen**, ministre (*en néerlandais*) : On peut déjà localiser les messages pornographiques via internet et l'on peut savoir où les photos ont été enregistrées. De sérieux efforts ont donc déjà été accomplis, y compris sur le plan international.

04.05 **Geert Bourgeois** (VU&ID): Er zijn volgens de minister geen vacatures in de FCCU's, hoewel er maar 12 informatici tewerkgesteld zijn?

04.05 **Geert Bourgeois** (VU&ID): Selon le ministre il n'y a pas d'emplois vacants alors que seulement 12 informaticiens ont été recrutés!

04.06 Minister **Marc Verwilghen** (*Nederlands*): Er zijn een aantal mutaties aangevraagd. Dat verklaart het feit dat er nog geen vacatures zijn.

Het incident is gesloten.

05 **Samengevoegde vragen van**

- de heer **Geert Bourgeois** aan de minister van Justitie over "zijn voornemen om gevangenisdirecteurs te bestraffen bij overschrijding van het gevangenispopulatiequotum" (nr. 4382)
- de heer **Bart Laeremans** aan de minister van Justitie over "zijn voornemen om gevangenisdirecteurs strafrechtelijk te sanctioneren bij overbevolking" (nr. 4412)

05.01 **Geert Bourgeois** (VU&ID): De minister is van plan per gevangenis een quotum op te leggen. De gevangenisdirecteur zou dan verantwoordelijk zijn voor het handhaven van dat quotum. Volstaat het huidige aantal cellen? Wordt een beurtrol of een wachtlijst opgemaakt voor de veroordeelden?

Klopt het dat een onderzoeksrechter verplicht is de plaatsingsambtenaar te verwittigen zodat deze een geschikte gevangenis moet zoeken? Is het wel een goed signaal om de gevangenisdirecteur verantwoordelijk te maken? Waarop is die idee gestoeld?

05.02 **Bart Laeremans** (VLAAMS BLOK): De gevangenisdirecteur doet zijn plicht als hij veroordeelden opsluit en hij heeft zelf geen invloed op de instroom van veroordeelden. Is het dan niet vreemd om juist hem te straffen? Bestaan hiervan voorbeelden in het buitenland? Waarom is het nadelig dat sommige gevangenen tijdelijk met twee of drie op één cel verblijven? Welke celcapaciteit wordt momenteel nagestreefd? Wanneer moet de geplande regeling operationeel zijn? Is er voldoende personeel om vroegtijdig vrijgelaten gevangenen te begeleiden en te controleren?

05.03 Minister **Marc Verwilghen** (*Nederlands*): Het huidige en geplande aantal cellen volstaat niet als alle straffen worden uitgevoerd zoals ze vandaag door rechters worden opgelegd. Om al die opsluitingen te doen die nodig zijn voor de beveiliging van de maatschappij en voor de bestraffing van de meest ernstige delicten, volstaat dat aantal echter wel.

04.06 **Marc Verwilghen**, ministre (*en néerlandais*): Certaines mutations ont été demandées. Cela explique le fait qu'il n'y ait pas encore d'emploi vacant.

L'incident est clos.

05 **Questions jointes de**

- M. **Geert Bourgeois** au ministre de la Justice sur "son intention de sanctionner les directeurs de prison en cas de dépassement du quota prévu pour la population carcérale" (n° 4382)
- M. **Bart Laeremans** au ministre de la Justice sur "son intention de sanctionner les directeurs de prison en cas de surpopulation" (n° 4412)

05.01 **Geert Bourgeois** (VU&ID): Le ministre entend imposer un quota pour la population carcérale dans chaque établissement pénitentiaire. C'est au directeur de prison qu'incomberait la responsabilité de respecter ce quota. Le nombre actuel de cellules est-il suffisant? Etablira-t-on une liste d'attente pour les détenus, ou travaillera-t-on par roulement?

Est-il exact que le juge d'instruction est obligé d'avertir le fonctionnaire de reclassement pour que celui-ci cherche une prison adéquate? La responsabilisation du directeur de prison constitue-t-elle un signal approprié? Sur quel principe repose-t-elle?

05.02 **Bart Laeremans** (VLAAMS BLOK): Le directeur de l'établissement pénitentiaire remplit sa mission lorsqu'il enferme des condamnés et il n'a lui-même aucune influence sur l'afflux des personnes condamnées. N'est-ce pas étrange qu'il soit sanctionné? Existe-t-il des exemples de ce type de mesures à l'étranger? Pour quelle raison est-il préjudiciable de faire séjourner temporairement certains détenus à deux ou à trois dans une même cellule? Quelle capacité carcérale vise-t-on à atteindre actuellement? Quand la réglementation prévue doit-elle entrer en vigueur? Y a-t-il suffisamment de personnel pour assurer l'accompagnement et le contrôle des détenus libérés anticipativement?

05.03 **Marc Verwilghen**, ministre (*en néerlandais*): Le nombre actuel de cellules et celui qui est prévu seraient insuffisants si l'ensemble des condamnations telles qu'elles sont formulées aujourd'hui par les juges étaient exécutées. Mais ce nombre est suffisant pour incarcérer les individus qui représentent une menace pour la société ou qui ont commis les délits les plus graves.

Veroordeelden in overtal zullen hun straf verder uitzitten via het elektronisch toezicht. Over voorlopig gehechten en geïnterneerden heb ik geen zeggenschap. Het ontwerp voorziet in een maximaal vooraf bepaald aantal gedetineerden per strafinrichting. De gevangenisdirecteur die dit aantal laat overschrijden riskeert een boete. Ofwel stuurt de centrale administratie een gedetineerde naar een andere inrichting, ofwel stelt zij een gedetineerde onder elektronisch toezicht, ofwel roept zij de veroordeelde maximaal tien dagen later weer op in het geval hij zich uit vrije wil had aangeboden in de gevangenis. De straf begint dan te lopen vanaf de dag dat de veroordeelde zich aanmeldde.

De boete garandeert de goede werking van het quota-systeem en heeft een symboolfunctie. Ze is niet bedoeld om directeurs te straffen.

De heer Laeremans vraagt waarom het erg is om tijdelijk meerdere gedetineerden in één cel te stoppen. Er is een internationaal verdrag dat bepaalt dat slechts één gedetineerde per cel mag worden opgesloten. België heeft dat verdrag ondertekend.

De rechterlijke macht en niet de gevangenisdirecteur bepaalt de instroom. Dat is juist. Op dit vlak houdt het ontwerp echter rekening met een meervoudige verantwoordelijkheid van de rechterlijke macht, van de gevangenisdirecteur en van de regering.

Het streefcijfer is momenteel een celcapaciteit van 8250, maar de regering zal telkenmale haar verantwoordelijkheid moeten nemen.

05.04 Geert Bourgeois (VU&ID): We zullen het ontwerp met veel aandacht lezen.

Het is inderdaad niet de minister die bepaalt wie in de gevangnissen terecht komt. We zullen het debat over de strafuitvoeringsrechtbanken binnenkort voeren.

Ik huiver evenwel als ik hoor dat er quota zullen worden bepaald. Een debat over wie er in de gevangnissen thuis hoort, wordt onvermijdelijk.

05.05 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Rechters spreken zwaardere straffen uit omdat ze anticiperen op de ruime toepassing van vervroegde vrijlatingen. Een capaciteit van 11 à 12.000 cellen zou redelijk zijn. Wanneer zou deze capaciteit overigens bereikt worden? Het individueel comfort

Les condamnés excédentaires purgeront leur peine dans le cadre du système de surveillance électronique. Je n'ai aucune autorité sur les détenus en détention provisoire. Le projet prévoit un nombre maximum de détenus fixé au préalable par établissement pénitentiaire. Le directeur de l'établissement qui dépasserait ce nombre risque une amende. Soit l'administration centrale transfère un détenu vers un autre établissement, soit elle place un détenu sous surveillance électronique, soit elle rappelle le détenu au maximum 10 jours après qu'il s'est présenté volontairement à la prison. La peine commence à courir à la date à laquelle le détenu s'est présenté.

L'amende garantit le bon fonctionnement du système des quotas et a une fonction symbolique. Elle n'est pas destinée à sanctionner les directeurs.

M. Laeremans se demande en quoi il serait grave d'héberger plusieurs détenus dans une même cellule. En vertu d'un traité international, ratifié par la Belgique, une cellule ne peut accueillir qu'un seul détenu.

C'est le pouvoir judiciaire et non le directeur de la prison qui détermine le nombre d'entrants. C'est exact. A cet égard, le projet tient compte d'une responsabilité partagée du pouvoir judiciaire, du directeur de prison et du gouvernement.

Le chiffre qui est actuellement retenu en matière de cellules correspond à une capacité de 8250 mais le gouvernement devra à chaque fois assumer sa responsabilité.

05.04 Geert Bourgeois (VU&ID): Nous lirons le projet avec beaucoup d'attention.

Ce n'est en effet pas le ministre qui décide qui est incarcéré. Nous mènerons prochainement le débat sur les tribunaux d'exécution des peines.

Je frémis toutefois quand j'entends que des quotas seront fixés. On ne peut plus éluder le débat sur la question de savoir qui est à sa place en prison.

05.05 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Les juges prononcent des peines plus lourdes parce qu'ils anticipent la large application des libérations anticipées. Une capacité de 11.000 à 12.000 cellules serait raisonnable. Le nombre de 8.250 que préconise le ministre est insuffisant.

van de gevangene is voor de minister blijkbaar belangrijker dan de veiligheid in de samenleving.

Quand cette capacité sera-t-elle d'ailleurs atteinte ? Le confort individuel des détenus importe manifestement plus aux yeux du ministre que la sécurité de la société.

05.06 Minister **Marc Verwilghen** (*Nederlands*): Het probleem moet natuurlijk in zijn geheel worden bekeken. Het debat over de strafuitvoeringsrechtbanken zal inderdaad binnenkort moeten worden gevoerd.

05.06 **Marc Verwilghen**, ministre (*en néerlandais*): Le problème doit bien sûr être examiné dans son ensemble. Le débat relatif aux tribunaux d'exécution des peines devra, en effet, avoir lieu prochainement.

De bodemrechter moet in volle onafhankelijkheid kunnen blijven functioneren.

Le juge de fond doit pouvoir continuer à travailler en toute indépendance.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

06 **Samengevoegde vragen van**

- de heer Hugo Coveliers aan de minister van Justitie over "de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers" (nr. 4360)
- de heer Jan Mortelmans aan de minister van Justitie over "de wet op de kansspelen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers" (nr. 4415)

06 **Questions jointes de**

- M. Hugo Coveliers au ministre de la Justice sur "la loi du 7 mai 1999 sur les jeux de hasard, les établissements de jeux de hasard et la protection des joueurs" (n° 4360)
- M. Jan Mortelmans au ministre de la Justice sur "la loi sur les jeux de hasard, les établissements de jeux de hasard et la protection des joueurs" (n° 4415)

06.01 **Hugo Coveliers** (VLD): Artikel 58, laatste lid, van de nieuwe wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers verbiedt de aanwezigheid van geldautomaten in kansspelinrichtingen klasse I, II en III. Volgens het antwoord van de minister op schriftelijke vraag nr. 294 zijn daardoor ook geldwisselaars verboden. Mijns inziens was het de bedoeling van de wetgever om enkel de mogelijkheid tot betaling met Proton of Bancontact te verbieden. Een geldwisselaar is geen geldautomaat. Kan de minister meer duidelijkheid verschaffen?

06.01 **Hugo Coveliers** (VLD): L'article 58, dernier alinéa, de la nouvelle loi du 7 mai 1999 sur les jeux de hasard, les établissements de jeux de hasard et la protection des joueurs interdit la présence de distributeurs automatiques de billets dans les établissements de jeux de hasard des classes I, II et III. A en croire la réponse apportée par le ministre à la question écrite n° 294, cette interdiction vaut également pour les appareils de change. Selon moi, l'intention du législateur était de seulement interdire la possibilité de payer à l'aide des systèmes Proton et Bancontact. Un appareil de change n'est pas un distributeur automatique de billets. Le ministre peut-il apporter des précisions en la matière ?

06.02 **Jan Mortelmans** (VLAAMS BLOK): Een versoepeling van de wetgeving is zeker niet wenselijk.

06.02 **Jan Mortelmans** (VLAAMS BLOK): Un assouplissement de la législation n'est absolument pas souhaitable.

Blijft de minister bij zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 29? Heeft de regering initiatieven genomen om de wet op de kansspelen aan te passen? Zo ja, welke? Houdt de minister vast aan zijn streng beleid?

Le ministre maintient-il sa réponse à ma question écrite n° 294 ? Le gouvernement a-t-il pris des initiatives pour adapter la loi sur les jeux de hasard ? Dans l'affirmative, lesquelles ? Le ministre s'en tient-il à une ligne dure ?

06.03 Minister **Marc Verwilghen** (*Nederlands*): De Nederlandstalige tekst van artikel 58 is veel ruimer dan de Franstalige: de eerste heeft het over "geldautomaten", de tweede over "distributeurs automatiques de billets de banque".

06.03 **Marc Verwilghen**, ministre (*en néerlandais*): La version néerlandaise de l'article 58 a un sens beaucoup large que la version française. Dans la première, il est question de "geldautomaten" alors que la seconde parle de "distributeurs automatiques de billets de banque".

Tijdens de bespreking in de Senaat bleek dat zonder geldautomaten er geen geld meer ter beschikking is van de spelers. De Franstalige tekst is duidelijker: geldwisselaars genereren geen nieuw geld. Volgens artikel 58 mag niemand aan de gokkers overigens enige vorm van krediet of lening toestaan.

Ik hoef niets toe te voegen aan mijn antwoord op de schriftelijke vraag nr. 294 van de heer Mortelmans.

Mijn kabinet heeft een voorontwerp van wet opgesteld dat sommige onvolkomenheden in de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen wil rechtzetten. Dit voorontwerp ligt nu voor advies voor bij de Kansspelcommissie.

Ik deel het standpunt van de Kansspelcommissie en wil een streng beleid blijven voeren.

Het incident is gesloten.

07 Vraag van de heer Servais Verherstraeten aan de minister van Justitie over "de wetgeving inzake bewakingscamera's" (nr. 4384)

07.01 Servais Verherstraeten (CVP): Gemeenten of particulieren die een bewakingscamera willen installeren kunnen zich alleen baseren op het advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. Er bestaat immers nog geen wetgeving over bewakingscamera's. De Commissie baseert zich voor haar adviezen op de privacywet. Deze adviezen zijn evenwel niet bindend.

In de praktijk rijzen heel wat problemen over bewakingscamera's en treden geregeld misbruiken op. Een wettelijke regeling is daarom dringend noodzakelijk.

Is het juist dat deze wettelijke regeling van de minister geen prioriteit is? Hoe wil de minister de problemen anders oplossen?

07.02 Minister Marc Verwilghen (Nederlands): Het is juist dat de installatie van bewakingscamera's niet wettelijk is geregeld. Het is de minister van Binnenlandse Zaken die ter zake bevoegd is.

Het is overdreven te stellen dat de burger volledig onbeschermd is. In de praktijk zijn niet alle gefilmde personen identificeerbaar, zodat het begrip "persoonsgegevens" van de privacywet niet van

Lors des débats au Sénat, il est apparu que sans "geldautomaten", les joueurs seraient privés d'argent. Le texte français est plus clair en ce sens que les appareils de change ne génèrent pas d'argent nouveau. Aux termes de l'article 58, aucune forme de crédit ou de prêt ne peut d'ailleurs être accordée aux parieurs.

Je n'ai rien à ajouter à ma réponse à la question écrite n° 294 de M. Mortelmans.

Mon cabinet a élaboré un avant-projet de loi tendant à corriger certaines imperfections de la loi du 7 mai 1999 sur les jeux de hasard. Cet avant-projet a été transmis pour avis à la Commission des jeux de hasard.

Je partage le point de vue de cette commission et entends mener en la matière une politique stricte.

L'incident est clos.

07 Question de M. Servais Verherstraeten au ministre de la Justice sur "la législation relative aux caméras de surveillance" (n° 4384)

07.01 Servais Verherstraeten (CVP): Les communes et les particuliers qui souhaitent installer une caméra de surveillance ne peuvent se fonder à cet effet que sur l'avis de la Commission pour la protection de la vie privée, dès lors que cette matière n'est régie par aucune législation. La Commission fonde ses avis sur la législation relative à la protection de la vie privée. Ces avis ne sont cependant pas contraignants.

Dans la pratique, bon nombre de problèmes résultent de l'utilisation souvent abusive de caméras de surveillance. Dès lors, une réglementation légale s'impose d'urgence en cette matière.

Est-il exact que l'élaboration d'une réglementation légale en cette matière ne constitue pas une priorité aux yeux du ministre? Quelles solutions autres que législatives le ministre envisage-t-il d'apporter à ce problème?

07.02 Marc Verwilghen, ministre (en néerlandais): Il est exact que l'installation de caméras de surveillance n'est régie par aucune réglementation légale. Cette matière ressortit à la compétence du ministre de l'Intérieur.

Il est exagéré de prétendre que le citoyen se trouve totalement démuné face à cette forme de surveillance. Dans la pratique, toutes les personnes filmées ne sont pas identifiables, de sorte que la

toepassing is. Als de personen wel identificeerbaar zijn, moet de wet wél worden nageleefd. De Commissie van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer controleert de naleving van de wet aan de hand van de verplichting tot aangifte. De Commissie onderzoekt ook de klachten van personen die menen dat hun privacy is aangetast. Als de klacht ontvankelijk is, bemiddelt de commissie. Als geen minnelijke schikking mogelijk is, adviseert ze over de gezondheid van de klacht en richt ze eventueel een aanbeveling tot de verantwoordelijke van de verwerking.

De voorzitter van de Commissie kan geschillen voorleggen aan de rechtbank van eerste aanleg.

07.03 Servais Verherstraeten (CVP): Het ontbreken van een wetgeving levert voor de betrokkenen heel wat moeilijkheden op en leidt tot veel verspilling van energie.

07.04 Minister Marc Verwilghen (Nederlands): Om dit te voorkomen is een wettelijke regeling nodig. Maar dit is niet mijn bevoegdheid.

Het incident is gesloten.

08 Vraag van de heer Geert Bourgeois aan de minister van Justitie over "het experiment in het Brusselse Hof van Beroep met de actieve rechter" (nr. 4393)

08.01 Geert Bourgeois (VU&ID): Volgens een bericht in de pers liep in Brussel een experiment betreffende de actieve rol van de rechter als manager van het proces, die met de partijen termijnen kan afspreken. De zaken zijn hierdoor gemiddeld na vijf maanden pleitklaar, terwijl dat vroeger 23 maanden duurde. Anderzijds zou de capaciteit om uitspraken te doen onvoldoende zijn, zodat de pleitklare zaken toch bleven liggen.

Wat is de inhoud van de nota's die hieromtrent aan u werden bezorgd? Liep het experiment in alle kamers van het hof van beroep? Is het resultaat bruikbaar als beleidsvoorbereidend instrument? Wat antwoordt de minister op de aangekaarte problematiek?

08.02 Minister Marc Verwilghen (Nederlands): Het hof van beroep te Brussel maakte in de loop van 2000 een nota over met betrekking tot het procesmanagement. Dit systeem steunt op afspraken tussen rechter en advocaten tot regeling

notion de "données personnelles", telle qu'elle est inscrite dans la loi sur la protection de la vie privée, n'est pas d'application. Si les personnes filmées sont identifiables, la loi doit être appliquée.

La Commission pour la protection de vie privée veille au respect de la loi sur la base de l'obligation de déclaration. Elle examine également les plaintes formulées par les personnes estimant avoir été victime d'une violation de leur vie privée. Si la plainte est recevable, la Commission assure une fonction de médiation. Si aucun règlement amiable ne semble possible, elle se prononce sur le fondement de la plainte et adresse éventuellement une recommandation au responsable du traitement de ladite plainte.

Le président de la Commission peut soumettre des différends au tribunal de première instance.

07.03 Servais Verherstraeten (CVP): L'absence de législation est source de nombreuses difficultés pour les personnes concernées et génère un gaspillage d'énergie.

07.04 Marc Verwilghen, ministre (en néerlandais): Pour éviter cela, il faut une réglementation légale, ce qui ne relève pas de ma compétence.

L'incident est clos.

08 Question de M. Geert Bourgeois au ministre de la Justice sur "l'expérience de la Cour d'appel de Bruxelles consistant à faire jouer un rôle actif au juge" (n° 4393)

08.01 Geert Bourgeois (VU&ID): La presse s'est fait l'écho d'une expérience menée à Bruxelles concernant le rôle actif du juge qui, en tant que "manager" du procès, était habilité à fixer des délais avec les parties. Les affaires semblaient prêtes à être plaidées après cinq mois en moyenne contre 23 auparavant. Toutefois, la capacité à prononcer un jugement serait insuffisante, de sorte que les affaires prêtes à être jugées restent malgré tout en suspens.

Quelle est la teneur des notes qui vous ont été transmises à ce sujet ? L'expérience a-t-elle été menée dans toutes les chambres de la Cour d'appel ? Les résultats peuvent-ils servir à élaborer une politique ? Quelle réponse le ministre apporte-t-il à la problématique évoquée ?

08.02 Marc Verwilghen, ministre (en néerlandais): Dans le courant de l'année 2000, la Cour d'appel de Bruxelles a transmis une note relative au "management" des procès. Le système repose sur des accords entre le juge et les avocats concernant

van conclusietermijnen met inbegrip van de vaststellingsaanvraag om te pleiten. Dit systeem wordt ook in het hof van beroep te Gent toegepast, met inbegrip zelfs van de vaststelling van rechtsdag.

Het is niet duidelijk of alle kamers van het Brusselse hof dezelfde werkmethode volgen. Zijn kader is volzet.

Bovendien wordt voorzien in de aanwerving van vijf referendarissen. Prioritair voor het kabinet is thans de uitwerking van een methode die uniform in elke graad van de procedure kan worden toegepast, waarbij meer in de richting van het Gentse systeem wordt gedacht en de vaststelling van rechtsdag dus wordt ingesloten.

08.03 Geert Bourgeois (VU&ID): Ik wacht op de nota van de minister.

08.04 Minister Marc Verwilghen (Nederlands): Die nota wordt opgesteld door een raadsheer. Ik zal haar zeker doorspelen aan de commissieleden.

08.05 Geert Bourgeois (VU&ID): Wij zullen moeten komen tot een uniforme berekening van de werklast zodat men komt tot een soepele en vlotte behandeling.

Het incident is gesloten.

09 Samengevoegde vragen van

- de heer Geert Bourgeois aan de minister van Justitie over "de toestand in het Antwerpse parket" (nr. 4395)
- de heer Bart Laeremans aan de minister van Justitie over "de schrijnende situatie bij het Antwerpse parket" (nr. 4414)
- de heer Tony Van Parys aan de minister van Justitie over "het open conflict tussen het parket van Antwerpen en de minister van Justitie" (nr. 4417)

09.01 Geert Bourgeois (VU&ID): Twee jaar geleden beloofde de minister bijkomende middelen en manschappen voor Justitie. De procureur des Konings van Antwerpen wijst echter op de ongelijke strijd met de georganiseerde criminaliteit. De parketten, onder meer in Antwerpen, hebben echter niet de nodige middelen om de misdaad te bestrijden.

Welke bijkomende middelen werden er in de laatste twee jaar ter beschikking gesteld van het gerecht? Klopt het dat slechts 38 magistraten in dienst zijn?

les délais relatifs aux conclusions, en ce compris la fixation des plaidoiries Ce système est également appliqué à la Cour d'appel de Gand, également pour la fixation des audiences.

Il n'est pas certain que toutes les chambres de la Cour de Bruxelles appliquent la même méthode de travail.

Le cadre de la Cour de Bruxelles est complet. Il est en outre prévu de recruter cinq référendaires. Le cabinet accorde actuellement la priorité à l'élaboration d'une méthode applicable à chaque degré de la procédure et allant dans le sens du système gantois, lequel s'étend donc la fixation des audiences

08.03 Geert Bourgeois (VU&ID): J'attends la note du ministre.

08.04 Marc Verwilghen, ministre (*en néerlandais*): Cette note a été rédigée par un conseiller. Je ne manquerai pas de la transmettre aux membres de la commission.

08.05 Geert Bourgeois (VU&ID): Nous devons parvenir à un calcul uniforme du volume de travail pour permettre un traitement souple et rapide.

L'incident est clos.

09 Questions jointes de

- M. Geert Bourgeois au ministre de la Justice sur "la situation au sein du parquet d'Anvers" (n° 4395)
- M. Bart Laeremans au ministre de la Justice sur "la situation pénible au parquet d'Anvers" (n° 4414)
- M. Tony Van Parys au ministre de la Justice sur "le conflit ouvert entre le parquet d'Anvers et le ministre de la Justice" (n° 4417)

09.01 Geert Bourgeois (VU&ID): Il y a deux ans, le ministre avait promis à la justice une augmentation de ses moyens et une extension de cadre. Le procureur du Roi d'Anvers souligne cependant l'inégalité de la lutte qui oppose la justice à la criminalité organisée. Les parquets, et notamment celui d'Anvers, ne disposent pas des moyens nécessaires pour combattre la criminalité.

Quels moyens supplémentaires ont été mis à la disposition de la justice au cours des deux dernières années? Est-il exact qu'il n'y a que 38

Is het juist dat slechts 6 magistraten voor de georganiseerde misdaad ter beschikking staan? Werd rekening gehouden met de toegevoegde parketmagistraten? Zal er een loonsverhoging worden doorgevoerd om de functies aantrekkelijker te maken? Is er ook geen tekort aan parketjuristen, zeker in vergelijking met Brussel? Zal er nu eindelijk een budget zijn voor de infrastructuur- en onthaalkosten van de magistraten? Klopt het dat het wagenpark bestaat uit enkele oude wagens? Hoe staat het met de toegankelijkheid van alle gerechtelijke gegevens voor alle magistraten? Zijn de computerschermen wel "compatibel"? Zal de minister een tuchtonderzoek instellen tegen de procureur des Konings van Antwerpen?

09.02 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Bij de bespreking van de begroting van Justitie heeft mijn fractie reeds gewezen op het gebrek aan belangstelling van deze regering voor Justitie. Dat wordt nu bewezen door de reactie van de procureur des Konings van Antwerpen. De procureur van Antwerpen maakte onlangs inderdaad zijn beklag over het gebrek aan steun voor het parket, wat in de kaart speelt van de georganiseerde misdaad. Wij pleiten daarom voor een drastische koerswijziging.

Hoeveel parketmagistraten zijn er nu in Antwerpen? Wanneer wordt werk gemaakt van extra parketjuristen? Is het nog verantwoord dat elk magistratuur meer dan 9.000 dossiers moet verwerken? Hoe staat het met het wagenpark van de Antwerpse magistratuur? Waarom wordt zo sterk beknot in GSM- en onthaalkosten? Hoe is het mogelijk dat de PC's niet compatibel zijn? Hoe verklaart de minister dat zoveel dossiers verjaard zijn?

09.03 Tony Van Parys (CVP): Het incident van vorige week was veelbetekenend. Het gaat om een open conflict tussen het parket van Antwerpen en de minister. Veiligheid was nochtans een topprioriteit van deze regering.

De minister van Justitie heeft nogal onhandig gereageerd op het incident en de cijfers gemanipuleerd. Hij heeft onder meer geen rekening gehouden met allerhande vacatures en nog niet uitgevoerde benoemingen. Nochtans is het in het kader van de georganiseerde criminaliteit dringend noodzakelijk dat kordaat wordt opgetreden.

Hoeveel effectieven zijn er werkelijk beschikbaar op het parket in Antwerpen? Hoeveel detacheringen

magistrats en service et que seulement 6 d'entre eux peuvent être chargés de dossiers relatifs à la criminalité organisée? Ce chiffre comprend-il les magistrats de parquet adjoints? Sera-t-il procédé à une augmentation des traitements pour rendre ces fonctions plus attrayantes? N'y a-t-il pas également un manque de juristes du parquet, surtout par comparaison avec Bruxelles? Un budget sera-t-il enfin prévu pour l'infrastructure et les frais de réception des magistrats? Est-il exact que le parc automobile ne se compose que de quelques vieux véhicules? Qu'en est-il de l'accès de tous les magistrats aux données judiciaires? Les écrans d'ordinateur sont-ils effectivement compatibles? Le ministre a-t-il l'intention d'ouvrir une enquête disciplinaire à charge du procureur du Roi d'Anvers?

09.02 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Lors de l'examen du budget de la Justice, mon groupe avait déjà souligné combien le gouvernement se désintéressait de la justice. La réaction du procureur du Roi d'Anvers confirme aujourd'hui ce désintérêt. Le procureur anversoise s'est plaint récemment de ce que son parquet est insuffisamment soutenu, une situation qui est du pain bénit pour le crime organisé. C'est la raison pour laquelle nous préconisons un changement radical de cap.

Combien de magistrats de parquet y a-t-il actuellement à Anvers? Quand recrutera-t-on des juristes de parquet supplémentaires? Est-il encore concevable que chaque magistrat doive traiter plus de 9.000 dossiers? Quel est l'état actuel du parc automobile de la magistrature anversoise? Pourquoi lui impose-t-on des restrictions aussi sévères en matière d'utilisation de GSM et de frais de réception? Comment se peut-il que ses ordinateurs ne soient pas compatibles? Comment le ministre explique-t-il que tant de dossiers soient prescrits?

09.03 Tony Van Parys (CVP): L'incident qui s'est produit la semaine dernière est très révélateur. Il s'agit d'un conflit ouvert entre le parquet d'Anvers et le ministre. La sécurité figurait pourtant parmi les priorités du gouvernement.

Le ministre de la Justice a réagi plutôt maladroitement à l'incident et a manipulé les chiffres. Il n'a notamment pas tenu compte d'offres d'emploi diverses et de nominations non encore effectuées. Or, en matière de criminalité organisée, il est urgent d'intervenir avec fermeté.

Quels effectifs sont réellement disponibles au parquet d'Anvers? Combien y a-t-il de

zijn er of onbeschikbaarheden om andere redenen?

Hoeveel effectieven worden ingezet in de strijd tegen de georganiseerde criminaliteit? Hoeveel zouden dat moeten zijn?

Hoe zal de minister het tekort aan parketmagistraten en de remuneratieproblemen oplossen?

Zullen maatregelen worden genomen tegen de procureur des Konings of zijn medewerkers? Hoe zal de minister het conflict met het Antwerps parket oplossen?

09.04 Minister **Marc Verwilghen** (*in het Nederlands*): Er is geen sprake van manipulatie van cijfers.

Het wetsontwerp waarin de versoepeling van de benoemingsvoorwaarden voor substituten opgenomen wordt is bijna rond. De vergoeding voor de nacht- en weekendprestaties wordt aantrekkelijker. Dit wetsvoorstel moet nog besproken worden in het Parlement. De premie van 8.000 F per nacht- of weekendprestatie wordt gewijzigd. Voordien moest men per jaar 18 nacht- of weekendprestaties verrichten. Nu wordt de premie 9.500 F en de voorwaarde van 18 nacht- of weekendprestaties per jaar verwalt. Er wordt een premie betaald vanaf de eerste nacht-of weekendprestatie en dat tot en met achttien prestaties. Daarboven ligt de premie hoger. De premie voor de fiscale substituten wordt meer dan verdubbeld. Aan de toegevoegde substituten wordt sinds 1 juni 2000 een premie van 105.000 frank toegekend.

Er werd een voorstel gedaan om het ambt van parketmagistraat meer bekend te maken bij jonge juristen. Het parket is niet minderwaardig ten opzichte van de zetel. Men moet van dat beeld af.

In Antwerpen zijn er op dit ogenblik 13 vacatures. Procureur des Konings Van Lijsebeth wist dat in het *Belgisch Staatsblad* vier benoemingen van gerechtelijke stagiairs werden gepubliceerd. Drie benoemingen tot substituut-procureur zullen volgen. De drie substituten die gaan vertrekken leggen eerstdaags de eed af, maar zij maken nu nog deel uit van het kader van het Antwerpse parket.

In juli 2001 zullen negen plaatsen niet ingevuld zijn op het Antwerpse parket. Bij gebrek aan kandidaten wordt tijdelijk een beroep gedaan op parketjuristen. Het parket te Antwerpen bestaat nu reeds uit 12 parketjuristen die in deze legislatuur werden

détachements ou d'indisponibilités pour d'autres motifs ?

Quels effectifs sont engagés dans la lutte contre la criminalité organisée ? Quels devraient en être les chiffres ?

Comment le ministre envisage-t-il de résoudre les problèmes la pénurie de magistrats du parquet et de la rémunération ?

Le procureur du Roi et ses collaborateurs ont-ils fait l'objet de mesures ? Comment le ministre compte-t-il résoudre le conflit avec le parquet d'Anvers ?

09.04 **Marc Verwilghen**, ministre (*néerlandais*): Les chiffres n'ont pas été manipulés.

Le projet de loi qui prévoit l'assouplissement des conditions de nomination pour les substituts est presque prêt. Les indemnités pour les prestations de nuit et de week-end seront augmentées. La proposition de loi y relative doit encore être discutée au Parlement. Les règles relatives à la prime de 8000 francs par nuit ou par prestation en fin de semaine seront modifiées. Précédemment, il fallait travailler 18 nuits ou week-ends pour y avoir droit. Désormais, la prime est majorée à 9500 francs et la condition relative au 18 nuits ou week-end est supprimée. Une prime sera accordée dès la première nuit ou prestation en fin de semaine et jusqu'à la 18ème. En outre, la prime sera majorée. La prime pour les substituts fiscaux sera plus que doublée. Par ailleurs, les substituts adjoints bénéficient d'une prime de 105.000 francs depuis le 1er juin 2000.

Une proposition a été faite pour faire mieux connaître la fonction auprès des jeunes juristes. Le parquet n'est pas moins valable que le siège. Il faut se défaire de cette image.

Treize postes sont actuellement vacants à Anvers. Le procureur du Roi Van Lijsebeth savait que quatre nominations de stagiaires judiciaires ont été publiées au *Moniteur belge*. Trois nominations de substituts du procureur vont suivre. Les trois substituts en partance vont prêter serment très prochainement mais ils font encore partie du cadre du parquet d'Anvers.

En juillet 2001, neuf emplois ne seront pas pourvus au parquet d'Anvers. En raison du manque de candidats, on fait provisoirement aux juristes de parquet. Le parquet d'Anvers compte actuellement 12 juristes de parquet qui ont été recrutés sous

aangeworven. Ik heb toestemming gegeven om er nog 3 aan te werven.

Daarna zullen er 15 parketjuristen zijn voor de 9 niet- ingevulde plaatsen van substituut. Op dit ogenblik is dat de enige haalbare oplossing.

Extra middelen werden verkregen binnen de budgetcontrole 2001, namelijk een kaderuitbreiding van 46 parketjuristen en referendarissen. Het kader van de magistraten zal dus gaan van 12,5 procent naar 15 procent, behalve het kader van Brussel dat 25 procent bedraagt omwille van de vele vacante plaatsen. Deze aanwervingen zijn aanvaard in het kader van de budgetcontrole mits compensatie op de bestaande kredieten. Er zijn in dit land drie noodlijdende parketten ,met name Brussel, Antwerpen en Luik ; dat van Dendermonde is altijd al onderbezet geweest.

Wat het personeel van het parket van Antwerpen betreft, werd de personeelsformatie uitgebreid met 6 eenheden, namelijk een secretaris, een adjunct-secretaris, twee opstellers en twee beambten. De huidige personeelsformatie telt 143 eenheden en 7,5 eenheden werden bovental toegekend. De toegevoegde parketmagistraten zijn aan het ressort toegevoegd. Zij zijn het gevolg van de wet op het snelrecht.

Op logistiek gebied werden bijkomende middelen verstrekt. Op dit gebied loopt justitie inderdaad achter op de georganiseerde criminaliteit. Per magistraat wordt in één vaste PC met laser-afdrukker voorzien en per vijftien magistraten werd in één draagbare PC voorzien.

Per stagiair werd in één vaste PC met laserdrukker voorzien. Het secretariaat van de korpschef krijgt één vaste PC met laserdrukker en één draagbare PC met inktdrukken. Het administratief personeel beschikt over voldoende terminals en een netwerk-laserdrukker.

Incompatibiliteit tussen verschillende systemen op éénzelfde rechtbank is mogelijk. We zullen de informatie voor heel Justitie binnenkort uniformiseren.

De procureur des Konings, de persmagistraat en de magistraten van het openbaar ministerie hebben elk één persoonlijke GSM. Er is één GSM voor het geheel van de gerechtelijke stagiairs. Het gaat vooral om de bereikbaarheid, minder om de belwaarde.

l'actuelle législature. J'ai donné mon accord pour que l'on en engage trois de plus.

Ensuite, il y aura 15 juristes de parquet pour les 9 places de substitut non conférées. En ce moment, c'est la seule solution réaliste.

Des moyens supplémentaires ont été dégagés dans le cadre du contrôle budgétaire 2001. En clair, il s'agit d'une extension de cadre de 46 juristes de parquet et référendaires. Le cadre des magistrats passera donc de 12,5 % à 15 %, exception faite de celui de Bruxelles qui est de 25 % en raison des nombreuses places vacantes. Ces recrutements ont été approuvés dans le cadre du contrôle budgétaire moyennant une compensation sur les crédits existants. Notre pays compte trois parquets moribonds - Bruxelles, Anvers et Liège – et celui de Termonde a toujours souffert d'un manque d'effectifs.

En ce qui concerne le personnel du parquet d'Anvers, le cadre a été étendu de 6 unités, à savoir un secrétaire, un secrétaire adjoint, deux rédacteurs et deux employés. Le cadre actuel compte 143 unités et 7,5 unités ont été octroyées en surnombre. Les magistrats de parquet de complément ont été ajoutés au ressort. Ils sont le résultat de la loi sur la procédure accélérée.

Des moyens supplémentaires ont été accordés sur le plan de la logistique. Dans ce domaine, la justice accuse un retard sur la criminalité organisée. Il a été prévu un ordinateur fixe et une imprimante laser par magistrat ainsi qu'un ordinateur portable pour quinze magistrats.

Un poste de travail fixe avec imprimante laser est prévu pour chaque stagiaire. Le secrétariat du chef de corps disposera d'un PC fixe muni d'une imprimante laser et d'un portable avec imprimante à jet d'encre. Le personnel administratif quant à lui sera équipé d'un nombre suffisant de terminaux et d'une imprimante laser en réseau.

Il est possible que différents systèmes utilisés au sein d'un même tribunal soient incompatibles. Nous procéderons prochainement à l'uniformisation de l'informatique pour l'ensemble de la Justice.

Le procureur du Roi, le magistrat chargé des contacts avec la presse et les magistrats du ministère public disposent chacun d'un GSM personnel. Les stagiaires judiciaires ne disposent, au total, que d'un seul GSM. A cet égard, ce qui importe, la possibilité de les joindre importe plus que la valeur des communications.

Het parket van de procureur des Konings van Antwerpen beschikt over twee wagens die werden overgenomen van de gerechtelijke politie. Het derde voertuig hoorde toe aan de procureur-generaal van Antwerpen. Het mag als extra reserve gebruikt worden. Vermits het in overtal is, kan het niet worden vervangen. In 2001 werd een begrotingskrediet toegekend voor de aankoop van 6 voertuigen van derde categorie voor de parketten van de procureurs des Konings, waarvan 1 voor Antwerpen.

Ik wil niet over dit signaal vanwege de procureur des Konings heenstappen. Mij interesseert echter alleen de goede werking van Justitie. Disciplinaire acties zijn dan niet zo nuttig.

Het verbaast me trouwens dat de heer Van Lijsebeth niet weet dat hij op basis van artikel 382 G.W. verbruiksgoederen, waaronder bureaubenodigheden, mag aankopen.

Het Rekenhof heeft de storting van gelden voor rechtstreekse betaling van kleine uitgaven geweigerd. Het parket van Antwerpen had een overschot op het budget kleine uitgaven. Aankopen waren dus mogelijk.

Voor de aankoop van duurzame goederen moet eerst toelating worden gevraagd. Ter zake reageer ik ook op kleine verzoeken.

Inzake de representatiekosten werd bij een begrotingscontrole 2001 een krediet van 80.000 frank gevraagd. De Inspectie van financiën heeft de aanvraag negatief geadviseerd. Het krediet 2001 voor de procureur des Konings te Antwerpen blijft dus 40.000 frank.

De heer Van Lijsebeth zag ondertussen ook in dat een persoonlijk gesprek een ander beeld had kunnen creëren in de pers. Ik hoop dat alle procureurs des Konings beseffen dat zij een even grote verantwoordelijkheid dragen als de minister. Ik wil werken aan een verbetering van het ambt en sta open voor dialoog, maar dan wel op basis van correcte gegevens. Ik zal wellicht nog deze week de bijkomende maatregelen nemen.

De drie grote parketten met problemen krijgen daarbij voorrang. De andere grote parketten, Gent en Charleroi, kennen niet dezelfde problemen.

Le parquet du procureur du Roi d'Anvers dispose de deux véhicules provenant de la police judiciaire. Un troisième véhicule, qui appartenait au procureur général d'Anvers, peut être utilisé à titre de réserve. Ce véhicule étant en surnombre, il ne peut être remplacé. Un crédit budgétaire a été octroyé en 2001 pour l'achat de 6 véhicules de troisième catégorie pour les parquets des procureurs du Roi, dont un pour Anvers.

Il n'entre nullement dans mes intentions d'ignorer ce signal. Ce qui importe à mes yeux, c'est le bon fonctionnement de la justice. A cet égard, les actions disciplinaires ne sont pas d'une grande utilité.

Il m'étonne que M. Van Lijsebeth ne sache pas qu'en vertu de l'article 382 du Code judiciaire, il n'est pas autorisé à acheter des biens de consommation, y compris du matériel de bureau.

La Cour des comptes a refusé le versement de fonds pour le paiement direct de petites dépenses pour lesquelles le parquet d'Anvers disposait d'un excédent budgétaire. Il était donc parfaitement possible de procéder à des achats.

En ce qui concerne l'acquisition de biens durables, une autorisation de paiement doit être demandée au préalable. En cette matière, je réagis également à des demandes relatives à des petits montants.

En ce qui concerne les frais de représentation, un crédit de 80.000 francs a été demandé dans le cadre du contrôle budgétaire. L'Inspection des finances avait émis un avis négatif à ce propos. Pour 2001, le crédit pour le procureur du Roi d'Anvers s'élève donc à 40.000 francs.

Quant à savoir si certaines allégations sont exactes ou non, ce n'est pas mon souci majeur. M. Van Lijsebeth avait bien compris qu'un entretien personnel aurait induit une tout autre image dans la presse. J'espère que les procureurs du Roi comprennent que leur responsabilité est aussi grande que celle du ministre. Je souhaite œuvrer en faveur d'une amélioration de la fonction et suis ouvert au dialogue, mais sur la base d'informations correctes. Je prendrai sans doute cette semaine encore des mesures complémentaires.

Les trois grands parquets confrontés à des problèmes sont prioritaires à cet égard. Les autres grands parquets, Gand et Charleroi, ne connaissent pas les mêmes difficultés.

09.05 Geert Bourgeois (VU&ID): Dank u voor dit uitvoerig antwoord. De minister betreurt het feit dat de procureur zijn onvrede publiekelijk uitte, maar wenst tot mijn tevredenheid geen tuchtprocedure op te starten. De heer Van Lijsebeth ging wellicht niet zonder reden over tot die stap. Positief is dat de problematiek weer onder de aandacht kwam.

Er blijft een aantal problemen over. Vooreerst is er de onderbezetting van het parket. Parketmagistraten zouden administratief en juridisch beter moeten worden ondersteund. In Brussel zouden er 25 procent parketjuristen komen, in Antwerpen slechts 12,5 procent.

09.06 Minister Marc Verwilghen (*Nederlands*): Voorlopig 15 procent en op termijn zullen er in alle grote parketten 25 procent parketjuristen komen.

09.07 Geert Bourgeois (VU&ID): Dat zal zeker nodig zijn voor de grote havenstad die Antwerpen is.

Het tweede punt, waarop u niet ingegaan bent, is of er een loonsverhoging zou komen. Die zou het ambt aantrekkelijker kunnen maken.

09.08 Minister Marc Verwilghen (*Nederlands*): Dit gaat niet enkel Antwerpen aan. Bij het wervingsexamen blijkt dat er onvoldoende kandidaten zijn geslaagd. Er bieden zich te weinig kandidaten aan. Het probleem ligt waarschijnlijk bij de verloning. Tussen de private sector en de publieke sector bestaan inderdaad grote loonverschillen. Ik wil wel tot een loonsverhoging overgaan maar ik wil controleren of de prestaties wel degelijk worden geleverd.

Ook in verband met de hervormingen in het politielandschap moet men onderzoeken of er een voldoende verschil bestaat tussen de lonen van de politiemensen en hun chefs, de magistraten.

09.09 Geert Bourgeois (VU&ID): Het ambt zelf staat onder druk. In Europa hebben we, op Griekenland na, de slechtst betaalde magistraten. Daarnaast speelt de vergelijking met privé-sector en het politieapparaat. Er zou inderdaad een werklastmeting moeten komen om tot een grotere rendabiliteit te komen met dezelfde effectieven.

09.05 Geert Bourgeois (VU&ID): Je remercie le ministre pour cette réponse détaillée. Le ministre regrette que le procureur ait exprimé publiquement son insatisfaction mais ne souhaite pas, et je m'en félicite, ouvrir une procédure disciplinaire. Monsieur Van Lijsebeth n'a sans doute pas franchi ce pas sans raison. Le fait que la problématique retienne à nouveau l'attention est une bonne chose.

Certains problèmes subsistent. Citons tout d'abord le manque d'effectifs au parquet. Les magistrats du parquet devraient bénéficier d'un meilleur soutien administratif et juridique. 25 pour cent de juristes de parquet seraient engagés à Bruxelles contre 12,5 pour cent seulement à Anvers.

09.06 Marc Verwilghen, ministre (*en néerlandais*): Il s'agit de 15 pour cent pour le moment mais, à terme, tous les grands parquets pourront compter sur 25 pour cent de juristes de parquet.

09.07 Geert Bourgeois (VU&ID): Ce sera assurément nécessaire pour la grande ville portuaire qu'est Anvers.

Le second point sur lequel vous n'avez pas répondu concerne l'augmentation de traitement qui pourrait rendre la fonction plus attrayante.

09.08 Marc Verwilghen, ministre (*en néerlandais*): Cela ne concerne pas qu'Anvers. A l'issue de l'examen de recrutement, on a constaté qu'il y avait un nombre insuffisant de lauréats. Il faut préciser que trop peu de candidats se présentent à ce type de concours. C'est probablement le niveau des rémunérations qui en est la cause. Des écarts salariaux importants séparent les secteurs public et privé. Je veux bien augmenter les traitements, mais j'entends bien m'assurer que les services attendus par la population sont effectivement rendus.

De même, concernant les réformes dans le secteur de la police, il importe de vérifier si un écart salarial suffisant sépare les policiers de leurs chefs, les magistrats.

09.09 Geert Bourgeois (VU&ID): La fonction de magistrat elle-même est soumise actuellement à une forte pression. Après leurs collègues grecs, les magistrats belges sont les moins bien payés d'Europe. En outre, il faut rapporter leurs rémunérations à celles pratiquées dans le secteur privé et à celles des policiers. Il faudra effectivement calculer le volume de travail pour parvenir à une rentabilité accrue avec les mêmes effectifs.

Daarnaast zou er wat moeten gebeuren op het vlak van de representatiekosten. Ook op het vlak van de uniformisering van de informatisering is er nog heel wat werk aan de winkel.

09.10 Minister **Marc Verwilghen** (*Nederlands*): De inspanningen werden onvoldoende op mekaar afgestemd. Sommige vrederechters zijn wel zeer tevreden met hun systeem.

09.11 **Geert Bourgeois** (VU&ID): Parketten kampen met een ander soort problemen dan vrederechters.

09.12 **Bart Laeremans** (VLAAMS BLOK): Er blijft onduidelijkheid over de cijfers. De heer Van Lijsebeth heeft het over 62 magistraten, de minister over 56, exclusief de 6 of 7 bijkomende rechters. Op 1 juli zouden nog slechts 47 magistraten aan het werk zijn. Er zullen nog magistraten weggaan. In hun vervanging kan niet voorzien worden. Men heeft ondertussen 350.000 strafdossiers. Ook de te beperkte administratieve ondersteuning en de dagelijkse nieuwe instroom van strafdossiers maakt het beroep uitermate onaantrekkelijk.

09.13 Minister **Marc Verwilghen** (*in het Nederlands*): Ik begrijp niet dat iemand uit de praktijk niet het onderscheid maakt tussen grote en kleine dossiers. Elke parkeerovertreiding geeft bijvoorbeeld aanleiding tot een nieuwe notitienummer.

09.14 **Bart Laeremans** (VLAAMS BLOK): Er blijft een werklust van 7000 dossiers per parketmagistraat bestaan. Er moet dus een uitbreiding van het personeelskader komen, eventueel door bij elke parketmagistraat een administratieve kracht toe te voegen. De middelen die de minister voorop stelt blijven ontoereikend.

De communicatie tussen parket en politie blijft mank verlopen. Er moet op dit vlak nog een lange weg worden afgelegd, maar de minister heeft hierover blijkbaar niets te zeggen.

Gaat de minister akkoord met de voorstellen van de heer Coveliers? Wat is het standpunt van de minister en de regering? Is dat even "blauw gekleurd" als dat van de heer Coveliers?

De **voorzitter**: Laten we bij het onderwerp blijven. Ik ben, gezien het belang van het onderwerp, zeer soepel bij het toepassen van de tijdslimieten.

Par ailleurs, il faudrait remédier au problème des frais de représentation. Et il reste du pain sur la planche en ce qui concerne l'uniformisation des outils informatiques.

09.10 **Marc Verwilghen**, ministre (*en néerlandais*): Les efforts fournis ont été insuffisamment coordonnés. Certains juges de paix sont très satisfaits du système dont ils sont dotés.

09.11 **Geert Bourgeois** (VU&ID): Les parquets sont confrontés à un autre type de difficultés que les juges de paix.

09.12 **Bart Laeremans** (VLAAMS BLOK): Il subsiste des incertitudes quant aux chiffres. M. Van Lijsebeth parle de 62 magistrats, le ministre de 56, à l'exclusion des 6 ou 7 juges de complément. Au 1er juillet, il ne resterait plus que 47 magistrats en activité. D'autres magistrats vont s'en aller et ne pourront être remplacés. Et, en attendant, il y a 350.000 dossiers répressifs à traiter. Le soutien administratif insuffisant et le nouvel afflux quotidien de dossiers répressifs rendent la profession extrêmement peu attrayante.

09.13 **Marc Verwilghen**, ministre (*en néerlandais*): Je ne comprends pas que l'on ne fasse pas de distinction entre des dossiers très importants et d'autres qui le sont beaucoup moins. Ainsi, chaque infraction pour stationnement illicite correspond à un nouveau numéro d'enregistrement.

09.14 **Bart Laeremans** (VLAAMS BLOK): le volume de travail est toujours de 7000 dossiers par magistrat du parquet. Il convient dès lors d'élargir le cadre du personnel, éventuellement en adjoignant à chaque magistrat du parquet un collaborateur administratif. Les moyens prévus par le ministre ne sont pas suffisants.

La communication entre le parquet et la police reste déficiente. Dans ce domaine, il reste beaucoup de chemin à parcourir, mais le ministre semble n'avoir rien à dire à ce sujet.

Le ministre est-il favorable aux propositions de M. Coveliers? Quel est le point de vue du ministre et du gouvernement? Est-il aussi « bleu » que celui de M. Coveliers?

Le **président**: Ne nous écartons pas du sujet. Étant donné l'importance de la matière, je suis très souple quant au respect des temps de parole.

09.15 Tony Van Parys (CVP): Ik zal de minister in juni over dit alles opnieuw interpellieren. Deze materie is zo ernstig dat wij geen genoeg kunnen nemen met een louter engagement van de minister. In juni moeten er evenveel parketjuristen zijn als er vacatures zijn, en moeten tevens de 7 toegevoegde substituten zijn ingeschakeld.

De discriminatie tussen Brussel en de andere arrondissementen is onaanvaardbaar groot.

09.16 Minister Marc Verwilghen (Nederlands): Indien bij een substantiële onderbezetting van het kader wordt voorzien in een parketjurist voor elke niet-ingevulde job, moet dat in alle arrondissementen op dezelfde wijze gebeuren. Daardoor ontstaat het onevenwicht met Brussel.

09.17 Tony Van Parys (CVP): In Brussel is men voor de parketjuristen niet gehouden aan de taalwetgeving. Dit zal het tweede element zijn van mijn interpellatie van juni 2001, met name in welke mate dit voor wanverhoudingen zorgt in vergelijking met de andere arrondissementen.

Het incident is gesloten.

10 Vraag van de heer Karel Van Hoorebeke aan de minister van Justitie over "de vervolging van de grow shop in Antwerpen" (nr. 4407)

10.01 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): De Antwerpse *Cannabis grow shop* werd op last van het parket gesloten. Er zou snel tot vervolging worden overgegaan wegens het aanzetten tot druggebruik. De snelrechtprocedure zou worden toegepast.

Hoeveel vervolgingen en hoeveel veroordelingen wegens dat misdrijf waren er de jongste tien jaar? In welke arrondissementen? Deze vraag naar statistische gegevens heb ik een schriftelijke vraag herhaald.

Wat zijn de constitutieve bestanddelen van dit misdrijf?

Maakte de minister gebruik van zijn positief injunctierecht om de vervolging op te starten?

10.02 Minister Marc Verwilghen (Nederlands): Ik verwijs naar mijn antwoorden op vragen van de heer Van Peel in de plenaire vergadering van 8 maart 2001 en van de heer Van Quickenborne in de Senaat op 29 maart, waarbij ik erop heb gewezen

09.15 Tony Van Parys (CVP): J'interpellerai une nouvelle fois le ministre en juin sur ce sujet. Cette matière est trop importante pour que nous nous contentions d'un simple engagement du ministre. En juin, il devra y avoir autant de juristes du parquet que de postes vacants. En outre, les sept substituts de complément devront être en fonction.

La discrimination dont Bruxelles fait l'objet par rapport aux autres arrondissements est inacceptable.

09.16 Marc Verwilghen , ministre (en néerlandais): Si, en cas de pénurie importante de personnel, on prévoit un juriste de parquet pour chaque poste vacant, il faudra le faire dans tous les arrondissements, ce qui entraînera un déséquilibre par rapport à Bruxelles.

09.17 Tony Van Parys (CVP): A Bruxelles, la législation linguistique ne s'applique pas aux juristes du parquet. Cet élément sera le deuxième point de l'interpellation que je développerai en juin 2001 à propos de la question de savoir dans quelle mesure il en résulte des déséquilibres par rapport aux autres arrondissements.

L'incident est clos.

10 Question de M. Karel Van Hoorebeke au ministre de la Justice sur "la poursuite à l'encontre des exploitants du grow shop à Anvers" (n° 4407)

10.01 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Le "cannabis grow shop" a été fermé sur ordre du parquet. Les poursuites pour incitation à la consommation de drogues ne devraient pas se faire attendre.

Combien de poursuites et de condamnations pour ce motif a-t-on dénombrées au cours des dix dernières années? Dans quels arrondissements? Cette question relative à des données statistiques est la répétition d'une question écrite antérieure.

Quels sont les éléments constitutifs de ce délit?

Le ministre a-t-il fait usage de son droit d'injonction positive pour que des poursuites soient ouvertes?

10.02 Marc Verwilghen , ministre (en néerlandais) Je me réfère aux réponses que j'ai fournies à M. Van Peel en séance plénière le 8 mars 2000 et à M. Van Quickenborne au Sénat le 29 mars, dans lesquelles j'avais souligné que la politique du

dat het overheidsbeleid er absoluut niet op gericht is aan te zetten tot het gebruiken van drugs. Samen met het vergemakkelijken van drugsgebruik is zulks trouwens strafbaar op grond van artikel 3 §2 van de drugswet van 24 februari 1921. Ik kan geen opgesplitst statistisch antwoord geven aangezien geen onderscheid gemaakt wordt tussen de diverse inbreuken op de drugswet.

Het louter bezit van waterpijpen en speciaal vloeipapier voor jointsigaretten kan onder deze bepaling vallen, dat is een feitenkwestie. Het gecombineerde bezit met cannabis is a fortiori een drugsmisdaad.

De beslissing tot het instellen van vervolging komt het openbaar ministerie toe, behoudens het positief injunctierecht van de minister. Aan de hand van *test-cases* wordt nu getracht duidelijkheid te krijgen, wat de bonafide winkeliers ten goede zal komen.

10.03 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Waarschijnlijk zal ik door gebrek aan statistische informatie ook geen antwoord krijgen op mijn schriftelijke vraag inzake de andere arrondissementen.

Er wordt blijkbaar nu strenger opgetreden dan vroeger. Ik vraag me af of die reactie van het parket, in het vooruitzicht van het grote drugdebat in de Kamer, wel gepast is.

10.04 Minister Marc Verwilghen (Nederlands): Ik heb de andere gegevens opgevraagd en zal ze u bezorgen in de mate natuurlijk dat ik ze zelf kan verkrijgen.

Het incident is gesloten.

11 Samengevoegde vraag en interpellatie van
- de heer Bart Laeremans aan de minister van Justitie over "de versoepeling van de taalexamen voor de Brusselse magistraten" (nr. 4413)
- de heer Geert Bourgeois tot de minister van Justitie over "de functionele tweetaligheid in gerechtszaken" (nr. 756)

11.01 Geert Bourgeois (VU&ID): Uit de pers vernemen ik dat de minister een ontwerp van KB heeft opgesteld waarbij de tweetaligheidsvereiste voor magistraten in het arrondissement Brussel zou worden versoepeld tot een functionele tweetaligheid, behalve voor de korpschefs. Op die manier zou de minister iets willen doen aan de

gouvernement ne vise pas du tout à encourager la consommation de drogues. Faciliter l'usage de la drogue est d'ailleurs punissable aux termes de l'article 3 paragraphe 2 de la loi sur la drogue du 24 février 1921. Je ne puis pas fournir de statistiques puisqu'il n'est pas établi de distinction entre les diverses infractions à la loi sur la drogue.

La possession d'un narguilé ou de papier spécial pour confectionner des joints suffit pour tomber sous d'application de cette disposition. Il s'agit de faits. Nous sommes en présence d'un délit, a fortiori si cette possession s'accompagne de la détention de cannabis.

La décision de suspendre les poursuites revient au ministère public, à moins que le ministre ne fasse usage de son droit d'injonction positive. On cherche maintenant, au moyen, de "test-cases" de mettre les choses au point, ce qui sera bénéfique pour les commerçants de bonne foi.

10.03 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Vu le manque de données statistiques, je ne recevrai probablement pas de réponse à ma question écrite concernant les autres arrondissements.

Il semble que l'on soit plus répressif que par le passé. Je me demande si l'attitude du parquet est bien appropriée, étant donné le vaste débat sur la drogue qui doit avoir lieu à la chambre.

10.04 Marc Verwilghen, ministre (en *néerlandais*): J'ai demandé les autres données et je vous les communiquerai, à condition bien évidemment que je les obtienne moi-même.

L'incident est clos.

11 Question et interpellation jointes de
- M. Bart Laeremans au ministre de la Justice sur "l'assouplissement des examens linguistiques pour les magistrats bruxellois" (n° 4413)
- M. Geert Bourgeois au ministre de la Justice sur "le bilinguisme fonctionnel en matière judiciaire" (n° 756)

11.01 Geert Bourgeois (VU&ID): J'apprends par la presse que le ministre a rédigé un projet d'arrêté royal assouplissant les exigences de bilinguisme pour les magistrats de l'arrondissement de Bruxelles dont on n'exigerait plus qu'un bilinguisme fonctionnel, sauf pour les chefs de corps. Le ministre veut ainsi remédier à l'arriéré judiciaire

gerechtelijke achterstand in dit arrondissement.

Volgens professor De Pauw zijn deze taalexamens niet onoverkomelijk. Nu reeds beschikt Brussel ter wille van de Franstaligen over het maximale aantal toegevoegde rechters. De Franstaligen verzetten zich tegen de opsplitsing van het gerechtelijk arrondissement, maar organiseren intussen een feitelijke splitsing door aan Franstalige kant eentaligen te laten rechtspreken in een tweetalige hoofdstad. Een passieve kennis van het Nederlands volstaat niet om beklaagden en getuigen exact en eenduidig te begrijpen.

Is de door de minister voorgestelde regeling verenigbaar met de taalwetgeving in gerechtszaken? In welke mate zal dit gebrek aan grondige tweetaligheid bijdragen tot het inhalen van de gerechtelijke achterstand en tot de correcte en efficiënte werking van het gerecht? Indien de Franstaligen weigeren Nederlands te leren, is de splitsing van het gerechtelijk arrondissement dan niet aangewezen?

11.02 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): De minister kondigde onlangs aan via soepeler taalexamens het wervingsprobleem bij het Brusselse gerecht te willen oplossen. Kan hij meer uitleg geven bij dit op til zijnde KB? Is dit KB wel wettig? Hoe kan men in een tweetalige rechtbank in een tweetalige hoofdstad vrede nemen met slechts passieve tweetaligheid van de magistraten? Waarom koppelt men dit debat niet aan dat over de splitsing van het gerechtelijk arrondissement?

De minister zwicht eens te meer voor de eisen van de Franstaligen, die al lang het fabeltje vertellen dat de lat zo hoog wordt gelegd dat de vereiste tweetaligheid niet haalbaar is. Ondertussen weigeren ze de splitsing van het arrondissement in overweging te nemen.

11.03 Minister Marc Verwilghen (Nederlands): De wet van 1935, die het taalgebruik in gerechtszaken regelt, maakt het moeilijk om in Brussel voldoende magistraten in dienst te nemen, waardoor ook de gerechtelijke achterstand niet kan worden weggewerkt. Door die wet moet een derde van de Brusselse gerechts- en parketmagistraten een Nederlandstalig diploma hebben en een derde een Franstalig.

Twee derde van de magistraten van de gerechten

dans cet arrondissement.

Selon le professeur De Pauw, ces examens linguistiques ne sont pas insurmontables. Dans l'intérêt des francophones, Bruxelles dispose déjà actuellement du nombre maximum de juges de complément. Alors qu'ils s'opposent à la scission de l'arrondissement judiciaire, les francophones organisent une scission de fait en permettant, du côté francophone, des unilingues rendre la justice dans une capitale bilingue. Une connaissance passive du néerlandais n'est pas suffisante pour comprendre, avec précision et sans équivoque, les accusés et les témoins.

Le règlement proposé par le ministre est-il compatible avec la législation sur l'emploi des langues en matière judiciaire ? Dans quelle mesure cette absence de bilinguisme approfondi va-t-elle contribuer à résorber l'arriéré judiciaire et à un fonctionnement correct et efficace de la justice ? Si les francophones refusent d'apprendre le Néerlandais, n'y a-t-il pas lieu de scinder l'arrondissement judiciaire ?

11.02 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Le ministre annonçait récemment son intention de résoudre les problèmes de recrutement que connaît la justice bruxelloise en assouplissant les examens linguistiques. Pourrait-il nous éclaircir sur l'arrêté royal qui est en préparation en cette matière? Cet arrêté est-il vraiment légal? Comment pourrait-on se contenter d'un bilinguisme passif chez des magistrats siégeant dans un tribunal bilingue situé dans une capitale bilingue? Pourquoi cette question et celle de la scission de l'arrondissement judiciaire ne font-elles pas l'objet d'un seul et même débat?

Le ministre cède une fois de plus aux revendications des francophones, qui soutiennent depuis belle lurette que les exigences en matière de bilinguisme sont tellement élevées qu'il n'est pas possible d'y satisfaire mais qui, dans le même temps, refusent d'envisager la scission de l'arrondissement judiciaire.

11.03 Marc Verwilghen, ministre (*en néerlandais*): La loi de 1935, qui règle l'usage des langues dans les tribunaux, rend difficile le recrutement de suffisamment de magistrats à Bruxelles, ce qui empêche de résorber l'arriéré judiciaire. Cette loi prévoit qu'à Bruxelles, un tiers des magistrats du siège et du parquet doivent être porteurs d'un diplôme établi en néerlandais et un tiers d'un diplôme établi en français.

Deux tiers des magistrats des tribunaux de

uit het arrondissement Brussel moeten daarenboven het bewijs van de kennis van de andere taal leveren, terwijl ze toch bijna uitsluitend dossiers mogen behandelen die betrekking hebben op een rechtspleging gevoerd in de taal van hun diploma.

Dit bemoeilijkt de indienstneming van magistraten wegens een gebrek aan kandidaten die dit bewijs kunnen leveren. Het is echter niet mogelijk, ingevolge de rechtspraak van de Raad van State, eentalige kandidaten te benoemen.

Het ontwerp-KB voorziet in de wijziging van het schriftelijk gedeelte van het examen voor kandidaten die betrekkingen ambiëren die niet noodzakelijkerwijs de kennis vereisen van de andere taal dan die waarin het diploma is behaald. De ambten waarvoor het taalexamen ongewijzigd blijft, zijn deze omschreven in artikel 41 para. 4 en 4bis van de wet van 15 juni 1935. De wijziging van het examen bestaat erin dat voortaan een vertaling van een vonnis of een arrest in de diplomataal wordt gevraagd.

De wet hoeft niet te worden gewijzigd om, naargelang het ambt, te voorzien in verschillende examens. Het KB van 9 september 1935 op het notariaat en de wet van 15 juni 1935 voorzien immers op dezelfde wijze in een examen betreffende de grondige kennis van de andere landstaal. Volgens de rechtsleer is die werkwijze niet strijdig met de wet. Volgens de wet bepaalt de Koning de stof van het examen, zonder voor te schrijven dat die stof dezelfde is voor alle examinandi, ongeacht of zij zullen benoemd worden in Vlaanderen, Wallonië of Brussel. Ik wacht het advies van de Raad van State af en zal mij daarnaar schikken. Het is de bedoeling de examens door SELOR te laten organiseren.

Ik ga niet akkoord met de bewering dat de Franstaligen weigeren Nederlands te leren. Er is ook geen sprake van een splitsing van het arrondissement Brussel.

Het ontwerp-KB zal pas na aanpassing aan het advies van de Raad van State worden ingediend.

11.04 Geert Bourgeois (VU&ID): De minister heeft de wettelijke bepalingen ter zake nogmaals herhaald. Hij heeft me echter niet overtuigd. Ik zal alleszins het advies van de Raad van State afwachten. De vergelijking met de notarissen gaat trouwens niet op, want daar bestaan er nog steeds twee kennisniveaus. Het KB dat de minister aankondigt, is naar mijn mening strijdig met de wet van 1935.

l'arrondissement de Bruxelles doivent en outre fournir la preuve de leur connaissance de l'autre langue, alors même qu'ils ne peuvent presque exclusivement traiter que des dossiers relatifs à une procédure menée dans la langue de leur diplôme.

La pénurie de candidats pouvant fournir cette preuve rend dès lors plus difficile le recrutement de magistrats. Il n'est toutefois pas possible, selon le Conseil d'État, de nommer des candidats unilingues.

Le projet d'arrêté royal prévoit la modification de la partie écrite de l'examen pour les candidats à des fonctions qui n'exigent pas nécessairement la connaissance de l'autre langue que celle du diplôme. Les postes pour lesquels l'examen linguistique reste inchangé sont décrits à l'article 41, § 4, et 4bis de la loi du 15 juin 1935. Le nouvel examen consiste à traduire un jugement ou un arrêt dans la langue du diplôme.

Une modification de la loi n'est pas nécessaire pour prévoir des examens différents selon la fonction exercée. L'arrêté royal du 9 septembre 1935 sur le notariat et la loi du 15 juin 1935 prévoient en effet de la même manière un examen portant sur la connaissance approfondie de l'autre langue nationale. Selon la doctrine, cette procédure n'est pas contraire à la loi. Celle-ci prévoit en effet que le Roi détermine la matière de l'examen, mais elle ne dit pas que cette matière doit être identique pour tous les candidats, qu'ils soient nommés en Flandre, en Wallonie ou à Bruxelles. Je compte charger le SELOR d'organiser les examens.

Je réfute l'affirmation selon laquelle les francophones refuseraient d'apprendre le néerlandais. Il n'est pas non plus question de scinder l'arrondissement de Bruxelles.

Le projet d'arrêté royal sera déposé après avoir été adapté en fonction de l'avis du Conseil d'État.

11.04 Geert Bourgeois (VU&ID): Le ministre a encore répété les dispositions législatives en la matière mais il ne m'a pas convaincu. J'attendrai de toute façon l'avis du Conseil d'État. On ne peut toutefois pas faire de comparaison avec les notaires pour lesquels il est toujours prévu deux niveaux de connaissance. J'estime que l'arrêté royal annoncé par le ministre est contraire à la loi de 1935.

Ik zal een motie van aanbeveling indienen waarin ik de minister vraag om de examenprocedure via SELOR te laten verlopen, om over te gaan tot de splitsing van het gerechtelijk arrondissement van Brussel en om de wet van 1935 niet bij KB te wijzigen.

11.05 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): De minister gaat veel verder dan het ontwerp-De Clerck: hij wil enkel nog voor de korpsoversten de volledige tweetaligheid behouden. De Franstaligen worden op hun wenken bediend.

De minister baseert zich op artikel 43 en somt een aantal functies op; de raadsheren in Cassatie zijn daar niet bij, wat eigenaardig is, want zij moeten toch arresten vellen.

De minister baseert zich op het feit dat de bepalingen in verschillende artikelen staan, maar de gebruikte terminologie is dezelfde. Het onderscheid dat hij maakt is dan ook onterecht. De Raad van State zal hem terugfluiten. Ik dien tot slot van mijn interpellatie een motie in.

Moties

De **voorzitter**: Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.

Een motie van aanbeveling werd ingediend door de heren Geert Bourgeois en Karel Van Hoorebeke en luidt als volgt:

"De Kamer,
gehoord de interpellatie van de heer Geert Bourgeois
en het antwoord van de minister van Justitie,
beveelt de minister aan
1. de organisatie van het examen "getuigschrift kennis andere taal" in gerechtszaken aan Selor op te dragen;
2. het gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde te splitsen in een gerechtelijk arrondissement Brussel(N)-Halle-Vilvoorde enerzijds en Brussel(F) anderzijds;
3. zich te onthouden van een wijziging van de taalwetgeving in gerechtszaken door middel van een koninklijk besluit."

Een motie van aanbeveling werd ingediend door de heer Bart Laeremans en luidt als volgt:

"De Kamer,
gehoord de interpellatie van de heer Geert Bourgeois
en het antwoord van de minister van Justitie,

Je déposerai une motion de recommandation demandant au ministre de confier au SELOR l'organisation de ces examens, de procéder à la scission de l'arrondissement judiciaire de Bruxelles et de ne pas modifier par arrêté royal la loi de 1935.

11.05 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Le ministre va bien au-delà du projet de loi. Il entend désormais limiter l'obligation de bilinguisme parfait aux chefs de corps. Les francophones obtiennent ainsi totale satisfaction.

Le ministre se fonde sur l'article 43 et énumère une série de fonctions. Les conseillers près la Cour de Cassation en sont exclus, ce qui ne manque pas d'étonner puisqu'ils sont appelés à rendre des arrêts.

Le ministre fait valoir que les dispositions sont contenues dans plusieurs articles. Ceux-ci utilisent toutefois la même terminologie, de sorte que la distinction opérée par le ministre ne se justifie pas. Par conséquent, le Conseil d'Etat le rappellera à l'ordre. Je conclurai mon interpellation par le dépôt d'une motion.

Motions

Le **président**: En conclusion de cette discussion les motions suivantes ont été déposées.

Une motion de recommandation a été déposée par MM. Geert Bourgeois et Karel Van Hoorebeke et est libellée comme suit:

"La Chambre,
ayant entendu l'interpellation de M. Geert Bourgeois et la réponse du ministre de la Justice,
recommande au ministre
1. de confier au Selor l'organisation de l'examen en vue de l'obtention d'une "attestation de connaissance de l'autre langue en matière judiciaire";
2. de scinder l'arrondissement judiciaire de Bruxelles-Hal-Vilvorde en un arrondissement Bruxelles(N)-Hal-Vilvorde, d'une part, et Bruxelles(F), d'autre part;
3. de s'abstenir de modifier la législation linguistique en matière judiciaire au moyen d'un arrêté royal."

Une motion de recommandation a été déposée par M. Bart Laeremans et est libellée comme suit:

"La Chambre,
ayant entendu l'interpellation de M. Geert Bourgeois et la réponse du ministre de la Justice,
demande au gouvernement

vraagt de regering

- zo snel mogelijk werkt te maken van de splitsing van het Brussels gerecht naar het model van de balie;
- in afwachting geen sluikse pogingen te ondernemen om de taalwet in gerechtszaken uit te hollen."

- de s'atteler le plus rapidement possible à la scission de la Justice bruxelloise, sur le modèle de la scission du barreau bruxellois;

- dans l'attente de cette scission, de ne pas entreprendre de tentative larvée de vider la législation linguistique de sa substance."

Een eenvoudige motie werd ingediend door mevrouw Fauzaya Talhaoui en de heer Hugo Coveliers.

Une motion pure et simple a été déposée par Mme Fauzaya Talhaoui et M. Hugo Coveliers.

Over de moties zal later worden gestemd

Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement

De bespreking is gesloten.

La discussion est close.

De openbare commissievergadering wordt gesloten om 18.10 uur.

La réunion publique de commission est levée à 18.10 heures.